

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Β΄ Τμήμα)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Σάββατο και ώρα 09.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την Προεδρία της Βουλευτού Κέρκυρας, κυρίας Αγγελικής Γκερέκου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι' Σύνοδος 2004 – 2005.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μπάκος Απόστολος (Γερμανία), Μπαλατσού Θωμαή (Ν. Τρικάλων), Μπαλντούμη Κωνσταντίνα (Ν. Γρεβενών), Μπλάνα Βασιλική (Β΄ Αθήνας), Νανοπούλου Φραντζέσκα (Ν. Μεσσηνίας), Ντάνα Βασιλική (Ν. Ιωαννίνων), Ούζας Θωμάς (Ν. Πέλλας), Παναγιωτοπούλου Κυριακή (Α΄ Αθήνας), Παπαδοπούλου Παρθένα (Ν. Δράμας), Παπαθεοδώρου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Παπαϊωσήφ Θάλεια (Κύπρος), Παπαντωνίου Άννα (Κύπρος), Παπουτσή Νικόλαος (Ν. Σάμου), Παρμάκη Ιωάννα (Ν. Λάρισας), Πατσιαντά Κωνσταντίνα (Α΄ Αθήνας), Πέλκα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Περπινιά Σοφία (Ν. Κυκλάδων), Πιντή Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πιπινάς Σωκράτης (Ν. Πιερίας),

Πλωμαρίτη Χαρίκλεια (Ν. Αχαΐας), Ρέβης Γεώργιος (Ν. Κέρκυρας), Ρίζου Βαρβάρα (Ν. Κεφαλλονιάς), Σακουλά Κατερίνα (Αυστραλία), Σαμίου Αδαμαντία (Β΄ Αθήνας), Σαμπάτης Νικόλαος (Ν. Μεσσηνίας), Σταμπουλη Άννα (Ν. Λέσβου), Σταπάκη Παναγιώτα (Ν. Λακωνίας), Στεφανίδου Ελένη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τελίδης Αναστάσιος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τζήκας Ευριπίδης (Ν. Σερρών), Τόγιας Ευστράτιος (Ν. Αττικής), Τρύφωνα Γεωργία (Ν. Κέρκυρας), Τσεντεκίδης Παναγιώτης (Γερμανία), Τσιότσιου Αντιγόνη (Ν. Άρτας), Φατούρου Αλίκη (Λευκάδα), Φιλίππου Μαίρη (Κύπρος), Φινοπούλου Νιόβη (Κύπρος), Φράγκου Κυριακή (Β΄ Θεσσαλονίκης), Φώτη Σταματίνα (Α΄ Αθήνας), Χάιντερ-Κέντρου Σάρα - Σοφία (Ν. Λασιθίου), Χατζηπέμου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Χέλιου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Τιακούδη Βασιλική (Ν. Δωδεκανήσου) και Χουντάσης Εμμανουήλ (Α΄ Αθήνας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Αντιπρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου και το μέλος, κ. Χρίστος Σιγάλας, Σχολικός Σύμβουλος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας καλωσορίσω στις εργασίες της Βουλής των Εφήβων και συγκεκριμένα στις εργασίες της συγκεκριμένης Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Είναι τιμή για εμάς που είναι μαζί μας ο κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης, Ομότιμος Καθηγητής και Αντιπρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων και ο κ. Σιγάλας, μέλος της Επιτροπής. Το όνομά μου είναι Αγγελική Γκερέκου, είμαι Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, εκλέγομαι στο Νομό της Κέρκυρας και έχω οριστεί από την Πρόεδρο της Βουλής, την κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα για να προεδρεύσω στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Είναι μια σπουδαία τιμή για εμένα και πραγματικά αισθάνομαι ευτυχής που βρίσκομαι μαζί σας.

Η Βουλή των Εφήβων, όπως ξέρετε, εδώ και 10 χρόνια είναι ένας εξαιρετικά επιτυχημένος θεσμός, ξεκίνησε η διαδικασία αυτή με πρωτοβουλία του πρώην Προέδρου της Βουλής, κ. Απόστολου Κακλαμάνη και η διαδικασία αυτή είναι εξαιρετικά σημαντική για όλους μας, και για εσάς πιστεύω και για εμάς. Δίνει τη δυνατότητα σε εσάς τους νέους της χώρας μας και τους νέους από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, να εκφράζετε τις απόψεις σας, τις σκέψεις σας, να κάνετε τις προτάσεις σας, να ασκείτε την κριτική σας και όλα αυτά με έναν ισότιμο, ευθύ και άμεσο τρόπο εδώ, στο κέντρο όπου διεξάγονται οι πιο δημοκρατικές λειτουργίες, στο Κοινοβούλιο, στο χώρο που οφείλει να υπηρετεί την πιο σπουδαία κατάκτηση του πολιτισμένου κόσμου, τη δημοκρατία.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δημοκρατία γεννήθηκε στη χώρα μας και μεταλαμπαδεύτηκε στον υπόλοιπο κόσμο. Είμαστε πραγματικά περήφανοι και οφείλουμε να είμαστε περήφανοι γι' αυτό.

Είπα προηγουμένως ότι αισθάνομαι ευτυχής και τυχερή που βρίσκομαι εδώ μαζί σας, γιατί είσαστε εδώ για να προτείνετε αυτά που εμείς αδυνατούμε να σκεφτούμε, για να κάνετε κριτική σε όσα εμείς δεν τολμάμε, ίσως, να δούμε με τον τρόπο που πρέπει, για να μας μεταφέρετε όλα εκείνα τα ρεύματα της πραγματικότητας, από τα οποία με τον ένα ή άλλο τρόπο εμείς έχουμε αποκοπεί. Γι' αυτό, λοιπόν, η παρουσία σας εδώ δεν είναι απλώς σημαντική, είναι και πολύτιμη. Πιστεύω ότι το βάρος του μέλλοντος, που έχετε επωμιστεί, δεν είναι μικρό ούτε εύκολο. Βέβαια, έχετε μπροστά σας ένα τεράστιο πεδίο παραγωγικής ζωής και δημιουργίας, έχετε μια μεγάλη γκάμα δυνατοτήτων και επιλογών. Φαντάζει ωραίο, αλλά ξέρω ότι δεν είναι μόνο ωραίο, είναι και δύσκολο. Μέσα από την καθημερινή σας ζωή, εσείς βλέπετε πραγματικά τις δυσκολίες, που υπάρχουν, ζείτε τις δυσκολίες και τα εμπόδια, τα οποία εμείς οι πολιτικοί, μάλλον, με ένα θεωρητικό τρόπο προσπαθούμε πραγματικά να προσεγγίσουμε. Είναι περιττό να πω ότι δεν βλέπω πιο αρμόδιους καθ' ύλην ανθρώπους από εσάς γι' αυτήν τη συγκεκριμένη Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων, που ασχολείται με την παιδεία, τον πολιτισμό.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα διαδικαστικά της συζήτησης και στο τέλος έδωσε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή, Νανοπούλου Φραντζέσκα, από το Νομό Μεσσηνίας.

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια – Νομός Μεσσηνίας): Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, θα μιλήσω για θέματα σχετικά με την εκπαίδευση, την παιδεία, τη μόρφωση των νέων στη σημερινή Ελλάδα, τις ανάγκες των νέων και τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Στη σημερινή εποχή, το σχολείο καλείται όχι μόνο να διδάξει τα μαθήματα, μέσω καθηγητών ή δασκάλων στα παιδιά, μα πάνω απ' όλα να τους δώσει εφόδια και τα σωστά πρότυπα, καθώς και να τους δημιουργήσει κριτική σκέψη, προκειμένου από μόνα τους να διαχωρίζουν τις πληροφορίες που δέχονται - και αυτές δεν είναι λίγες - είτε τώρα είτε στο μέλλον είτε σε όλη τους τη ζωή. Φυσικά, το έργο αυτό το έχουν αναλάβει οι εκπαιδευτικοί, που, ως παιδαγωγοί, οφείλουν να δίνουν όχι μόνο τις γνώσεις τους στους νέους, μα και την ψυχή τους. Είναι αυτοί, που οφείλουν να καθοδηγήσουν και όχι να εξουσιάζουν, να διδάσκουν και όχι να παριστάνουν ότι διδάσκουν. Είναι αυτοί, οι οποίοι γίνονται πρότυπα (καλά ή άσχημα) για τα παιδιά και είναι αυτοί, που τα βοηθούν στο να προχωρήσουν. Όταν, όμως, έχουν τα δικά τους

προβλήματα, ξεσπούν στα παιδιά ή όταν δεν έχουν διάθεση να διδάξουν, δείχνουν ότι βαριούνται και κάνουν τα παιδιά να απωθήσουν τόσο το μάθημα του καθηγητή, όσο και τον ίδιο.

Πολλές φορές οι ίδιοι οι καθηγητές βρίζουν τα παιδιά στην τάξη προκειμένου να φανούν ανώτεροι. Μερικοί από αυτούς, προκειμένου να βρουν παιδιά για ιδιαίτερα μαθήματα, βάζουν δύσκολα θέματα στα διαγωνίσματα. Φυσικά, όμως, υπάρχουν και εξαιρέσεις, δηλαδή καθηγητές, άνθρωποι που νοιάζονται για τα παιδιά και θέλουν να διδάξουν. Γι' αυτά που συμβαίνουν δεν θα πρέπει να υπάρχει έλεγχος; Πρέπει να γίνονται αιφνιασιαστικοί έλεγχοι από Σχολικούς Συμβούλους. Εκτός αυτού, οι προσλήψεις καθηγητών στα σχολεία πρέπει να γίνονται, αφού αυτοί εξεταστούν, με συνέντευξη και ψυχολογική εξέταση, γιατί πρόκειται να απευθυνθούν σε παιδιά, και όχι σε ανόητα όντα, τα οποία τώρα πλάθουν την προσωπικότητά τους. Δεν θέλω να κατηγορήσω τους καθηγητές, μιας και πιστεύω πως, σε μεγάλο βαθμό, επηρεάζονται από τις συνθήκες ζωής και εργασίας τους, - που, όταν είναι άσχημες, η προσωπικότητά τους επηρεάζεται αρνητικά, αλλά ζητώ δικαιοσύνη απέναντι στους μαθητές.

Προσωπικά πιστεύω πως το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας είναι η πηγή τόσων και τόσων προβλημάτων, διότι, εφόσον το Λύκειο έχει γίνει τόπος προετοιμασίας και εκπαίδευσης για την εισαγωγή σε ανώτερες και ανώτατες σχολές, η εκπαίδευση έχει χάσει το νόημά της και έχει καταντήσει στείρα εκμάθηση συγκεκριμένης ύλης, που οδηγεί στην απουσία κριτικής σκέψης από τους μαθητές. Το αποτέλεσμα είναι αφενός οι ίδιοι να καταρρακώνονται από το άγχος στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και από την πίεση για να βγει η ύλη και αφετέρου να βρίσκονται, μετά τις εξετάσεις, σε άλλη σχολή ενδεχομένως σε μια άλλη πόλη, μόνοι τους. Αρχίζουν τις σπουδές τους εκπαιδευόμενοι στο αντικείμενό τους, που σιγά – σιγά γίνεται και σκοπός ζωής γι' αυτούς, μέχρι που, μετά από κάποια χρόνια, θα έχουν γίνει και αυτοί εκπαιδευμένοι εργαζόμενοι, όπως βέβαια το σχολείο φρόντισε μια χαρά γι' αυτό, με τις κατευθύνσεις από το Λύκειο. Άλλοι στρέφονται στη διασκέδαση, μιας και «φοιτητής θα πει καλή φοιτητική ζωή», χωρίς μέτρο όμως και «πετούν στα σκουπίδια» όλη την προσπάθειά τους για να φτάσουν εκεί όπου έφτασαν. Με την ανοχή και των πανεπιστημίων, τα 5 χρόνια της σχολής γίνονται 7, τα 7 10 κ.ο.κ.. Κάποιοι άλλοι αποτυγχάνουν, μα με λίγα φροντιστήρια ακόμα θα ξαναδώσουν άλλη μια φορά για μια καλύτερη σχολή. Και πάλι άγχος και πάλι πίεση και ξανά από την αρχή.

Ο ρόλος των φροντιστηρίων είναι να προετοιμάσουν τους μαθητές για τις πανελλαδικές εξετάσεις και έτσι παύουν να ενδιαφέρονται για το σχολείο. Αν δεν υπήρχαν οι «απουσίες», δεν θα πήγαινε κανείς στο σχολείο. Ας σκεφτούμε, όμως, ότι συνεχίζουν να υπάρχουν και μαθήματα γενικής παιδείας και θρησκευτικά.

Μπορούμε να πούμε ότι το σχολείο κάνει μια ύστατη προσπάθεια, ώστε να περάσει μερικές γνώσεις στα παιδιά. Το θέμα είναι ότι όλοι μας το υποβιβάζουμε. Θεωρώ πως τα παιδιά εξειδικεύονται μονόπλευρα ή τουλάχιστον παίρνουν τις βάσεις της εκπαίδευσης στο σχολείο και δεν αποκτούν γνώσεις και εφόδια για να αντιμετωπίσουν την υλιστική πραγματικότητα, τον μηχανοποιημένο τρόπο ζωής και τον καταγιισμό, όταν μάλιστα το σχολείο δεν διαθέτει την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή και κατάλληλο έμπυχο δυναμικό. Με όλα αυτά, πώς να μιλήσουμε για παιδεία, όταν οι βιβλιοθήκες εκλείπουν ή δεν λειτουργούν, οι τοίχοι των σχολείων είναι ετοιμόρροποι, το ίδιο και οι οροφές και οι αρμόδιοι αδιαφορούν μέχρι να γίνει κάποιο ατύχημα, ακόμα και όταν δεν υπάρχουν κλειστά γυμναστήρια για το χειμώνα, όταν τα παιδιά δεν εξοικειώνονται με τον αθλητισμό; Όταν έχουν έτσι τα πράγματα, πώς να μιλήσουμε για κάτι παραπάνω από απλή κατάρτιση των νέων; Η ουσιαστική, όμως, μόρφωση έρχεται με την αληθινή παιδεία, η οποία, μέχρι σήμερα, έχει αντικατασταθεί από τη στείρα μάθηση, αφού οι σχολικές δραστηριότητες έχουν αντικατασταθεί από μια βόλτα για καφέ και τα «θέλω» των μαθητών δεν εκφράζονται από τα μαθητικά συμβούλια.

Πείτε μου, σας παρακαλώ, πώς εγώ και οποιοσδήποτε άλλος μπορεί να πει αυτό που θέλει, αυτό που θέλουμε να καταδικάσουμε ή να επιδοκιμάσουμε ή να προτείνουμε; Σε ποιον να μιλήσουμε για τις ανησυχίες μας, όταν καθημερινά δεν προλαβαίνουμε να αναπνεύσουμε από την πίεση των μαθημάτων; Πώς να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, πώς να δούμε τι πραγματικά θέλουμε να σπουδάσουμε, ποια σχολή θα βάλουμε για πρώτη προτίμηση, όταν γονείς και δάσκαλοι ζουν στο δικό τους κόσμο, τον κόσμο της δουλειάς τους, στο κυνήγι για το χρήμα και δεν έχουν χρόνο και όρεξη να συζητήσουν μαζί μας; Γιατί, όταν εμείς φωνάζουμε και λέμε τι θέλουμε, μας λένε επιπόλαιους και ανώριμους και, όταν ζητάμε πραγματικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, οι αρμόδιοι, που υποτίθεται ότι ξέρουν καλά, τι κάνουν, μειώνουν τα μαθήματα από 9 σε 6; Είναι λύση αυτή; Θα μου πείτε ότι υπάρχουν και πολλά παιδιά που εισάγονται με το σύστημα αυτό σε σχολές πολύ καλές. Φυσικά η Ιατρική, η Νομική, τα Πολυτεχνεία θα γεμίσουν είτε το σύστημα είναι αυτό είτε αλλάξει. Το θέμα, όμως, δεν είναι να εισάγονται παιδιά σε σχολές με ένα νέο σύστημα. Το θέμα

είναι τα παιδιά να μαθαίνουν από το σχολείο, να αποκτούν γνώσεις, πρώτα από όλα και να έχουν στη ζωή τους ως βάση αξίες και πρότυπα που θα μεταδίδονται, μέσω του σχολείου και όχι από τα «σκουπίδια» της τηλεόρασης. Το θέμα είναι οι νέοι να ζήσουν ελεύθεροι και ξέγνοιαστοι και να θυμούνται κάτι καλό από την εφηβεία τους.

Γι' αυτό, ας μην πάμε μακριά. Αν απλά το εξεταστικό σύστημα και οι πανελλήνιες εξετάσεις ανεξαρτητοποιηθούν από τα σχολεία και αν η λειτουργία αυτών γίνει σωστά και μεθοδικά, δεν θα βγει κανείς χαμένος. Το σχολείο θα πρέπει να δίνει στα παιδιά γνώσεις πραγματικές για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Ελπίζω, τουλάχιστον τις ημέρες που θα είμαστε εδώ, να καταφέρουμε να κάνουμε τη φωνή μας να φτάσει στ' αυτιά αυτών που καθορίζουν το παρόν και το μέλλον αυτής της χώρας. Το μέλλον ανήκει σε εμάς και, αν κρατήσουμε μέσα μας την ορμή που νιώθουμε τώρα, θα μας βοηθήσει να φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο και να τον χαρίσουμε στις επόμενες γενιές, με πρώτο μέλημα τη διαμόρφωση της παιδείας, γιατί η παιδεία δημιουργεί τον Άνθρωπο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τα λόγια έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αλίκη Φατούρου.

ΑΛΙΚΗ ΦΑΤΟΥΡΟΥ (Νομός Λευκάδος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, ο Πλούταρχος αναφέρει πως ο γνωστός Ρωμαίος Αυτοκράτορας Αντώνιος, θέλοντας να εντυπωσιάσει τη συμβία του και στην τέχνη ψαρέματος, έδωσε εντολή στους υπηρέτες του να βάλουν στο αγκίστρι του ψάρια. Η ενέργεια αυτή έγινε αντιληπτή από τη συμβία του και του λέει: Αντώνιε, δεν μπορεί να επιδίδεται κανείς με επιτυχία σε πολλούς τομείς. Η φράση αυτή αν είχε σχετική ισχύ άλλοτε, έχει απόλυτη σήμερα. Γιατί ο καλπασμός της επιστήμης και της τεχνολογίας σήμερα, καθιστούν απολύτως αναγκαία την εξειδίκευση.

Η εξειδίκευση είναι η διαρκής και συστηματική προσπάθεια του ανθρώπου να εξετάσει, να γνωρίσει σε βάθος το συγκεκριμένο τομέα της επιστήμης ή της τέχνης. Επομένως, εξειδίκευση είναι η αποτελεσματική ενασχόληση με ένα πολύ ειδικό αντικείμενο εργασίας και η παράλληλη απόκτηση πολλών ειδών γνώσεων, γύρω απ' αυτό. Ίχνη της εξειδίκευσης βρίσκονται στις προηγούμενες κοινωνίες σε σχέση με το φύλο. Σ' αυτές τις κοινωνίες μπορούμε να μιλάμε για στοιχειώδη καταμερισμό. Σταδιακά, η εξειδίκευση προχωρεί με πειστήριο τις γνώσεις και τις ικανότητες.

Στις Ινδίες το 10^ο π.Χ. αιώνα αναφέρονται δύο επαγγέλματα, του αμαξοποιοῦ και του σιδηρουργού, ενώ στα Ομηρικά Έπη αναφέρονται τέσσερα, του αμαξοποιοῦ, του σιδηρουργού, του ξυλουργού και του μεταλλουργού. Η εξειδίκευση γεννιέται στο

ιστορικό προσκήνιο της βιομηχανικής επανάστασης. Έκτοτε, οι γνώσεις συνεχίζουν να πολλαπλασιάζονται και σταδιακά το αίτημα αυτό περιορίζεται για να καταστεί κυριολεκτικά ουτοπία, στην εποχή μας. Στην εποχή μας, ο καταναλωτισμός επιβάλλει αυξημένη παραγωγικότητα της εργασίας σε συνδυασμό με τη δημογραφική πυκνότητα που καθιστά αναγκαία την αύξηση παραγωγής. Το πρόβλημα λύνεται, κυρίως, με την εξειδίκευση. Ακόμα, την εξειδίκευση επιβάλλουν η συνθετικότητα και η πολυπλοκότητα των θεσμών της κοινωνίας. Τα αποτελέσματα της εξειδίκευσης είναι εκπληκτικά σε όλους τους τομείς.

Στον πνευματικό τομέα η κατάτμηση του επιστητού είναι ακριβέστερη, πληρέστερη μελέτη του αντικειμένου όπως και η ανάπτυξη της τεχνολογίας. Στον οικονομικό τομέα αποφεύγεται σπατάλη δυνάμεων, χρόνου και κεφαλαίων. Έτσι επιταχύνονται οι ρυθμοί της οικονομικής ανάπτυξης με αποτέλεσμα να γίνονται προσιτά στα ιδιαίτερα στρώματα της κοινωνίας, ενώ παράλληλα δημιουργεί νέους κλάδους δραστηριότητας, νέους τομείς και νέα επαγγέλματα, συμβάλλοντας στην καταπολέμηση της ανεργίας. Γκρεμίζει τα ταμπού αμφισβητεί παραδοσιακές αρχές και αξίες, καλλιεργεί την αλληλεξάρτηση των ατόμων, των ομάδων και των λαών. Έτσι αμβλύνονται οι διαφορές και ενισχύονται η συνεργασία και η αλληλεγγύη. Το φως της επιστήμης και επιστημονικής γνώσης δεν διαλύει μόνο τα σκοτάδια του νου, αλλά και της συνείδησης. Όμως, η εξειδίκευση ενδέχεται να έχει και σοβαρότερους κινδύνους στην ανθρωπινή φύση και κοινωνία.

Εξειδίκευση σημαίνει και επανάληψη μονότονων κινήσεων, αυτοματισμός, τυποποίηση, χαλάρωση της εργασίας, πλήξη, ανία και κυρίως τη σωματική και ψυχική εξουθένωση. Έτσι επέρχεται πτώση των δεδομένων και μπορεί να έχει ατυχήματα ή δυστυχήματα. Ο συστηματικός και επίμονος δεσμός με ένα αντικείμενο αιχμαλωτίζουν ασφυκτικά τον άνθρωπο, συνθλίβουν τη φαντασία του και του περιορίζουν την ελευθερία της σκέψης. Δηλαδή, την εστιάζουν σε ένα στόχο. Το τραγικότερο είναι ότι ο άνθρωπος οδηγείται στην αλλοτρίωση, από το δημιούργημά του, τον εαυτό του, τους συνανθρώπους του και την εργασία του.

Ειδικότερα, η μονομέρεια και η αλλοτρίωση στο χώρο των επιστημών, οδηγεί στην επικράτηση της αντίληψης: η επιστήμη για την επιστήμη και όχι η επιστήμη για τον άνθρωπο. Το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία επιστημονικών επιτευγμάτων που καταστρέφουν τον άνθρωπο. Η εξειδίκευση πολλές φορές τροφοδοτεί αλαζονική αυταπάτη, φιλόδοξες επιδιώξεις τίτλων και αμοιβών, που εξευτελίζουν την ιερότητα κάθε σκοπού. Παράλληλα, εμποδίζει την αντικειμενική αξιολόγηση και επιτρέπει σε

άτομα περιορισμένου πνευματικού και ηθικού βεληνεκούς να αναρριχώνται σε καίριες κοινωνικές θέσεις. Σοβαρότατοι οι κίνδυνοι, εφικτή όμως, η αντιμετώπισή τους. Πρώτα πρώτα, ο άνθρωπος επειδή είναι μέλος της κοινωνικής κυψέλης, τους συνδέει, κυριολεκτικά, ο ομφάλιος λώρος. Έτσι, λοιπόν, δέχεται καθημερινά την πολυπλοκότητα των επιδράσεών της και απ' αυτές δεν πρέπει να απομονώνεται και να περιορίζεται.

Προ πάντων, σήμερα, η πολυδαίδαλη και πολυτάραχη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα δεν επιτρέπει στον άνθρωπο την απομόνωση. Στα πολυποίκιλα σοβαρά προβλήματα, αιτήματα, μηνύματα και συνταρακτικά γεγονότα διασπούν τα όρια της εξειδίκευσης. Ο επιστήμονας έχει περισσότερες γνώσεις και μόνο το ότι επέλεξε την επιστήμη μαρτυρά ότι τα ενδιαφέροντα του δεν είναι περιορισμένα. Άλλωστε και ή ίδια η επιστήμη από τη φύση της αντιμάχεται την μονομέρεια και αλλοτρίωση, γιατί απαιτεί την έρευνα και σκοπός της είναι η απελευθέρωση. Ο περιορισμός της πρέπει να είναι η θεραπευαίνίδα του ανθρώπου, όμως, η αντιμετώπιση των κινδύνων να γίνει και με συγκεκριμένα μέτρα εμπλουτισμού της εργασίας. Σοβαρό λόγο παίζει και ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός και η σωστή επιλογή του επαγγέλματος.

Η ενασχόληση με τον αθλητισμό, τη μουσική και γενικά δραστηριότητες που βοηθούν το άτομο να γνωρίσει και άλλες πλευρές του εαυτού του έτσι ώστε να μην είναι μονομερές. Το σοβαρότερο ρόλο μπορεί να τον παίξει το σχολείο. Η βασική παιδεία πρέπει να αποσκοπεί στον προβληματισμό, τη δραστηριοποίηση της σκέψης, την ανάδειξη της ειδικής ικανότητας και κυρίως να αποσκοπεί στην ανάπτυξη ολοκληρωμένης προσωπικότητας, τον εξευγενισμό της ψυχής, τη σφυρηλάτηση υπεύθυνης δημοκρατικής συνείδησης.

Η εξειδίκευση σε ορισμένους τομείς εγκυμονεί και κινδύνους. Έτσι επιβάλλεται η άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων, ώστε η εξειδίκευση να λειτουργεί ως εφελτήριο της προόδου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τα λόγια έχει η Έφηβος Βουλευτής, Βαρβάρα Ρίζου.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΙΖΟΥ(Νομός Κεφαλληνίας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η ταυτότητα κάθε λαού συγκροτείται από ένα σύνολο πολιτιστικών στοιχείων και αξιών που μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά και αποτελούν την παράδοση. Στις μέρες μας ωστόσο παρατηρείται παραμερισμός της παράδοσης, ιδιαίτερα στον τομέα του πολιτισμού.

Με την ευκαιρία που μου δίνεται ως μέλος της Βουλής των Εφήβων, θα ήθελα να επισημάνω το πρόβλημα της ελλιπούς έρευνας, προστασίας και αξιοποίησης, τόσο των αρχαίων μνημείων όσο και των νεότερων, ξεκινώντας από το νησί μου.

Η Κεφαλλονιά είναι ένα νησί με μεγάλη πολιτισμική παράδοση. Η γεωγραφική της θέση και η μορφολογική της σύσταση, ήταν οι συλλειτουργούντες παράγοντες που συνετέλεσαν στην πολιτισμική της άνθηση από τη Μυκηναϊκή και την Προμυκηναϊκή Εποχή. Σφύζει μνημείων και αρχαιολογικών ευρημάτων παρά τον καταστρεπτικό σεισμό του '53, του '72 και '83. Εν τούτοις το μεγάλο κόστος συντήρησης σε συνδυασμό με την έλλειψη του απαιτούμενου ενδιαφέροντος τόσο από τις τοπικές αρχές, όσο και από τους ίδιους τους πολίτες έχει οδηγήσει στη μετατροπή των μνημείων σε άφραγο αμπέλι με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν με εξαφάνιση.

Αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Θα ήθελα να προτείνω κάποια μέτρα.

Προτείνω για τον εντοπισμό, μελέτη και προστασία του πολιτισμικού μας πλούτου, τη συστηματική επιστημονική έρευνα. Τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί δραματικά η αρχαιολογική έρευνα με αποτέλεσμα πολλά ευρήματα να αποκαλύπτονται τυχαία, όπως εκσκαφές για δημόσια έργα. Ακόμη και σε μνημεία που έχουν εντοπιστεί, η επιστημονική έρευνα για την εξακρίβωσή τους είναι περιορισμένη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι μυκηναϊκός τάφος, που βρέθηκε στην Κεφαλλονιά και αποδίδεται στο μυθικό ήρωα Οδυσσέα. Η προέλευση αυτού του τάφου έχει μεγάλη σημασία καθώς, αν ανήκει στον Ομηρικό ήρωα, θα αποτελέσει σημαντικό εύρημα για την επίλυση του Ομηρικού ζητήματος που αναφέρεται στο αν η Ομηρική Ιθάκη είναι η σημερινή ή η Κεφαλλονιά. Όσο δεν προχωρούν οι επιστημονικές έρευνες, η Ιθάκη θα αποτελεί «Νόστο», όπως το καθορίζει ο Καβάφης και οι Κεφαλλονίτες και οι Θειακοί θα διχάζονται αδικαιολόγητα.

Δεν αρκεί μόνο ο εντοπισμός και η μελέτη των αρχαίων, αλλά είναι απαραίτητη και η προστασία τους. Είναι αναγκαίο να συντηρηθούν από ειδικούς επιστήμονες και να οριοθετηθούν. Αν και γίνεται φωτογράφιση για την οριοθέτηση των μνημείων, τα προβλήματα φύλαξης και ιδιοκτησίας εξακολουθούν να είναι πολλά. Αρχαιολογικοί χώροι έχουν μετατραπεί σε χώρους εναπόθεσης απορριμμάτων. Τα στηθαία λιθόκτιστων παραδοσιακών γεφυρών που έχουν ενταχθεί στο οδικό δίκτυο και ιδιαίτερα στην γέφυρα του Δεβοσέτ, στην πατρίδα μου, έχουν κατακερματισθεί από τα

μεγάλα τροχοφόρα. Θα ήταν σωτήριο, εάν η προστασία των μνημείων γινόταν αμέσως, συστηματικά και με εξειδικευμένο προσωπικό.

Είναι ασφαλώς κοινός τόπος ότι στην προσπάθεια για εντοπισμό και προστασία των αρχαίων και νεότερων μνημείων είναι πρωταρχικός ο ρόλος της Πολιτείας. Η Πολιτεία οφείλει να συνεισφέρει αφενός στα πολιτιστικά προβλήματα της κάθε περιφέρειας και αφετέρου προσφέροντας τις αναγκαίες χρηματοδοτήσεις.

Τα έξοδα συντήρησης και αναστήλωσης των μνημείων δεν περιορίζονται μόνο στις εργασίες επισκευής τους, αλλά και στη δύσκολη μεταφορά και δόμηση των ευαίσθητων υλικών και σε άλλες διαδικασίες και προμήθειες που απαιτούνται. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να μεριμνήσει το Υπουργείο Πολιτισμού, για την αύξηση των κρατικών χρηματοδοτήσεων. Αυτό θα είναι μια έμπρακτη απόδειξη της υποστήριξης της κρατικής εξουσίας στη προσπάθεια της διάσωσης της ιστορίας και του πολιτισμού μας.

Επιπλέον, ένα άλλο μέτρο είναι η θέσπιση νομοθεσίας για την προστασία των διατηρητέων κτισμάτων από ιδιώτες. Τα έξοδα για την αναπαλαίωση τέτοιων κτιρίων είναι μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα κοστολόγια νέων οικοδομών. Γι' αυτό, πέρα από τον αναπτυξιακό νόμο, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν και άλλα μέτρα, ώστε να χαρακτηριστούν και άλλες περιοχές ως παραδοσιακές.

Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το ελλιπές ενδιαφέρον για την προστασία της πολιτισμικής μας κληρονομιάς δεν πλήττει μόνο την Κεφαλονιά, αλλά ολόκληρη την Ελλάδα. Εκατοντάδες μνημεία, με τεράστια ιστορική, αισθητική, αλλά και συναισθηματική αξία για μας, είναι απροστάτευτα και εκτεθειμένα στις καιρικές συνθήκες, στο χρόνο και στους ασυνείδητους αρχαιοκαπήλους. Εκατοντάδες έργα τέχνης είναι διασκορπισμένα στο εξωτερικό και όχι στη χώρα μου, που τα δημιούργησε και της ανήκουν. Αυτά τα φαινόμενα είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά, γι' αυτό υποχρέωση όλων αλλά και κάθε πολίτη ξεχωριστά είναι να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την προστασία της πολυτιμότερης κληρονομιάς που διαθέτουν οι Έλληνες, του πολιτισμού τους.

Μπορεί εύκολα κανείς να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προστασία και ανάδειξη της πολιτισμικής μας κληρονομιάς δεν είναι πολυτέλεια, αλλά αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Όχι γιατί η τουριστική αξιοποίηση των μνημείων είναι κερδοφόρα, αλλά γιατί, αν αγνοήσουμε την παράδοσή μας, θα μετατραπούμε σε ένα λαό, δίχως πνευματικά ερείσματα και παρελθόν. Κάποιος είχε κάποτε πει «ότι λαοί που δεν

έχουν μνήμη, δεν έχουν ιστορία». Επειδή εμείς οι Έλληνες έχουμε τεράστια ιστορία, καιρός είναι να αποκτήσουμε και μνήμη. Ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Ούζας.

ΘΩΜΑΣ ΟΥΖΑΣ (Νομός Πέλλας): Αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε στον αιώνα της τεχνολογίας και της προόδου. Όλα γύρω μας φαίνονται υπέροχα. Ωστόσο, εάν παρατηρήσουμε πιο προσεκτικά γύρω μας, θα δούμε ότι τα πάντα βρίσκονται προ των πυλών. Το εκπαιδευτικό σύστημα νοσεί. Η οικονομία παραπαίει. Παντού στον κόσμο ακούμε για εμφύλιες συρράξεις, συγκρούσεις, εισβολές των ισχυρών αυτού του κόσμου, στους πιο αδύνατους τους οποίους συμφέρει να κρατούν υπό τον έλεγχό τους.

Μέσα σε αυτό το ευρύ φάσμα των προβλημάτων, κατά τη γνώμη μου, κυριότερο είναι αυτό του εκπαιδευτικού συστήματος, διότι τα πάντα ξεκινάνε από τη σωστή παιδεία. Η δική μας γενιά και αυτές που θα ακολουθήσουν είναι αυτές που πρέπει να δώσουν λύση σε αυτά τα προβλήματα. Δυστυχώς, όμως, με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι λίγα τα πράγματα που μπορούν να κάνουν. Παντού γύρω μας βλέπουμε αδιάφορους καθηγητές, ελλείψεις κτιριακών εγκαταστάσεων και ελλιπές εκπαιδευτικό υλικό στα σχολεία. Για παράδειγμα βιβλιοθήκες, σχολικά βιβλία, εγκαταστάσεις για διάφορες εκδηλώσεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για το πρόγραμμα και κυρίως έλλειψη σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού στα σχολεία, ο οποίος θα μας οδηγήσει σε μια σωστή απόφαση για το μέλλον, ώστε να οδηγηθούμε σε μια σωστή πορεία στην μετέπειτα παραγωγική μας πορεία.

Παρόλα αυτά, η δύναμη είναι στα δικά μας χέρια. Ας την εκμεταλλευτούμε και ας ξεφύγουμε από τη λεγόμενη ψυχολογία του όχλου και ας μη γίνουμε, όπως οι περισσότεροι συνομήληκοί μας με έναν καφέ και ένα τσιγάρο στο χέρι που ασχολούνται μόνο με το πώς θα περάσουν το απόγευμα ή το ποια ομάδα θα κερδίσει στον αυριανό αγώνα. Γι' αυτό, ας κάνουμε ό, τι μπορούμε με ό, τι ευκαιρίες μας δίνονται, γιατί κακά τα ψέματα λίγοι είναι αυτοί που θα υπολογίσουν εμάς και αυτούς που θα μας ακολουθήσουν.

Κάποτε, κάποιος είχε πει ότι τα όνειρα είναι για τους τρελούς και τους ερωτευμένους και ότι οι λογικοί άνθρωποι ασχολούνται με αυτά μόνο στον ελεύθερο χρόνο τους. Εμείς, λοιπόν, ας κάνουμε τη διαφορά. Ας μη σπαταλήσουμε τη ζωή μας

για να κάνουμε όνειρα, αλλά ας αγωνιστούμε για να κάνουμε την ίδια μας τη ζωή ένα όνειρο. Το δικό μας όνειρο. Ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Παπουτσής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολλά τα θέματα τα οποία θα ήθελα να θίξω, αλλά θα θίξω τα πιο βασικά, αυτά τουλάχιστον που με απασχολούν περισσότερο.

Θα ήθελα να αναφερθώ, κυρίως, στο περιεχόμενο των μαθημάτων που διδασκόμαστε στα Λύκεια και γενικά στο σχολείο. Έχω παρατηρήσει ότι στο δικό μου σχολείο, που είναι ένα σχολείο επαρχίας και ανεξάρτητα από την έλλειψη των καθηγητών, υπάρχουν διάφορα μαθήματα τα οποία, ακόμα, κανείς δεν έχει εξηγήσει σε μας τη χρησιμότητά τους. Δεν ξέρουμε με ποιόν τρόπο σχεδιάστηκαν και αν είχαν κάποια χρησιμότητα εκείνη την εποχή που σχεδιάστηκαν, αλλά εμείς δεν βρίσκουμε σε αυτά καμία εφαρμογή. Θα σας φέρω ως παράδειγμα το μάθημα της Τεχνολογίας. Ίσως να μην έγινε σε μας καλή διαχείριση αυτού του μαθήματος, αλλά το εκφράζω αυτό σαν διαμαρτυρία.

Επίσης, όσον αφορά τον τρόπο διδασκαλίας διαφόρων μαθημάτων, όπως για παράδειγμα η ιστορία, ή η γεωγραφία ή η φιλοσοφία, δεν ξέρω κατά πόσον είναι σκόπιμο να διαχωρίζουμε το περιεχόμενο του ενός μαθήματος από το άλλο. Είναι δυνατόν κάποιος να μελετήσει φιλοσοφία, εάν δεν ξέρει ιστορία; Είναι δυνατόν κάποιος να μάθει τι έλεγαν οι διαφωτιστές, εάν δεν γνωρίζει το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο συνέβαιναν αυτά τα πράγματα; Είναι δυνατόν κάποιος να μελετήσει τον Αριστοτέλη, εάν δεν ξέρει κάτω από ποιες συνθήκες έγραψε αυτά που έγραψε; Το να συνενώσουμε, βέβαια, κάποια μαθήματα μπορεί να φαίνεται λίγο ουτοπικό, όμως, τι είναι πιο εύκολο για έναν μαθητή, ο οποίος στη σημερινή κοινωνία - από ό, τι ανέφεραν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, τα περισσότερα παιδιά εκπαιδεύονται από την τηλεόραση και από τα Μ.Μ.Ε. - έχει γίνει παθητικός δέκτης, να διδαχθεί πολλά μαθήματα μαζί με διαφορετικό εννοιολογικό περιεχόμενο σαν ένα και να διαχωρίσει μετά αυτός το εννοιολογικό περιεχόμενο ή να προσπαθεί να συνδέσει κάποια μαθήματα, τα οποία έχουν διδαχθεί με τελείως διαφορετικό τρόπο και εντελώς ασύνδετα το ένα από το άλλο;

Θα αναφέρω ως παράδειγμα πραγματοποίησης αυτής της πρότασής μου, ένα βιβλίο του Φερνάρ Μπροντέλ στη Γαλλία με τίτλο «Ο σύγχρονος κόσμος, ιστορία και πολιτισμός». Αυτό το βιβλίο συνοψίζει μαθήματα, όπως είναι η φιλοσοφία, η

κοινωνιολογία, η ιστορία. Το βιβλίο αυτό χρησιμοποιείται ως σχολικό. Περισσότερες λεπτομέρειες δεν ξέρω, αλλά ξέρω σίγουρα ότι είναι αποτελεσματικό. Οι μαθητές και το επίπεδο της παιδείας της Γαλλίας δεν μας προϊδεάζουν για κάτι διαφορετικό;

Ξεκινώντας από αυτό, σε ό,τι αφορά την αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος ως προς το περιεχόμενο των μαθημάτων – δεν ξέρω τι έχει σκοπό να κάνει η Υπουργός Παιδείας από δω και μετά, γιατί βρισκόμαστε σε μια αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος – μπορώ να ονειρεύομαι και να προτείνω μια προσπάθεια να μιμηθούμε εκπαιδευτικά συστήματα του εξωτερικού και όχι μόνο ως προς το περιεχόμενο των μαθημάτων, αλλά και ως προς την οργάνωση του εκπαιδευτικού τους συστήματος, ωράρια, τρόπο διδασκαλίας, έλεγχο των καθηγητών κ.λπ., διότι το μόνο κριτήριο που έχουμε είναι τα αποτελέσματά τους και το επίπεδο της κουλτούρας τους, την παιδεία που βλέπουμε να έχουν οι νέοι βγαίνοντας από τα σχολεία τους.

Αυτά που λέω μπορεί να ακούγονται ουτοπικά, όμως, είναι προτάσεις που θα έπρεπε να εξεταστούν όχι μόνο κατά το εφικτό, αλλά και κατά πόσο προσφέρουν, διότι οι βουλευτές και τα όργανα της δημοκρατίας μπορεί να βλέπουν το πρόβλημά μας.

Αλλά, όσο καλή διάθεση και να έχει κάποιος, που βρίσκεται έξω από ένα πρόβλημα, να το λύσει, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συγκριθεί η κρίση του με αυτόν που το βιώνει. Και επειδή η Βουλή των Εφήβων μας απευθύνεται με ένα σύνθημα του Μάη του '68 «Η φαντασία στην εξουσία», θα ήθελα να απαντήσω με ένα άλλο, επίσης του Μάη του '68: «Γίνετε ρεαλιστές, αναζητείστε τα αδύνατα».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Αναστάσιος Τελίδης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΕΛΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, που συνήθως δεν το σκέφτεται κανείς είτε μαθητής είτε μεγάλος είναι αυτός. Αυτό αφορά τη Δημοκρατία μέσα στα σχολεία, μέσω του μοναδικού αιρετού οργάνου των μαθητών, των δεκαπενταμελών και των πενταμελών συμβουλίων.

Το σχολείο αποτελεί το κύτταρο του εκπαιδευτικού μας συστήματος και κατά συνέπεια, οποιοδήποτε βήμα για τον εκδημοκρατισμό του, θα πρέπει να έχει ως σημείο αναφοράς τη σχολική ζωή. Θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα σε εμάς τους μαθητές, να αναπτύξουμε το κριτικό πνεύμα και να μετατραπούμε από παθητικούς δέκτες σε ενεργητικούς παράγοντες της σχολικής ζωής.

Προϋπόθεση γι' αυτή τη μεγάλη αλλαγή – μεγάλη, γιατί κανείς σήμερα δεν ενδιαφέρεται ούτε για τη λειτουργία των δικών μας σχολείων – είναι ότι πρέπει να

μετατραπούμε σε έναν παράγοντα συνδιοίκησης με τους άλλους φορείς είτε αυτοί λέγονται σύλλογοι καθηγητών είτε οι ίδιοι οι διευθυντές μας, μέσα από την αυτοοργάνωση και την αυτοδιοίκηση στα πλαίσια των μαθητικών κοινοτήτων.

Οι μαθητικές κοινότητες πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο και όχι στο περιθώριο της σχολικής ζωής. Όλοι γνωρίζουμε περιπτώσεις, που οι πρόεδροι των δεκαπενταμελών πήγαιναν να κάνουν έστω και μια πρόταση στο λυκειάρχη και εκείνος «τους πέταγε» έξω. Μου έχει τύχει που λυκειάρχης σήκωσε ένα αντικείμενο για να το πετάξει σε πρόεδρο δεκαπενταμελούς συμβουλίου.

Οι μαθητικές κοινότητες πρέπει να αναλαμβάνουν όχι μόνο την οργάνωση ευχάριστων χορών ή τριήμερων εκδρομών σε διάφορα όμορφα μέρη, αλλά και την οργάνωση δράσεων κοινωνικού χαρακτήρα. Οι μαθητικές κοινότητες, θα πρέπει να είναι σεβαστές από το σύνολο όλων των οργάνων της διοίκησης είτε αυτοί λέγονται σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων και καθηγητών είτε λέγονται διευθυντές και όχι να είναι μια απλή ομάδα παιδιών, που εκλέγονται, περνούν καλά, πηγαίνουν σε κάποιο χορό στο πρώτο τραπέζι και αυτό ήταν.

Θα πρέπει οι μαθητικές κοινότητες να αλλάξουν ριζικά. Ο ίδιος ο κανονισμός, τον οποίο κανείς δεν έχει διαβάσει ποτέ, ενώ μελετώντας τον θα μπορούσαμε να ξέρουμε τι δικαιώματα έχουμε, δεν τηρείται. Ένα βασικό σκέλος του είναι ότι οι πρόεδροι των μαθητικών επιτροπών θα μπορούσαν να παρευρίσκονται μέσα σε συμβούλια των καθηγητών και να ακούν τις προτάσεις τους για διάφορα θέματα, όπως την αποβολή των μαθητών, κ.λπ.. -αυτό δε γίνεται και αν κάποιος μαθητής το ζητήσει, να είστε σίγουροι ότι, ίσως, και να αποβληθεί – είτε άλλες περιπτώσεις, όπου ο ίδιος ο πρόεδρος δεν έχει να κάνει τίποτε και αυτό οφείλεται, κυρίως, στη νοοτροπία μας να ψηφίζουμε «αβέρτα» χωρίς να σκεφτόμαστε τι είναι το δεκαπενταμελές συμβούλιο. Ψηφίζουμε με το σκεπτικό ότι ο υποψήφιος είναι ο διπλανός μας, ενώ τον άλλο δεν τον ξέρω, άσχετα αν αυτός δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του.

Αναγκαία και άμεση είναι η ανάγκη μιας οργάνωσης με τέτοια αποστολή, ώστε ο μαθητής να είναι το κέντρο. Ο σημερινός, όμως, κανονισμός οδηγεί στην απαξίωση του θεσμού, ως θεσμού που απλά επιφέρει στον πρόεδρο των μαθητικών κοινοτήτων ένα ευκαταφρόνητο ποσό, θα έλεγα, μέσα από διάφορες συμφωνίες με παράγοντες της οργάνωσης των εκδρομών. Άμεσα, λοιπόν, πρέπει να αλλάξει ο σχολικός κανονισμός, με στόχο να αυξήσει τις αρμοδιότητες των μαθητικών κοινοτήτων. Πιο συγκεκριμένα, το μαθητικό συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει για την κατάρτιση του προγράμματος των εξετάσεων. Σήμερα, όσο απίστευτο και αν σας φαίνεται, οι

καθηγητές μαζεύονται, λένε ότι θέλουν να τελειώσουν τόσο του μηνός, γιατί θέλουν να πάνε διακοπές. Γίνεται αυτό και έτσι αποφασίζεται τα παιδιά να γράψουν δύο δύσκολα μαθήματα, στις αρχές των εξετάσεων, επειδή έτσι βολεύει τους καθηγητές. Αυτό, όμως, δεν ωφελεί τους μαθητές.

Το μαθητικό συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει για τις σχολικές εκδρομές και όχι ο σύλλογος των καθηγητών. Γιατί και εδώ συμβαίνει ακριβώς το ίδιο. Ένας καθηγητής έχει δύο ώρες μάθημα εκείνη την ημέρα και γι' αυτό το λόγο θα αρνηθεί να συμμετάσχει στην εκδρομή.

Ένα από τα σημαντικότερα πράγματα που θα μπορούσαν να γίνουν, είναι η δημιουργία συμβουλίου ανά δήμο, που θα αποτελείται από όλους τους προέδρους, με επικεφαλής το δήμαρχο, το οποίο θα αποφασίζει τόσο για το ποια πρακτορεία θα διεξάγουν τις μαθητικές εκδρομές, ώστε να αποφεύγεται το γνωστό φαινόμενο με τα επιπλέον χρήματα που παίρνουν, αλλά θα είναι και υπεύθυνο για την οργάνωση κοινωνικών δράσεων και πολιτιστικών εκδηλώσεων στο δήμο.

Τέλος, θα ήθελα να ζητήσω τη μετατροπή των δύο τρίωρων συνελεύσεων, που γνωρίζουμε όλοι ότι δεν κάνουν ουσιαστικά τίποτα – η μια είναι για την εκλογή, στην αρχή της χρονιάς και η άλλη είναι στο τέλος της – με τη μετατροπή τους σε τρεις δίωρες συνελεύσεις, όπου στην πρώτη θα εκλέγεται το μαθητικό συμβούλιο πριν το Νοέμβριο - γιατί δεν είναι λογικό να έχουμε ένα μαθητικό συμβούλιο που εκλέγεται στα τέλη Νοεμβρίου. Έχει περάσει η μισή χρονιά, τι μπορεί να κάνει ο πρόεδρος που σε λίγο καιρό δίνει πανελλήνιες εξετάσεις; Η δεύτερη συνεδρίαση θα ήταν καλό να γίνεται τον Ιανουάριο, ώστε να διοργανώνονται καλύτερα τα πράγματα και η τρίτη, στα τέλη Μαρτίου, ώστε να γίνεται ένας γενικός απολογισμός και όχι μια ευχάριστη συζήτηση μεταξύ μας.

Είναι αναγκαίο, πιστεύω, να δοθεί το δικαίωμα στο ίδιο το δεκαπενταμελές να αποφασίζει, κατά πλειοψηφία, ποιες μέρες θα πηγαίνουν οι μαθητές εκδρομή, ώστε να μην αποφασίζει ο πρόεδρος, αλλά και το δικαίωμα στον πρόεδρο να επιλέγει την ημέρα της συνεδρίασης, χωρίς να χρειάζεται να ζητήσει ο διευθυντής την ημέρα, γιατί εμάς δεν μας ρωτούν πότε θα συνεδριάσουν ή πότε θα κάνουν απεργία. Εμείς, γιατί να τους ζητούμε κάτι το αυτονόητο; Έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε τις συνεδριάσεις μας. Ο μαθητής θα ζητήσει από το λυκειάρχη να κάνει συνεδρίαση για κάτι που τον αφορά; Το σχολείο πρέπει να περάσει από τη σημερινή κατάσταση σε μια πολύ πιο δημοκρατική και συμμετοχική. Ο διευθυντής, μέσα από αυτό το νέο πλαίσιο, πρέπει να μετατραπεί σε συντονιστή της σχολικής ζωής και όχι σε καθοριστικό παράγοντα.

Σημαντικό, επίσης, είναι και ένα θέμα που υπάρχει εδώ και 5-6 χρόνια. Ο Thomas Mann είχε πει: «Νέος θα πει να είσαι αυθόρμητος, να στέκεις κοντά στις πηγές της ζωής, να τολμάς αυτό που δεν τολμούν άλλοι». Συνεπώς, πρέπει να δίνονται οι ευκαιρίες από το ίδιο το Κράτος, προς όλους τους νέους, με σκοπό να αναπτύξουμε την κοινωνική μας αλληλεγγύη. Αντίθετα, όμως, από τις απαιτήσεις της Δημοκρατίας, εδώ και 6 χρόνια, ισχύει μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου του 1999, η οποία χαρακτήριζε όποια μαθητική αντίδραση ως παράνομη, χωρίς να διαχωρίζει αν είναι τέτοια η μαθητική αντίδραση, η οποία καταστρέφει σχολική περιουσία και ζητείται η εισαγγελική παρέμβαση, κάτι που γινόταν σε εποχές χούντας. Πιο συγκεκριμένα, αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου αναφέρει: «στη συνέχεια προηγούμενων οδηγιών μας, σας εφιστούμε την προσοχή στη λήψη μέτρων που ακολουθούν και τα οποία επιβάλλονται από το Σύνταγμα και το νόμο και υπαγορεύονται από νόμους δημοκρατίας και ισότητας». Όποιος, δηλαδή, αντιδράσει, η Δημοκρατία επιβάλλει να οδηγηθεί σε κάποιον εισαγγελέα. «Η παράταση των καταστάσεων ματαίωσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ουσιαστικά πλήττει τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση». Δεν αντιδρούμε, γιατί ίσως κάποιος πει ότι η ιδιωτική εκπαίδευση είναι καλύτερη. Με το ίδιο σκεπτικό, πρέπει άμεσα να σταματήσουν οι συνδικαλιστικές απεργίες στο δημόσιο, γιατί έτσι αυτό γίνεται μη ανταγωνιστικό σε σχέση με τον ιδιωτικό τομέα. Επίσης, πρέπει, πανελλαδικά, όλες οι απεργίες να κρίνονται καταχρηστικές, γιατί η χώρα μας μειώνει την παραγωγικότητά της. Δεν μπορώ να καταλάβω με ποια αίσθηση της δημοκρατίας έγινε. Ένα σχολείο αποφασίζει κατά πλειοψηφία, για όποιες αντιδράσεις έχει. Συνεπώς, δε δεχόμαστε την άποψη των παιδιών και τα στέλνουμε στον εισαγγελέα. Όμως, αυτή δεν είναι λογική ενός δημοκρατικού κράτους που προσπαθεί πάντα να αναπτύσσεται πάνω σε βασικές αρχές συμμετοχής του ανθρώπου και κοινωνικής αλληλεγγύης. Η πρότασή μας δεν είναι, βέβαια, να νομιμοποιηθούν οι καταλήψεις. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τις πιο πολλές φορές ανεγκέφαλοι μπαίνουν στα σχολεία και καταστρέφουν διάφορα πράγματα. Θα έπρεπε να δημιουργηθεί μια νέα πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία θα περιλαμβάνει κάποιες προϋποθέσεις.

Θα πρέπει να νομιμοποιείται κάθε αντίδραση με τις εξής προϋποθέσεις:

Πρώτον, να έχει ληφθεί απόφαση, κατά πλειοψηφία, με ελάχιστο αριθμό υπερισηφισάντων της κατάληψης, των 6/7 του συνόλου του αριθμού των μαθητών. Να μην έχει κανένας δικαίωμα εισχώρησης μέσα στο σχολείο, αλλά να είναι υποχρεωμένοι όλοι οι μαθητές να παραμένουν στο προαύλιο με κλειστή την πόρτα

του σχολείου. Να μην έχουν οι μαθητές κανένα δικαίωμα απομάκρυνσης από τον προαύλιο χώρο. Το σχολείο με αυτές τις θεσμικές αλλαγές περνά σε μια εντελώς διαφορετική μορφή λειτουργίας. Θέλουμε να φτιάξουμε ένα σχολείο συμμετοχικό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Πατσιαντά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΤΣΙΑΝΤΑ (Α΄ Αθηνών): Είμαστε σήμερα εδώ, γιατί μας απασχόλησε η αστάθεια του εκπαιδευτικού συστήματος και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε κάθε μέρα στα σχολεία μας. Πιο συγκεκριμένα: Βιβλία που δεν διαβάζονται εύκολα, που είναι ογκώδη ή πολύ απλά δεν τα έχουμε καν διδαχτεί, όπως θεματικοί κύκλοι, γλωσσικές ασκήσεις, εργαστηριακοί οδηγοί και συχνά οι καθηγητές απαιτούν να τα διαβάζουμε μόνοι μας. Καθηγητές που αδιαφορούν για τη μόρφωση και τη διαπαιδαγώγηση του μαθητή. Ο μεγάλος όγκος της διδακτέας ύλης αποτελεί άγχος για καθηγητές και μαθητές και έχει ως συνέπεια να επιταχύνει τους ρυθμούς παράδοσης και να δημιουργούνται προβλήματα στην κατανόηση. Οι μαθητές από την τεχνική εκπαίδευση δεν προετοιμάζονται για την αγορά εργασίας και θεωρούνται παιδιά μιας κατώτερης εκπαίδευσης. Τα προβλήματα δεν τελειώνουν στο σχολείο, αλλά συνεχίζονται, αν περάσουμε και σε κάποιο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Πολλά παιδιά μετά την αποφοίτηση τους από σχολές στην ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση, είναι άνεργα, καθώς το επάγγελμά τους δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας. Όμως, με λίγη καλή θέληση και διάλογο από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, μπορούμε να βρούμε λύση σε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στο σχολείο και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Για το σχολείο, μία λύση θα ήταν τα βιβλία να μην είναι εξωπραγματικά, να γραφτούν από την αρχή και να είναι πιο ευχάριστα. Οι καθηγητές να περνάνε από εξετάσεις και να διορίζονται μόνο αν έχουν τα κατάλληλα προσόντα, δηλαδή να μορφώσουν και να επικοινωνήσουν με το νέο. Να μειωθεί το όριο ηλικίας των καθηγητών, γιατί συνήθως οι μεγάλοι σε ηλικία δεν μας καταλαβαίνουν. Να μειωθεί η ύλη, για να μην αγχώνονται οι μαθητές και οι καθηγητές. Να αναβαθμιστεί η τεχνική εκπαίδευση, ώστε να βγαίνουν μαθητές σωστά καταρτισμένοι. Ενώ μια λύση στα προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης θα ήταν να γίνει έρευνα αγοράς για να διαπιστωθεί ποια τμήματα και σχολές ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας. Να γίνει αποκέντρωση στα πανεπιστήμια.

Έτσι, εφαρμόζοντας κάποια από τα προαναφερόμενα, μπορεί το σχολείο να γίνει πιο αγαπητό, πιο προσιτό, όχι μόνο για τους μαθητές, αλλά και για τους καθηγητές.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Σταμπουλή.

ANNA ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Νομός Λέσβου): Θα σας μιλήσω για τον κίνδυνο της επίδρασης της γλωσσικής μας φυσιογνωμίας από τις γλώσσες της Ε.Ο.Κ.. Η ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ. έχει πολλά πλεονεκτήματα όπως και μειονεκτήματα. Το θέμα που τίθεται είναι αν η φυσιογνωμία της ελληνικής γλώσσας μπορεί να διατηρηθεί αλώβητη μετά την ένταξη της χώρας μας. Το θέμα είναι πόσο αποφασιστική μπορεί να αποβεί για τη μορφή της ελληνικής γλώσσας και, ίσως, για την ίδια την ύπαρξή της, η στενή επαφή με τις άλλες γλώσσες, που είναι αντικειμενικά ισχυρότερες. Νομίζω ότι αποτελεί καθημερινή διαπίστωση, πως πράγματι υφίσταται άμεσος κίνδυνος αλλοίωσης, δηλαδή, αλόγιστης, αόριστης και αβασάνιστης εισροής ξένων λέξεων μέσα στη γλώσσα μας, χωρίς να υπάρχει ακόμα στενή και έντονη επαφή παράλληλης γνώσης και χρήσης των ξένων γλωσσών. Η ελληνική γλώσσα κατακλύζεται από σωρεία ξένων λέξεων, όπως «μπάρμαν», «καμεραμάν» κ.λπ. που δημιουργούν την εντύπωση ανάμικτης γλώσσας.

Το αμέσως επόμενο ερώτημα που προκύπτει είναι, αν υπάρχει τρόπος άμυνας έναντι αυτής της επικίνδυνης κατάστασης. Η απάντησή μου είναι πώς υπάρχουν ακόμα τρόποι και μηχανισμοί άμυνας που θα επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την «νόσο», περιορίζοντας τουλάχιστον τις δυσμενείς της συνέπειες.

Προτείνω, λοιπόν, να συσταθεί το ταχύτερο ένα συμβουλευτικό σώμα, από ακαδημαϊκούς, πανεπιστημιακούς καθηγητές και άλλους ειδικούς επιστήμονες, που θα έχει ως έργο της να προτείνει λέξεις και επιστημονικούς όρους, πλασμένους μέσα από την ελληνική γλώσσα ή προσαρμοσμένους στους κανόνες λειτουργίας της, έτσι ώστε να βοηθούνται αποτελεσματικά, αυτοί που τώρα αναγκάζονται να χρησιμοποιούν ξένες λέξεις και όρους, ελλείψει αντιστοίχων ελληνικών, που δεν μπορούν να πλάσουν οι ίδιοι. Μέριμνα της ελληνικής πολιτείας πρέπει να είναι εν συνεχεία η γενίκευση της χρήσης αυτών των λέξεων, με την καθιέρωσή τους στη διοίκηση, την εκπαίδευση, τα κρατικά μέσα ενημέρωσης κ.λπ.. Ένα δεύτερο μέτρο που είναι ανάγκη, αλλά και μακροπρόθεσμος τρόπος προφύλαξης από ξενικές γλωσσικές επιδράσεις είναι η καλύτερη και συστηματικότερη διδασκαλία στο σχολείο. Αν διδαχτούμε σωστά και σε βάθος την ελληνική γλώσσα, η οποία έχει κληρονομήσει όλα τα προτερήματα της

μακραίωνης παράδοσης, δεν θα έχουμε καμία δυσκολία να εκφράσουμε οποιαδήποτε έννοια. Από όλα τα μέλη της κοινότητας πρέπει να γίνει σεβαστή η αρχή, πως δεν υπάρχουν πρώτες και δεύτερες σε αξία γλώσσες. Κάθε γλώσσα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες επικοινωνίας με πληρότητα, σαφήνεια και αυτάρκεια.

Ως προς την κοινότητα, οι πολίτες των κρατών – μελών, που θα ζήσουν σε αυτή, είναι λογικό να επιδιώξουν να μάθουν μία ή περισσότερες γλώσσες. Η παραπάνω άποψη καθορίζει και τη θέση μας στο ζήτημα της ύπαρξης ενιαίας γλώσσας της κοινότητας. Πιστεύω ότι η ενιαία γλώσσα δεν είναι δυνατόν να υπάρξει, αλλά ούτε και πρέπει να υπάρξει.

Όσοι υποστηρίζουν αυτήν την άποψη, ας παρηγορηθούν με τη σκέψη πως η Διεθνής Επιστημονική Ορολογία είναι για πολλές επιστήμες, κατά τα δύο τρίτα ελληνική ή ελληνογενής. Όσο για το υπόλοιπο λεξιλόγιο της κοινότητας, η παρουσία της ελληνικής γλώσσας είναι έντονη και βαθιά ριζωμένη στην καθημερινή επικοινωνία των ανθρώπων, είτε μιλούν για politics είτε για architecture, για photographs, είτε ακόμη για mystery και democracy.

Στο σημείο αυτό, στην αίθουσα εισέρχεται η Πρόεδρος της Βουλής, κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

Χειροκροτήματα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έφηβοι Βουλευτές, η σημερινή Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κυρία Μπενάκη – Ψαρούδα είναι η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Γεωργία Τρύφωνα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΡΥΦΩΝΑ (Νομός Κέρκυρας): Μετά τη μελέτη της «Σύνθεσης Κειμένων» παρατήρησα ότι μεγάλος αριθμός τετραδίων είχε ως σημείο αναφοράς τις τέχνες, τον ελεύθερο χρόνο και τον πολιτισμό. Γεγονός που φανερώνει την επιτακτική ανάγκη των νέων για καλλιτεχνική έκφραση. Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι το σχολείο δεν προωθεί τις τέχνες. Ενδιαφέρουσα ήταν η άποψη ότι η έλλειψη δημιουργικού ελεύθερου χρόνου οδηγεί στην επιθετικότητα, φανερώνοντας την άποψη των νέων ότι η απομάκρυνση των νέων από καλλιτεχνικές ενασχολήσεις έχει και κοινωνικές προεκτάσεις. Πολλοί μιλούν για στείρα φαντασία ανάμεσά τους.

Οι προτάσεις προς επίλυση του προβλήματος είναι ενδιαφέρουσες. Θαρρώ, όμως, ότι η εφαρμογή τους δύσκολα θα φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Το πρόβλημα της καλλιτεχνικής παιδείας, δεν θα λυθεί με περισσότερες ώρες

αισθητικής αγωγής ή εκπαιδευτικές εκδρομές. Είναι βαθύτερο και απαιτεί ολοκληρωτικές και ριζικές λύσεις. Σε άλλη περίπτωση μένουμε σε ημίμετρα, που θα επουλώνουν τρύπες.

Η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας είναι ένα γενικότερο πρόβλημα, που μαστίζει τις δυτικές κοινωνίες, λόγω της διαρκούς βιομηχανικής ανάπτυξης και της απομάκρυνσης από καθιερωμένες αξίες. Ενώ άλλες χώρες επιδιώκουν να αλλάξουν και έχουν ήδη μεταβάλλει τα δεδομένα, η χώρα μας υστερεί. Αίτια είναι αφενός η αμέλεια της πολιτείας, που στην αγωνία της να προλάβει τους ρυθμούς της Ευρώπης, εστιάζει σε άλλα ζητήματα και αφετέρου ιδιαίτεροι ιστορικοί παράγοντες, που ανέτρεψαν και καθυστέρησαν τη δημιουργία. Η υψηλή τέχνη δεν έρχεται από το πουθενά. Πρέπει να ζυμωθεί και θέλει χρόνο, αν όχι για το δημιουργό, τότε σίγουρα για το κοινό για να την καταλάβει.

Πιστεύω ότι η λύση θα δοθεί, πέρα από τα βήματα που γράφονται στη Σύνοψη Κειμένων, με τη δημιουργία Μεγάρου Όπερας και Μουσικής Ακαδημίας. Η πρώτη θα στεγάσει την Εθνική Λυρική Σκηνή, καθώς σήμερα ο χώρος της είναι ο πλέον ακατάλληλος και υπό τις παρούσες συνθήκες είναι αδύνατο να ανέβει πιο απαιτητικό ρεπερτόριο. Θα δώσει λύση σε ένα χρόνιο πρόβλημα και θα προσελκύσει τα βλέμματα του καλλιτεχνικού και μη κόσμου, ως Οργανισμός πλήρους θεάματος και εκπαίδευσης. Μεγάλο βάρος πρέπει να δοθεί και στην Μουσική Ακαδημία, που θα αναβαθμίσει τις μουσικές σπουδές στην Ελλάδα και θα τροφοδοτήσει την Όπερα με ταλέντα. Θα συμπεριλάβει σπουδές θεάτρου, χορού, σκηνοθεσίας, χορογραφίας, αναμορφώνοντας την καλλιτεχνική παιδεία γενικότερα. Θα ήταν μάταιο να επιδιώξουν την ανάπτυξη σε έναν μόνο καλλιτεχνικό τομέα.

Ως ανώτατη βαθμίδα εκπαίδευσης θα υπερέχει των πανεπιστημίων συναγωνιζόμενη αντίστοιχες σχολές του εξωτερικού. Ταυτόχρονα θα προκαλέσει αναβάθμιση των υπόλοιπων βαθμίδων, μουσικά σχολεία, ωδεία, πανεπιστήμια. Θα βγάλει την αγορά από το αδιέξοδο κατοχυρώνοντας τους μουσικούς και καθιστώντας τον πλήρη διαχωρισμό από τους μουσικολόγους. Έτσι τα νέα ταλέντα δε θα χρειαστεί να αποδημήσουν. Η Μουσική Ακαδημία μαζί με το Μέγαρο της Όπερας θα δώσουν νέες θέσεις εργασίας. Ο πολιτισμός της χώρας μας θα εξακτινωθεί στο ευρωπαϊκό στερέωμα αναδεικνύοντας ταλέντα και θέτοντας τον πήχη ψηλά. Σταδιακά θα ανέλθει το καλλιτεχνικό επίπεδο του κοινού, αφού θα γίνει κοινωνός της αληθινής κουλτούρας και της τέχνης. Ήδη, έχουν γίνει βήματα προς αυτή την

κατεύθυνση. Ευελπιστώ ότι ένα έργο τέτοιας εμβέλειας, που κουβαλά τις προσδοκίες πολλών νέων θα γίνει σύντομα πραγματικότητα. Ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη Τσιότσιου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΣΙΟΤΣΙΟΥ (Νομός Άρτας): Ένα θέμα που απασχολεί όλους τους μαθητές της μέσης εκπαίδευσης, αφορά στη δομή και οργάνωση των εκπαιδευτικών φορέων, όπως το Υπουργείο Παιδείας, το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, η ΟΛΜΕ.

Συγκεκριμένα, οι αλλαγές που πραγματοποιούνται, φαίνονται να είναι ρευστές, στο σύστημα των εξετάσεων, τη μέθοδο αξιολόγησης, τη διδακτέα ύλη. Οι μεταβολές αυτές, καθώς και η ολιγωρία στην ανακοίνωσή τους, εντείνουν εύλογα την ανασφάλεια και το άγχος των υποψηφίων, ιδιαίτερα αυτή τη σχολική χρονιά.

Παράλληλα μας κάνουν να αισθανόμαστε θύματα των περιστάσεων καθώς δεν μπορούμε να ρυθμίσουμε ανάλογα την προετοιμασία μας, η οποία, προς το παρόν, στηρίζεται σε ασαφείς δηλώσεις και φροντιστηριακές φημολογίες.

Νομίζω, λοιπόν, ότι ένα πραγματικά σύγχρονο ευρωπαϊκό εκπαιδευτικό σύστημα θα πρέπει να πείθει, μέσω της υπευθυνότητας και της σοβαρότητας των φορέων του. Αυτό σημαίνει ότι οι μαθητές θα πρέπει να γνωρίζουν έγκαιρα την ύλη στην οποία πρόκειται να εξεταστούν, τον τρόπο και το χρόνο, ώστε να μπορούν να προγραμματίσουν κατάλληλα τις ενέργειές τους. Το ίδιο ισχύει και για τους δημοσίους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι βαδίζουν συχνά στα «τυφλά», χωρίς επίσημες οδηγίες, με αποτέλεσμα να αισθάνονται εκτεθειμένοι στα μάτια των μαθητών τους. Καταλήγοντας, θεωρώ ότι οφείλουμε όλοι να εγκύψουμε με προσοχή και αυστηρό σχεδιασμό στο ζήτημα της παιδείας, εάν επιδιώκουμε πράγματι μια αναβαθμισμένη ποιότητα σπουδών.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Φράγκου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΦΡΑΓΚΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Σε ένα χρόνο εγκαταλείπω το χώρο της εκπαίδευσης στον οποίο επιθυμώ και στοχεύω να επιστρέψω ως στέλεχος της. Η αγάπη και η πίστη μου προς αυτό που αποκαλείται «σχολείο» και «παιδεία» μου δίνει πάντοτε το έναυσμα να προβληματίζομαι σχετικά με αυτό καθημερινά. Ο προβληματισμός μου αναφέρεται σε καίριας σημασίας ζητήματα, όπως στο κατά πόσο το σχολείο ως φορέας κοινωνικοποίησης επιτελεί με επιτυχία τον κυριότερο ρόλο τον οποίο έχει κληθεί να αναλάβει, αυτόν της διαμόρφωσης ολοκληρωμένων

προσωπικοτήτων και στις ευθύνες που βαρύνουν το εκπαιδευτικό μας σύστημα, σχετικά με το φαινόμενο της αποστροφής των νέων προς κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα.

Ανέκαθεν ο χώρος της ελληνικής εκπαίδευσης υστερούσε σε πολλά. Βέβαια, δεν είναι μέσα στα πλαίσια των προθέσεών μου να επεκταθώ τόσο σε στερήσεις υλικές –που είναι άλλωστε δεδομένες– όσο σε ηθικές, κοινωνικές, ψυχολογικές. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ένα ζήτημα που απασχολεί αρκετά τους νέους είναι αυτό της σχέσης μαθητών – καθηγητών. Δυστυχώς, ο εκπαιδευτικός έχει –μην έχοντας τη διάθεση να αφουγκραστεί τις νεανικές ανησυχίες– ξεχάσει ότι βρίσκεται μέσα στην αίθουσα όχι ως επιστήμων που καλείται να κάνει επίδειξη γνώσεων –για τις οποίες συχνότατα δε διαθέτει ούτε καν τη στοιχειώδη μεταδοτικότητα, ώστε να τις μεταλαμπαδεύσει– αλλά ως παιδαγωγός και αρωγός της πολιτείας στην προσπάθειά της να αναδείξει υγιείς σωματικά και ψυχικά πολίτες. Εντούτοις, για την κατάσταση αυτή, δεν ευθύνεται μόνο ο εκπαιδευτικός, αλλά το νοσηρό εκπαιδευτικό μας σύστημα, που ιδίως, τα τελευταία επτά χρόνια έχει εγκλωβίσει μαθητές, γονείς και καθηγητές στο τρελό παραλήρημα της προετοιμασίας για τις τελικές εξετάσεις. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, βρήκε πρόσφορο έδαφος για να ριζώσει και να αναπτυχθεί στο μέγιστο βαθμό η παραπαιδεία όπως, επίσης, και το εφηβικό άγχος– αιτία ποικίλων ψυχοσωματικών ασθενειών που εκδηλώνουν οι έφηβοι και αιτία που δηλητηριάζει αυτή τη συναρπαστική φάση της ζωής τους, καταστρατηγεί το δικαίωμά τους στον ελεύθερο χρόνο, την ψυχαγωγία και τη διασκέδαση, την επαφή με την τέχνη και τον αθλητισμό. Όπως διάβασα και σε έρευνα κάποιας εφημερίδας «τα αισθήματα που τρέφουν οι έφηβοι για το σχολείο κυμαίνονται μεταξύ οργής και πλήρους αδιαφορίας. Οργής, κυρίως, για τους καλούς μαθητές, οι οποίοι πασχίζουν για μια θέση στο Πανεπιστήμιο και πέφτουν θύματα του ανταγωνισμού και της βαθμοθηρίας και πλήρους αδιαφορίας, ως αντίδρασης των παιδιών εκείνων, που με εξαναγκασμό από το οικογενειακό ή κοινωνικό τους περιβάλλον βρίσκονται σ' έναν χώρο που δεν επέλεξαν και στον οποίο δυσκολεύονται να προσαρμοστούν».

Έχοντας προβεί σε μια σύντομη περιγραφή της κατάστασης που επικρατεί στο χώρο της ελληνικής εκπαίδευσης, θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στον πραγματικό ρόλο που οφείλουν να διαδραματίζουν οι εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Πρώτα απ' όλα, το σχολείο είναι επιφορτισμένο με το χρέος να σφυρηλατεί το χαρακτήρα του παιδιού με τέτοιο τρόπο, ώστε να του παρέχει όλα τα απαραίτητα εχέγγυα, για να είναι σε θέση αργότερα, όντας ένας συγκροτημένος άνθρωπος και ευσυνείδητος πολίτης να ενταχθεί στο κοινωνικό γίγνεσθαι και να συμβάλει με το δικό

του τρόπο και τις εμπειρίες του στην πρόοδο της κοινωνίας. Με άλλα λόγια, οφείλει, να γνωστοποιήσει στο νέο, το λόγο της ύπαρξής του και να του εμφυσήσει την αγάπη για τη ζωή, τη δράση και τη δημιουργία.

Σε περίπτωση, που το σχολείο μέσα στα πλαίσια μιας τεχνοκρατικής παιδείας αποπροσανατολιστεί από τους στόχους αυτούς, τότε όχι μόνο δεν ωφελεί τον νέο, αλλά έχει και ολέθριες συνέπειες στον ψυχισμό του.

Σε ό,τι αφορά τις προτάσεις μου, στις οποίες βασίζω την πεποίθησή μου, ότι η κατάσταση στην παιδεία μας, είναι δυνατόν να βελτιωθεί, αυτές είναι οι εξής: Η κρίση στην παιδεία πρέπει να ανησυχήσει και να θέσει σε εγρήγορση τους πρωταγωνιστές - εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων και να διαπιστωθεί η ανάγκη διεξαγωγής ενός από κοινού διαλόγου, αναφορικά με την παιδεία. Με σύνεση και ταπεινή διάθεση να αναγνωρίσει ο καθένας τα λάθη του και να επωμιστεί τις ευθύνες του. Η επίρριψη ευθυνών από τη μια εκπαιδευτική βαθμίδα στην άλλη είναι ατελέσφορη. Η στελέχωση των σχολείων με σχολικούς ψυχολόγους, που θα βρίσκονται ανά πάσα στιγμή στο πλευρό παιδιών - γονέων - εκπαιδευτικών και θα υποβοηθούν τη διεξαγωγή μιας ομαλής εκπαιδευτικής διαδικασίας. Οργάνωση σεμιναρίων για την ενημέρωση των εκπαιδευτικών, πάνω στο αντικείμενο της παιδαγωγικής και της ψυχολογίας. Συνεχής αξιολόγηση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, καθώς και έλεγχος του έργου και της συμπεριφοράς τους. Συγγραφή καινούργιων σχολικών εγχειριδίων από ομάδες καταρτισμένων εκπαιδευτικών, που θα ανήκουν στην ίδια βαθμίδα. Τα εγχειρίδια αυτά, θα πρέπει να διακρίνονται από άριστη φιλολογική επιμέλεια, να μην είναι φλύαρα, δυσνόητα και αποκρουστικά. Βελτίωση της διδασκαλίας των Αρχαίων και των Νέων Ελληνικών. Το μάθημα της Ιστορίας να διδάσκεται κριτικά και όχι με την προσκόλληση σε επουσιώδεις λεπτομέρειες. Μόνο τότε η Ιστορία είναι σε θέση να παραδειγματίσει και να φρονηματίσει, καθώς μόνο τότε οι νέοι συναισθάνονται την αξία της ιστορικής γνώσης και ανιχνεύουν την ουσία της. Σεβασμός από καθηγητές και «φροντιστηριάρχες» στον ελεύθερο χρόνο των μαθητών. Απεμπλοκή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από το ρόλο του προθαλάμου των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι..

Η ανάγκη ανάληψης πρωτοβουλιών εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και των άλλων εκπαιδευτικών φορέων είναι επιτακτική και αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό, μόνον, εάν συλλογιστούμε πως οι νέοι στις μέρες μας, έχουν να αντιμετωπίσουν πολλά και σύνθετα προβλήματα. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να δεινοπαθούν και από ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο πολλά από εκείνα που τους κληροδοτεί είναι: Συμπλέγματα, άγχη, νευρώσεις, οργή, κατάθλιψη, έλλειψη

ενδιαφέροντος για τη ζωή. Τα χρόνια της εφηβείας και της νιότης είναι μοναδικά και ανεπανάληπτα και προσφέρουν στο άτομο τη δυνατότητα να ζήσει και να απολαύσει τις όμορφες στιγμές της ζωής, τώρα που είναι πιο ελεύθερο και μακριά από τα σοβαρά ζητήματα, που θα το απασχολήσουν κατά τη διάρκεια της ενηλικίωσης του.

Ας φροντίσει, επομένως, το εκπαιδευτικό μας σύστημα να δώσει στους νέους εφόδια που θα εξυπηρετούν μακροπρόθεσμους στόχους και θα τους βοηθήσουν στην αντιμετώπιση της πολυπλοκότητας της ζωής και ας νοηματοδοτήσει, επιτέλους, τη γνώση, καθώς, όπως επισημαίνει και ο φωτισμένος Ινδουϊστής και οραματιστής Μαχάτμα Γκάντι «ένα από τα εφτά θανάσιμα αμαρτήματα, είναι και η γνώση χωρίς χαρακτήρα».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Χέλιου.

ΜΑΡΙΑ ΧΕΛΙΟΥ (Β΄ Αθηνών): Εγώ το θέμα που θα αναφερθώ, θα είναι διαφορετικό από αυτά που ακούστηκαν. Πιστεύω, πως στην ηλικία που βρισκόμαστε όλους μας απασχολεί η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των νέων, την οποία θεωρώ απαραίτητη. Αυτή τη στιγμή, πάνω σε αυτό το θέμα, είναι ανεπαρκής η ενημέρωσή μας.

Έχουμε μπει στην εφηβεία και μας απασχολεί όλους αυτό το θέμα, έχοντας σεξουαλικές αναζητήσεις. Οι περισσότεροι απορούν για το «πως θα είναι». Πότε είναι ο κατάλληλος χρόνος για να συμβεί; Πιστεύουν ότι κάτι τέτοιο πρέπει να γίνει άνω των 18. Όμως, στα 16 ή στα 17 χρόνια, βάσει στατιστικής, αρχίζουν οι σχέσεις πέρα από το πλατωνικό επίπεδο, με επακόλουθο να υπάρχουν συνέπειες π.χ. όπως μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη. Φυσικά, για μια νέα δεν είναι και ό,τι καλύτερο.

Βέβαια, στην κοινωνία την οποία ζούμε εμείς, δεν είναι τόσο αυστηρά τα πράγματα, ώστε να τη θεωρήσουμε ατιμασμένη. Βέβαια, η εύκολη λύση είναι πάντα η έκτρωση, αλλά πόσο ψυχολογικά εύκολη είναι αυτή η κατάσταση για την οποιαδήποτε νέα, μόνο αυτή θα το γνωρίζει. Μία πρώτη εμπειρία τέτοιου είδους επιδρά ψυχολογικά για τις μετέπειτα εμπειρίες που μπορεί να έχουν οι νέες στη ζωή τους, γιατί παίζει σημαντικό ρόλο το γεγονός κάτω από ποιες συνθήκες θα συμβεί κάτι τέτοιο. Πρέπει να υπάρχει αλληλοσεβασμός. Όμως, παίζει σημαντικό ρόλο και ο σεβασμός που πρέπει να δίνουμε στο σώμα μας.

Άλλη σοβαρή αρνητική συνέπεια είναι η ασθένεια του AIDS που μαστίζει σήμερα τους νέους και είναι κρίμα για κάποιον νέο να μην ξέρει, αν θα πεθάνει σήμερα

ή αύριο. Υπάρχουν και άλλες ασθένειες, οι οποίες δεν είναι θανατηφόρες, όμως για την υγεία μας είναι σημαντικές και μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα στο μέλλον.

Οι λύσεις που προτείνω είναι να δραστηριοποιηθούν οι φορείς κοινωνικοποίησης, που είναι η οικογένεια κατά κύριο λόγο, αλλά και το σχολείο, γιατί θεωρείται η δεύτερη οικογένεια. Σαφέστατα η πρόταση είναι ένα μάθημα τέτοιου είδους στα σχολεία, όμως να μη γίνεται στα πλαίσια του «χαβαλέ». Η πολιτεία να εκδώσει βιβλία που δεν θα παρουσιάζουν το θέμα με χυδαιότητα για να προσελκύουν εμάς τους νέους. Επίσης, τα προγράμματα της τηλεόρασης να μην παρουσιάζουν αυτά τα θέματα με χυδαιότητα, σαν μια πλάκα. Τα μέσα προφύλαξης για να αποφευχθούν τέτοιου είδους προβλήματα, να μην εκτίθενται σε συνθήκες που μπορεί να τα αλλοιώσουν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Μπάκος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΚΟΣ (Γερμανία): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλές προσπάθειες για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, παρόλα αυτά, όμως, παρουσιάζει πολλές αδυναμίες. Δεν θα αναφερθώ στα γενικά προβλήματα της εκπαίδευσής μας, παρά μόνο στο μάθημα της ιστορίας.

Το μάθημα της Ιστορίας, όμως, είναι ένα από τα πιο αδύναμα σημεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος και αυτό φαίνεται από τις χαμηλές επιδόσεις στο μάθημα, γιατί οι μαθητές έχουν την κακή συνήθεια να κάνουν αποστήθιση του μαθήματος, χωρίς στο τέλος να καταλαβαίνουν τίποτα. Στην πραγματικότητα – για να το πω με απλά λόγια – δεν έχουν ιδέα τι διδάχτηκαν σε όλη τη σχολική τους ζωή σ' αυτό το μάθημα και πολύ περισσότερο ποια ήταν η σημασία αυτών. Η δυσκολία αυτή, να κατανοήσουν οι μαθητές την ιστορία, οφείλεται εν μέρει στα βιβλία, τα οποία είναι πολύ κακογραμμένα και κουραστικά. Πρέπει να γραφούν νέα βιβλία που θα περιέχουν μέσα μόνο τα σημαντικότερα γεγονότα της κάθε περιόδου και να αναλύουν τα βαθύτερα αίτια, έτσι ώστε να γίνονται πιο κατανοητά από τους μαθητές. Ακόμη, η διδασκαλία του μαθήματος να συνοδεύεται πάντοτε από τα κατάλληλα εποπτικά μέσα.

Εκτός από τα βιβλία ευθύνη φέρουν και οι ίδιοι οι καθηγητές, οι οποίοι πολλές φορές είναι ακατάλληλοι να διδάξουν αυτό το μάθημα. Συχνό φαινόμενο στο εξωτερικό είναι να διδάσκεται η ιστορία από καθηγητές άλλων ειδικοτήτων, όπως θεολόγοι, νομικοί ή ακόμη και γυμναστές. Γι' αυτό πρέπει να υπάρξουν εξειδικευμένοι καθηγητές

σε όλα τα σχολεία, προσιτοί στους μαθητές, οι οποίοι θα βοηθούν τους μαθητές να μαθαίνουν το μάθημα, όχι με αποστήθιση αλλά με κριτική μέθοδο.

Η γνώση της ιστορίας είναι σημαντική στις μέρες μας, γιατί συντελεί στην καλύτερη διαμόρφωση προσωπικότητας των ατόμων. Με σωστή γνώση της ιστορίας ο νους οξύνεται και αυξάνεται η κριτική ικανότητά του. Έτσι, οι νέοι αποκτούν μια ασπίδα προστασίας απέναντι στα ΜΜΕ, που τους καταπλακώνουν καθημερινά με πλήθος ίσως μη σωστών πληροφοριών. Επιπλέον αποδεσμεύονται από πολλές προκαταλήψεις και κατανοούν καλύτερα τον κόσμο γύρω τους.

Τέλος, η γνώση της ιστορίας και του πολιτισμού μας μπορεί να συντελέσει τα μέγιστα, ώστε να κρατήσουν οι νέοι τις πολιτισμικές μας παραδόσεις και την ανεξάρτητη εθνική συνείδηση.

Στον αιώνα της πληροφόρησης που ζούμε, επιβάλλεται από τα ΜΜΕ, πολυεθνικές κ.λ.π., ένα νέο είδος παγκόσμιου αμερικανικού πολιτισμού και τα παιδιά και οι έφηβοι, κυρίως, είναι αυτοί που επηρεάζονται όλο και περισσότερο, χάνοντας έτσι τις αξίες και τις παραδόσεις της χώρας τους. Μαζί με αυτά χάνεται στο τέλος και η εθνική συνείδηση και η ιστορική ταυτότητα. Μέσα από τη γνώση της ιστορίας προάγεται και διασφαλίζεται το ίδιο το δημοκρατικό πολίτευμα, διότι αντιλαμβάνονται οι νέοι τη σημασία της ενασχόλησης με τα κοινά και μπορούν, πλέον, να συμβάλλουν δημιουργικά στην ανάπτυξη της χώρας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιωτοπούλου Κυριακή.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Α΄ Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, καταρχήν θέλω να συγχαρώ όσους εμπνεύστηκαν αυτό το πρόγραμμα και όσους συμβάλλουν με το δικό τους τρόπο στη συνέχισή του.

Όπως επιβάλλουν οι αρχές της δημοκρατίας, όπως αναγράφεται ρητά στο Σύνταγμα των Ελλήνων, όπως επιβάλλει η πολιτική συνείδηση, εδώ στη Βουλή των Ελλήνων θεωρήσαμε ότι έπρεπε να εκφράσουμε κι εμείς, οι αυριανοί ενεργοί πολίτες, τη θετική ή αρνητική μας κρίση για τις αποφάσεις και τις ενέργειες των σημερινών εκλεκτών του λαού.

Μπορεί να είναι κοινότυπο να μιλά κανείς για την παιδεία, όταν όμως αυτό γίνεται βίωμα που σε πνίγει, γιατί σου δίνουν ένα τετράδιο και σου λένε «γράψε ό,τι νομίζεις», τότε οι λέξεις έρχονται μόνες και περιγράφουν το συναίσθημα. Ένα συναίσθημα θυμού και ανασφάλειας για το ότι κάποιοι σκέπτονται για εμένα, ότι δεν αντιλαμβάνομαι τι συμβαίνει γύρω μου. Μπορώ να κρίνω αν η προσφερόμενη παιδεία

είναι δωρεάν ή όχι και αν η ποιότητά της είναι αξιόλογη ή υποφερτή. Δεν θέλω να συμβιβάζομαι με το υποφερτό ή το μέτριο, ιδιαίτερα όταν τα ΜΜΕ και οι εκπαιδευτικοί φορείς με βομβαρδίζουν με έννοιες, όπως Ευρωπαϊκή Ένωση και μου μαθαίνουν πως η χώρα μου, η Ελλάδα, μεγαλούργησε. Όμως, αυτός ο παρελθοντικός χρόνος ανησυχεί μόνο εμένα;

Οι γονείς μου αναγκάστηκαν πολλές φορές να βάλουν βαθιά το χέρι στη τσέπη και σας παραπέμπω να δείτε τα αναρίθμητα «ιδιωτικά μαγαζιά» που πουλάνε τη γνώση και είναι γνωστά με τον όρο φροντιστήρια. Μπορεί αυτό να είναι ένεση ζωής για την οικονομία μας, είναι, όμως, αρκετό αυτό για να δικαιολογήσει την ύπαρξη όλων αυτών των φροντιστηρίων; Σε τι εξυπηρετούν αυτά τα «μαγαζιά», αφού στην Ελλάδα του 2005 η παιδεία παρέχεται δωρεάν και κατοχυρώνεται συνταγματικά το δικαίωμα απόκτησής της;

Ενθυμούμαι, την πρώτη ημέρα μου στο λύκειο, όπου πρώην Υπουργός Παιδείας – δεν θεωρώ σκόπιμο να πω το όνομά του, γιατί για εμένα δεν υπάρχει γαλάζια, πράσινη ή κόκκινη δημοκρατία – είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Ο Έλληνας μαθητής δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τον Άγγλο, Γάλλο ή Γερμανό μαθητή». Από την πείρα μου ως μαθήτρια, απαντώ σε εκείνον, ότι έχω πολλά να ζηλέψω από τους ξένους μαθητές στο εκπαιδευτικό σύστημα που είναι ενταγμένοι. Παγκόσμιες έρευνες πάνω στο θέμα της παιδείας βρίσκουν τα ελληνόπαιδα λειτουργικά αναλφάβητα.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ στο συναίσθημα ανασφάλειας που εισπράττω και που με κάνει να φοβάμαι, ότι με το διάβασμά μου δεν εξασφαλίζω τίποτα παραπάνω, από μια θέση στην ανεργία. Δεν ξέρω, αν ευθύνεται η ανεπάρκεια των προσφερόμενων θέσεων εργασίας ή οι υπεράριθμοι υποψήφιοι, όμως ξέρω ότι το ποσοστό της ανεργίας είναι υψηλό.

Επειδή, όμως, είναι ένα ατέλειωτο θέμα, θα επιστήσω την προσοχή σε ένα σημείο. Το Υπουργείο Παιδείας, ενώ βλέπει τον κορεσμό που υπάρχει σε συγκεκριμένους τομείς, ιδρύει νέα τμήματα με άγνωστο σκοπό. Και για να μιλάμε με παραδείγματα, πριν δύο χρόνια ιδρύθηκαν νέα τμήματα φιλολογικών σπουδών, τη στιγμή που οι διορισμένοι φιλόλογοι στην Ελλάδα ξεπερνούν τους 60.000.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας όσα σκέφτομαι ότι θα έπρεπε να γίνουν για το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Επειδή, όμως, ο χρόνος πιέζει θα αρκεστώ να σας πω ότι η παιδεία θα έπρεπε να λειτουργεί από έναν εθνικό φορέα ανεξάρτητη από κομματικά ζητήματα. Επιπλέον, θα έπρεπε να τεθεί στο κέντρο της ο «μαθητής» και οι ανάγκες του.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω πως η παιδεία χρειάζεται, αλλά και αξίζει πολλή δουλειά από όλους τους φορείς που την εκπροσωπούν. Γι' αυτό, καλώ όλους να ξεχάσουν το κόμμα στο οποίο ανήκουν και να δουλέψουν από κοινού για την ανάπτυξή της.

Με την ελπίδα πως κάποια γενιά θα νιώσει τη δύναμη της αληθινής γνώσης.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Παπαντωνίου.

ANNA ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα μιλήσω για την καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς από τους Τούρκους κατακτητές στη βόρεια κατεχόμενη Κύπρο, καθώς και για τη μεγάλη μου λύπη και την απορία μου που πηγάζουν μέσα από προβληματισμούς, που σχετίζονται με το θέμα αυτό. Πρόβλημα, βέβαια, που υπάρχει και προβληματίζει όχι μόνο εμένα, αλλά και όλους τους Έλληνες Κυπρίους.

Πριν 31 χρόνια οι Τούρκοι εισέβαλαν στο νησί, έκαψαν τα σπίτια μας, σκότωσαν τα δικά μας πρόσωπα, κατέστρεψαν τις περιουσίες μας και μας έδιωξαν παιδιά από τα πατρογόνα χώματα, δυστυχώς, ο Αττίλας, και αργότερα οι Τούρκοι έποικοι που σκόπιμα εγκαταστάθηκαν στην Κύπρο, για δημογραφική αλλαγή του νησιού. Δε σεβάστηκαν 3000 χρόνια ελληνικής ιστορίας. Η ιστορία αυτή ξεκινά με τη μόνιμη εγκατάσταση Μυκηναίων στην Κύπρο και τη δημιουργία ενός σπουδαίου πολιτισμού, που τα κατάλοιπά του καταμαρτυρούν πολύχρονη ελληνική παρουσία. Γεωμετρικά χρόνια, αρχαϊκή εποχή, Κερύνεια, Εγκωμή, κλασικά χρόνια, Σαλαμίνα, Σόλοι, ελληνιστικά χρόνια, βυζαντινή περίοδος ...

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα, βλέπουμε πρόδηλα την κακομεταχείριση ιστορικών και θρησκευτικών μνημείων. Βίαιη και συστηματική βεβήλωση έχουν υποστεί οι εκκλησίες μας. Πολλές από αυτές έχουν μετατραπεί σε τεμένη ή σε στάβλους και αποθήκες. Ιστορικά μνημεία έχουν κατεδαφιστεί, ενώ άλλα είναι προς καταστροφή, λόγω της χαμηλής προστασίας που τους παρέχεται. Παράλληλα, διεξάγονται παράνομες ανασκαφές, ενώ αρχαία αντικείμενα έχουν κλαπεί από μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους και ιδιωτικές συλλογές από λαθρέμπορους και έχουν πωληθεί στο εξωτερικό. Ελληνικά τοπωνύμια αντικαταστάθηκαν με τουρκικά ονόματα σε μια προσπάθεια παραχάραξης της ελληνικής ιστορίας. Επιγραφές μεγάλης ιστορικής αξίας κατακρεουργήθηκαν από λυσσασμένες ψυχές εποίκων ρατσιστών.

Γιατί να συμβαίνουν όλα αυτά; Γιατί οι Διεθνείς Συμβάσεις, όπως αυτή της UNESCO, δεν στάθηκαν ικανές να σταματήσουν την καταστροφή της πολιτιστικής μας

κληρονομιάς; Γιατί η Τουρκία και το παράνομο κατοχικό καθεστώς περιφρονούν προκλητικά τις διεθνείς αυτές συμβάσεις; Μήπως η καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς αποτελεί ένα μέρος μιας προσχεδιασμένης μελέτης για εξαφάνιση κάθε ίχνους κυπριακής ιστορίας και πολιτισμού και μετατροπή των κατεχομένων σε μια ακόμη τουρκική επαρχία; Και δεν έφταναν όλα αυτά έχουμε σήμερα ένα εκρηκτικό οργανισμό παράνομης ανοικοδόμησης τουριστικών καταλυμάτων χωρίς φειδώ και χωρίς ίχνος σεβασμού στο χώρο, την ιστορία και τους νόμιμους δικαιούχους. Όλα αυτά που γίνονται με θλίβουν πραγματικά.

Γι' αυτό προτείνω την άμεση συντήρηση και φροντίδα των εκκλησιών μας, των αρχαιολογικών μνημείων και θεάτρων σε συνθήκες ώστε να μην καταστρέφονται. Ως προς τούτο, ζητώ τη συμβολή διεθνών οργανισμών. Εξάλλου, η πολιτιστική μας κληρονομιά ανήκει σε όλους και χρήζει προστασίας.

Επιπρόσθετα, καταδικάζω την εισαγωγή τουρκικών ονομάτων και χαρακτήρων σε οδούς, μνημεία και περιοχές. Εισηγούμαι την άμεση αντικατάστασή τους με ελληνικά τοπωνύμια. Συγχρόνως, κατακρίνω την ελεγχόμενη διακίνηση στα κατεχόμενα. Αφού τα σύνορα έχουν ανοίξει, πρέπει η διακίνηση να είναι ελεύθερη με την υπόδειξη διαβατηρίου ή ταυτότητας. Έχουμε την απαίτηση ως ευρωπαϊκός λαός να διακινούμαστε ελεύθερα στο τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν γονιοί και πρόγονοί μας.

Ακόμα εισηγούμαι ετήσιο διαγωνισμό Ιστορίας που την ευθύνη θα έχει το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου, έτσι ώστε μέσα από την ευγενική άμιλλα, να επιτυγχάνεται η καλύτερη γνώση. Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης επιβάλλεται να δημιουργήσουν παραγωγές που σκοπό θα έχουν την προβολή των κατεχομένων εδαφών μας, την πολιτιστική μας κληρονομιά με τρόπο που να αναδεικνύεται η εθνική ταυτότητα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Θάλεια Παπαιωσήφ.

ΘΑΛΕΙΑ ΠΑΠΑΙΩΣΗΦ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, Παιδεία κατά τον Πλάτωνα, είναι η με κάθε τρόπο μόρφωση της ψυχής με τη δικαιοσύνη, τη σωφροσύνη, με τη μουσική, τη γυμναστική, ώστε ο άνθρωπος να καταστεί μια προσωπικότητα με πλατιές γνώσεις και σωστή αγωγή, για να γίνει ένας καλός και χρηστός πολίτης, χρήσιμος για τους συνανθρώπους και την πατρίδα του. Είναι το άνοιγμα του νου σε πλατύτερους ορίζοντες, η ορθή σκέψη, η αυτοσυνείδηση, είναι η δημιουργία του ελεύθερου

ανθρώπου ψυχικά και πνευματικά. Αντίθετα, παραπαιδεία είναι το στένεμα της γνώσης, η συγκεκριμένη παστεριωμένη γνώση, που διδάσκει στο μαθητή συγκεκριμένα γνωστικά στοιχεία απλώς για να αποκτήσει την ικανότητα να αποστηθίσει, χωρίς καμία δική του πρωτοβουλία ή νόηση, κάποια κείμενα ή κάποια προβλήματα ή όρους της φυσικής και των μαθηματικών, ακόμα και δύο - τρεις εκθέσεις που θα τον βοηθήσουν να παρακαθίσει στις συγκεκριμένες εξετάσεις χωρίς καμία αυτενέργεια. Ένα άνθρωπο τηλεκατευθυνόμενο. Κάνει τον άνθρωπο – το σοφό άνθρωπο – ένα ρομπότ.

Η κρίση στη δημόσια εκπαίδευση, φαίνεται με την ραγδαία αύξηση του φαινομένου της παραπαιδείας που εξελίσσεται σε ένα καρκίνωμα που μεταφέρει το κέντρο βάρους της μάθησης, από το σχολείο στο φροντιστήριο. Απομυζά το βαλάντιο των εργαζομένων και εξαφανίζει τον ελεύθερο χρόνο των μαθητών και των γονέων. Όμως, αυτό η ίδια η κοινωνία το επιζητά. Επιζητά το πρόσκαιρο, το αληθινό. Ο φόβος των Ιουδαίων, βλέπετε, οι εισαγωγικές εξετάσεις. Τι κρίμα.

Οι λόγοι που εκτρέφουν την παραπαιδεία είναι πολλοί. Το πρόβλημα της παραπαιδείας παρατηρείται σε ελάχιστες χώρες του κόσμου, όπως για παράδειγμα τη Βραζιλία και την Ιαπωνία. Γιατί να εμφανιστεί με τόση ένταση στο κυπριακό χώρο; Ανάμεσα στους πολλούς λόγους φαίνεται να ξεχωρίζουν οι ακόλουθοι: Η ευγενής φιλοδοξία του Κύπριου γονιού να προσφέρει στο παιδί του το καλύτερο έναντι κάθε κόστους. Επιπλέον, ο έντονος ανταγωνισμός για τις λίγες επίσημες θέσεις στα Α.Ε.Ι., ο οποίος οφείλει ακόμη και τους άριστους να καταφεύγουν στα φροντιστήρια να μη διακινδυνεύσουν. Ακόμα, η γενική αίσθηση που υπάρχει ότι το επίσημο σχολείο έχει αποτύχει να προσφέρει ποιοτική εκπαίδευση. Απόδειξη ότι τους τελευταίους μήνες του έτους οι μαθητές του λυκείου προτιμούν το φροντιστήριο για την προετοιμασία τους. Τέλος, η αποδοχή της ταλαιπωρίας και της αφαιμάξης με το σκεπτικό ότι αποτελεί αναγκαίο περαστικό κακό, είναι μέρος του συστήματος.

Η παραπαιδεία, όμως, έχει και συνέπειες όχι μόνο οικονομικές και κοινωνικές αλλά και ψυχολογικές. Το όλο σύστημα της παραπαιδείας έχει καταστήσει καταπιεστικό για όλους μας. Το παιδί αφού πριν προλάβει να γευματίσει, ακολουθεί ένα σκληρό πρόγραμμα μετάβασης από το ένα φροντιστήριο στο άλλο, που τελειώνει αργά το βράδυ, αυτό το σερί, το χρόνο που απαιτείται για να ασχοληθεί και με άλλες δραστηριότητες που ταιριάζουν με την δικιά του. Επιπλέον, η έλλειψη χρόνου εμποδίζει το παιδί να ασχοληθεί ενεργητικά με τα μαθήματα της επόμενης μέρας. Ο φροντιστής κάνει ο ίδιος την κατ' οίκον εργασία και προσφέρει στο παιδί «μασημένη»

τροφή με καταστροφικές συνέπειες. Τρίτον, τα μαθήματα στο φροντιστήριο είναι κατά κανόνα αμφίβολης ποιότητας. Οι νόμοι της αγοράς πιέζουν για άμεσα αποτελέσματα έστω και πρόσκαιρης διάρκειας. Διδάσκονται, λοιπόν, τεχνικές και ξεχνιέται η ουσία που είναι η ικανότητα ανακάλυψης της γνώσης, σύνθεσης και επίλυσης προβλήματος. Για να λύσουμε την παραπαιδεία πρέπει να φτάσουμε στη ρίζα του κακού, που είναι μάλιστα πολύ βαθιά. Τα προβλήματα αυτά μπορούν να απαλυνθούν με την εισαγωγή ενός νέου συστήματος, όπου η αξιολόγηση των υποψηφίων θα βασίζεται σε μια σειρά κριτήρια. Η επίδοση στις εξετάσεις θα μπορεί να είναι ένα από τα κριτήρια αυτά. Η βαθμολογία απολυτηρίου θα μπορούσε να αποτελέσει ένα άλλο κριτήριο, πιθανότατα σταθμισμένη με κάποιο τρόπο ώστε να αποφευχθεί ο λεγόμενος «πληθωρισμός βαθμών». Δεύτερον, η άμεση αποφόρτιση της εξεταστέας ύλης κατά 20%, και στήριξη με ειδικούς συμβούλους είναι δύο άμεσα μέτρα που έχουν αρχίσει να λαμβάνονται.

Η δραστική αύξηση των διαθέσιμων πανεπιστημιακών θέσεων, όπου είναι δυνατόν, ιδιαίτερα στις συγκεκριμένες σχολές και ειδικεύσεις που έχουν ζήτηση, θα βοηθούσε στην πάταξη της παραπαιδείας.

Στην προσπάθεια αυτή θα μπορούσε να βοηθήσει και η αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας με περισσότερη συμμετοχή των παιδιών στο μάθημα με έρευνες μέσα στην τάξη, όπου υπάρχουν τα ανάλογα βιβλία, όχι μόνο τα διδακτικά. Οι αίθουσες πρέπει να είναι πλήρως εξοπλισμένες με όλα τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα τα οποία θα βοηθούσαν το μαθητή να αυτενεργήσει. Σχολείο πρέπει να γίνει ένας χώρος χαράς και όχι ένας χώρος φόβου και βαριεστημάρας. Επιπρόσθετα, πρέπει να γίνεται σωστή και συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ώστε να κάνουν το μάθημα τους σωστά με αυτοσυνειδησία και όχι επιφανειακά. Από επάγγελμα, να ξαναγίνει λειτούργημα. Ο καθηγητής να προσεγγίζει το μαθητή. Να γίνει φίλος - καθοδηγητής.

Τελευταίο, αλλά όχι ασήμαντο μέτρο είναι η ενοποίηση των Ενιαίων και Εισαγωγικών Εξετάσεων. Είναι γελοίο οι μαθητές να διαγωνίζονται σε διάστημα 10 - 12 ημερών στα ίδια μαθήματα με περίπου τα ίδια θέματα.

Αυτό το μέτρο θα αρχίζει να εφαρμόζεται από του χρόνου. Εν κατακλείδι επιβάλλεται γονείς, καθηγητές και μαθητές να εργαστούν για την πάταξη της παραπαιδείας, που σίγουρα δεν είναι εύκολη υπόθεση. Χρειάζεται συναντίληψη, συναπόφαση και ενεργός συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Ο χρόνος θα δείξει, αν αυτή τη φορά δικαιούμαστε να είμαστε αισιόδοξοι παρά χθες.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία ,Μπαλντούμη Κωνσταντίνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΗ (Νομός Γρεβενών): Κυρία Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, στο θέμα το οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός. Είναι γεγονός, ότι ολοκληρώνοντας την Α΄ Λυκείου όλοι οι μαθητές καλούνται να δηλώσουν την κατεύθυνση που θα ακολουθήσουν και συνεπώς να σκεφθούν σοβαρά και τις σχολές που τους ενδιαφέρουν. Πώς, όμως, είναι δυνατόν ένα παιδί 15 χρονών, που λαμβάνει ποικίλες συμβουλές από το περιβάλλον του να κάνει από μόνο του τη σωστή επιλογή που θα του εξασφαλίσει αργότερα εργασία;

Όλοι μας έχουμε περάσει και περνάμε αυτό το στάδιο, να σκεφτούμε δηλαδή σοβαρά τι θέλουμε να κάνουμε, αν το επάγγελμα αυτό έχει ζήτηση και να προβλέψουμε ποιο θα είναι το μέλλον του μετά από 6 ή 7 χρόνια που θα βγούμε στην αγορά εργασίας. Φυσικά, σε όλη αυτή την προσπάθεια να κάνουμε τη σωστή επιλογή «βομβαρδιζόμαστε» από συμβουλές γονιών, συγγενών, φίλων και γνωστών. Ο καθένας από αυτούς με όποιες γνώσεις έχει με την αγορά εργασίας και αδιαφορώντας τελείως για τις δικές μας κλήσεις, προσπαθεί να μας κατευθύνει στο επάγγελμα που ο ίδιος θα επιθυμούσε. Ομολογώ πως σε όλη αυτή την προσπάθεια, να ανακαλύψω τι πραγματικά θέλω να κάνω στη ζωή μου, υπήρξα ιδιαίτερα προβληματισμένη. Μου έλειπαν οι συμβουλές ενός ειδικού και ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός.

Είναι γεγονός ότι το μάθημα διδάσκεται μόνο μια ώρα την εβδομάδα στη Γ΄ Γυμνασίου και την Α΄ Λυκείου, ενώ δεν διδάσκεται καθόλου στις υπόλοιπες τάξεις του Λυκείου, κάτι που θεωρώ τελείως απαράδεκτο τη στιγμή που οι νέοι καλούνται σε τόσο νεαρή ηλικία να επιλέξουν τον τύπο σχολείου, την κατεύθυνση και το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν. Επιπλέον, ενώ το μάθημα είναι τόσο σημαντικό για τη σωστή καθοδήγηση του νέου, τη διδασκαλία του δεν αναλαμβάνει κάποιος ειδικός επιστήμονας, αλλά ένας τυχαίος καθηγητής που θέλει απλά να συμπληρώσει το ωράριό του και είναι ανήμπορος να καθοδηγήσει σωστά τους μαθητές του, αφού δεν διαθέτει τις απαιτούμενες γνώσεις. Ακόμα, όσον αφορά τα μαθήματα του ΣΕΠ, οι πληροφορίες που περιλαμβάνουν για κάθε επάγγελμα τα βιβλία είναι ελλιπείς και δεν ανταποκρίνονται στα νέα δεδομένα της αγοράς εργασίας.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπόψη τις παραπάνω επιστημονικές εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι το μάθημα του ΣΕΠ είναι πολύ υποβαθμισμένο, όπως διδάσκεται σήμερα. Γι' αυτό, ζητάμε η διδασκαλία του μαθήματος να γίνεται από εξειδικευμένους επιστήμονες που θα έχουν σπουδάσει αυτό τον τομέα και θα ενημερώνονται συνεχώς για τις νέες εξελίξεις στην αγορά εργασίας, μέσω ειδικών

σεμιναρίων που θα παρακολουθούν. Προτείνουμε την αναβάθμιση του μαθήματος και τη διδασκαλία του σε όλες τις τάξεις του Γυμνασίου και του Λυκείου για δύο ώρες την εβδομάδα. Θέλουμε να ξαναγραφούν τα βιβλία και αυτή τη φορά να περιλαμβάνουν περισσότερες πληροφορίες για κάθε επάγγελμα. Ζητάμε ακόμη την ίδρυση του κέντρου συμβουλευτικής για τα επαγγέλματα σε κάθε σχολείο. Διεκδικούμε επίσης συχνές επισκέψεις σε διάφορους χώρους εργασίας, όπως νοσοκομεία, τράπεζες και βιοτεχνίες ώστε να γνωρίσουμε τα επαγγέλματα από κοντά. Τέλος, ζητάμε την πρόσληψη ψυχολόγων στα σχολεία, ώστε να βοηθήσουν τους μαθητές να γνωρίσουν καλύτερα τον εαυτό τους και αν επιλέξουν ένα επάγγελμα που θα ανταποκρίνεται στην ψυχοσύνθεσή τους, διότι διαλέγοντας ένα επάγγελμα διαλέγουμε ένα τρόπο ζωής..

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σαμίου Αδαμαντία.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΣΑΜΙΟΥ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι «η αισθητική είναι σωσίβιο για την ηθική», είχε γράψει ο Καργάκος. Στη φράση αυτή συμπληρώνω «η τέχνη είναι βάρκα σωτηρίας για την αισθητική των νέων».

Με την τέχνη εξευγενίζεται η ζωή, εξυψώνεται το άτομο στη σφαίρα της τελείωσης. Ο άνθρωπος πασχίζει να βγει από την μερικότητα της ατομικής του ζωής και τείνει προς μια πληρότητα ζωής. Τα έργα τέχνης που αγγίζουν την αισθητική τελειότητά μας υποβάλλουν το σεβασμό προς το ανθρώπινο έργο και προς τον εαυτό μας. Ο νέος μαθαίνει να αγαπά τον εαυτό του, να προφυλλάσσεται από τους απλούς κινδύνους της σύγχρονης εποχής, να σέβεται κάθε συνάνθρωπό του. Ως αποτέλεσμα, ο ανταγωνισμός και η εγκληματικότητα μειώνονται. Το νέο άτομο, μέσω της αισθητικής αγωγής, βιώνει μια ομαλή εφηβεία και στη συνέχεια εξελίσσεται σε ένα ψυχικά ισορροπημένο ενήλικα. Η ομορφιά και η ασχήμια, η χαρά και ο πόνος μετά στοιχειώνονται και μας μεταδίδουν την «αριστοτελική κάθαρση», η οποία σκορπιά πνευματική και ψυχική ευφορία, στηλώνει την πίστη στην ανθρώπινη ζωή, οδηγεί στην αγάπη. Το άτομο λυτρώνεται από τη συμβατικότητα και την πεζότητα της καθημερινότητας, καθώς δεν ζει μόνο αυτές τις στιγμές, αλλά και αυτές που οραματίζεται, ενός άλλου κόσμου στον οποίο μπορεί να φτάσει μόνο με τα φτερά της τέχνης. Παρατηρεί, θαυμάζει, μαγεύεται από τη φύση. Η κάθε λεπτομέρεια φαντάζει εξονυχιστικά μελετημένη, προκειμένου να συνταιριάξει αρμονικά με το ευρύτερο περιβάλλον, με ολόκληρο το σύμπαν. Ένα λουλούδι που έχει ανθίσει έξω από το παράθυρο, τα δένδρα στο απέναντι βουνό, η δύση του ήλιου, ο ερχομός της άνοιξης

..... Μικρές εικόνες και στιγμές που μέσα από το πρίσμα της αισθητικής μπορούν να κάνουν τον πεπαιδευμένο άνθρωπο απόλυτα ευτυχισμένο. Έτσι το άτομο μαθαίνει να σέβεται και να φροντίζει τη φύση, θέλει να την προφυλάσσει.. Συνεπώς, πολλά από τα περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πλανήτης μπορούν να εξαλειφθούν με την δράση της νέας γενιάς, που θα έχει μάθει να αγαπά και να μη συμβάλλει στην καταστροφή του περιβάλλοντος κόσμου.

Το μάθημα των καλλιτεχνικών πρέπει να διδάσκεται από επαγγελματίες, ώστε να μεταδοθεί στα παιδιά το πάθος για το ωραίο. Από το δημοτικό τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να ξεδιπλώσουν την φαντασία τους για τουλάχιστον πέντε ώρες την εβδομάδα. Εκπαιδευτικές εκδρομές με ξεναγούς θα λαμβάνουν χώρα, με αποτέλεσμα τα παιδιά να μαγεύονται, αφού θα γίνονται πρωταγωνιστές σε ένα παραμυθένιο κόσμο στον οποίο οι λέξεις, τα χρώματα, οι νότες γίνονται εικόνες.

Στις τάξεις του Γυμνασίου, οι διδακτικές ώρες των καλλιτεχνικών να μειωθούν στις τρεις. Στην καρτέλα των βαθμών θα αξιολογείται μόνο η προσπάθεια που καταβάλλει ο κάθε μαθητής, αφού τα συναισθήματά μας δεν μπορούν να βαθμολογηθούν.

Στο Λύκειο, λόγω αυξημένων υποχρεώσεων δύο ώρες την εβδομάδα το μάθημα των καλλιτεχνικών ως μάθημα επιλογής, θα αποτελεί ένα ευχάριστο διάλειμμα, ενώ για τους μελλοντικούς επαγγελματίες καλλιτέχνες θα υπάρχει τμήμα ειδικής κατεύθυνσης.

Θεατρικές παραστάσεις οργανωμένες από τον μαθητικό θίασο, συναυλίες από τις χορωδίες του σχολείου, χορευτικές εκδηλώσεις, εκθέσεις βιβλίων, ενίσχυση των βιβλιοθηκών με αρτιότερο εξοπλισμό, ώρες αφιερωμένες στην ποίηση, εκθέσεις ζωγραφικής με πίνακες, φιλικοί διαγωνισμοί με τα υπόλοιπα σχολεία. Οι άδειοι μουντοί τοίχοι των σχολείων θα γεμίσουν με αφίσες, πίνακες των νέων, φωτογραφίες. Οι διάδρομοι θα πλημμυρίσουν με τους ήχους ευχάριστης μουσικής. Το κράτος θα πρέπει να μεριμνήσει να δοθούν κονδύλια για την κατασκευή και ενίσχυση των αιθουσών με κατάλληλο εξοπλισμό.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε μέσα από την Βουλή των Εφήβων το ρόλο που μπορεί να παίξει η τέχνη στη ζωή μας. Διαφορετικά τα προβλήματα που δημιουργούνται στη σύγχρονη εποχή, λόγω έλλειψης δημιουργικότητας, θα διαιωνίζονται, αφού οι ίδιοι οι αδικημένοι επαναστάτες νέοι –στους οποίους δόθηκε μεν το δικαίωμα έκφρασης, αλλά δεν διδάχθηκε ο τρόπος άσκησης αυτού του

δικαιώματος - θα εφαρμόσουν την ίδια συμπεριφορά στην επόμενη γενιά είτε ως γονείς είτε ως εκπαιδευτικοί είτε ως Βουλευτές.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χαϊντερ Κέντρου Σάρα - Σοφία από το νομό Λασηθίου.

ΧΑΙΝΤΕΡ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΑΡΑ - ΣΟΦΙΑ (Νομός Λασηθίου): Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες, πιστεύω ότι το πιο σημαντικό αυτή τη στιγμή και αυτό που πρέπει να προσπαθήσουμε επείγοντως να λύσουμε, είναι το αίσχος που παρατηρούμε κάθε χρόνο με τις πανελλήνιες και το εκπαιδευτικό σύστημα που μας έχει κάνει ρεζίλι σε όλο τον κόσμο. Είναι μια τραγική κατάσταση. Όλοι θέλουμε να νομίζουμε ότι οι αξίες στη ζωή δεν αγοράζονται με υλικά αγαθά. Η ελευθερία, η ισότητα, η δικαιοσύνη, όλα αυτά που εμείς οι Έλληνες ξέρουμε, λόγω της ιστορίας μας, ότι έχουμε αγωνιστεί με κόπους και με ιδρώτα για να κατακτήσουμε. Μια από αυτές τις αξίες στη ζωή είναι η παιδεία και η μόρφωση. Σήμερα παιδιά που έχουν οικονομική δυνατότητα απολαμβάνουν αυτό το αγαθό σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι παιδιά που αδυνατούν να πληρώσουν το σπίτι τους και το φαγητό τους. Υπάρχουν και τέτοιες περιπτώσεις.

Είναι πολύ εγωιστικό από μέρους μας να πιστεύουμε ότι τα φροντιστήρια είναι η καλύτερη λύση. Οι γνώσεις του σχολείου δεν είναι ικανοποιητικές. Στη ζωή μου έχω γνωρίσει πολλούς αξιόλογους εκπαιδευτικούς και άλλους που θέλησαν μόνο να προσβάλουν και έκαναν επίδειξη γνώσεων, με αποτέλεσμα να διώχνουν τους μαθητές από τα σχολεία. Τα φροντιστήρια και η παραπαιδεία, έχουν αποτέλεσμα να παίρνουν οι μαθητές «μασημένη τροφή». Ο ελεύθερος χρόνος των παιδιών μειώνεται, δεν έχουν πλέον κοινωνική συνείδηση. Έχουν πασχίσει για να πάρουν μια θέση σε Ανώτερες Σχολές, με αποτέλεσμα να εγκαταλείπουν όλα τα άλλα ενδιαφέροντά τους ακόμα και παιδιά που είχαν ταλέντο στην τέχνη και τον αθλητισμό.

Πρέπει να φτιάξουμε αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα. Ίσως, να καταργήσουμε τις Πανελλήνιες που μόνο άγχος μας δίνουν και δεν μας προσφέρουν τίποτα. Να ελέγχονται οι καθηγητές αιφνίδια και η εισαγωγή στα Πανεπιστήμια για παρακολούθηση μαθημάτων, να γίνεται με αίτηση των μαθητών, με μόνο κριτήριο τους βαθμούς του σχολείου. Αυτό θα οδηγήσει τους μαθητές στο να δίνουν μεγαλύτερη βάση στο σχολείο και όχι στα φροντιστήρια.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι με αυτό τον τρόπο εισαγωγής στα Πανεπιστήμια που, όπως είναι γνωστό ισχύει στη Δύση και την Αμερική, δίνεται μεγαλύτερη βάση στο σχολείο, φεύγει το άγχος από τους μαθητές, δεν ξοδεύουν οι γονείς πολλά χρήματα

και, φυσικά, ο μαθητής έχει ελεύθερο χρόνο για να ασχοληθεί με αυτά που πραγματικά ο ίδιος θέλει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαίρη Φιλίππου.

ΜΑΙΡΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, το ολόημερο σχολείο είναι θεσμός σχεδόν άγνωστος για τα δεδομένα της κυπριακής εκπαίδευσης. Στις μέρες μας το σχολείο έχει γίνει πλέον ρουτίνα, χωρίς πολλά ευχάριστα πράγματα για να ασχοληθείς. Τις πλείστες φορές όλα είναι μονότονα και ανιαρά για μαθητές γεμάτους ζωντάνια, δημιουργικότητα και πηγαία θέληση για εξερεύνηση όλων όσων βρίσκονται γύρω τους.

Από το βήμα αυτό μου δίνεται η δυνατότητα να παρουσιάσω αναλυτικά το νέο δικό μου μοντέλο σχολείου, όπως εγώ το φαντάζομαι και το βρίσκω πιο κοντά στις ανάγκες και τις απαιτήσεις των νέων του τόπου μου.

Πρώτον, θα πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε σε κάθε σχολείο μια μεγάλη βιβλιοθήκη, αλλά για να γίνει συνήθεια στους νέους να επισκέπτονται τακτικά αυτή την «κυψέλη της γνώσης», θα πρέπει να βρεθούν τρόποι με τους οποίους τα παιδιά να θέλγονται από τις δραστηριότητες που θα γίνονται μέσα σ' αυτήν. Για παράδειγμα, καλή ιδέα θα ήταν να δημιουργηθούν ομάδες συζητήσεων, ομάδες ανάλυσης κειμένων ή ποιημάτων. Καλό θα ήταν, επίσης, να γίνονταν εκθέσεις βιβλίων ή να δικαιούνται οι μαθητές να επιλέγουν δωρεάν ένα βιβλίο της αρεσκείας τους κάθε χρόνο, το οποίο θα διαβάζουν κάνοντας εργασία πάνω στο θέμα με το οποίο ασχολείται, για να βαθμολογηθούν.

Θα πρέπει να καταργηθεί ο θεσμός του λογοτεχνικού βιβλίου, όπως ισχύει σήμερα, στα δημόσια σχολεία της Κύπρου, σύμφωνα με τον οποίο καθορίζεται υποχρεωτικά και εξετάζεται στις τελικές εξετάσεις της χρονιάς ένα συγκεκριμένο λογοτεχνικό βιβλίο, το οποίο, συχνά, δεν εκφράζει τους ίδιους τους μαθητές και την εποχή μας. Τουλάχιστον, δε θα είναι πια υποχρεωμένοι οι μαθητές να αγοράζουν αυτό το βιβλίο, αφού επιτέλους για πρώτη χρονιά, θα παρέχεται δωρεάν από το σχολείο.

Τα σχολεία θα πρέπει να αποκτήσουν όλες τις απαραίτητες τεχνολογικές διευκολύνσεις που διαθέτουν οι «μοντέρνοι καιροί» στους οποίους ζούμε, για καλύτερη και ευκολότερη διεξαγωγή των μαθημάτων.

Το καθημερινό πρόγραμμα του ιδανικού σχολείου, στο οποίο θα ήθελα να φοιτώ, είναι το παρακάτω: Το σχολείο αρχίζει στις 8 το πρωί, στη συνέχεια όλοι οι μαθητές μαζί με τους καθηγητές παίρνουν το πρωινό τους σε ένα ειδικά διαμορφωμένο χώρο

που να φτιάχνει τη διάθεση. Τρώγοντας καθηγητές και μαθητές μαζί, μέσα από διάφορες συζητήσεις κατά τη διάρκεια του πρωινού γεύματος θα έρχονται σε πιο κοντινή επαφή, διαφορετική από εκείνη που δημιουργείται την ώρα της διδασκαλίας. Μετά από μια ώρα, μαθητές και καθηγητές θα αποχωρούν από την αίθουσα, αφού πρώτα την επαναφέρουν σε πλήρη τάξη. Μετά το πρωινό για 45 λεπτά, θα ασχολούνται δύο φορές την εβδομάδα με την καθαριότητα της τάξης τους. Αυτό είναι πολύ δύσκολο να εφαρμοστεί σε ένα σχολείο, αλλά πιστέψτε με είναι κάτι από το οποίο οι μαθητές θα ωφεληθούν πολύ. Θα μάθουν με αυτό τον τρόπο να συνεργάζονται, να προσπαθούν για το κοινό καλό, να αναλαμβάνουν ευθύνες, να παίρνουν πρωτοβουλίες, αλλά και να αλληλοβοηθούνται. Μετά από αυτή την ώρα οι μαθητές θα έχουν διάλειμμα 15 λεπτών. Στις 10.00΄ ξεκινούν για τα καλά, τα μαθήματα έως τις 12:15΄. Οι μαθητές θα έχουν διδαχθεί τρία διαφορετικά μαθήματα. Θα ακολουθηθεί διάλειμμα ως τις 12:45΄. Έπειτα θα πηγαίνουν πίσω στις τάξεις για μάθημα, έως τις 15:10΄.

Όπως καταλαβαίνετε, θα υπάρχουν έξι περίοδοι διδασκαλίας καθημερινά. Στις 15:10΄ όλοι μαζί οι μαθητές θα παίρνουν το μεσημεριανό τους, το οποίο θα προσφέρει η εκκλησία δωρεάν. Μετά θα είναι ελεύθεροι να πάνε στα σπίτια τους. Το σχολείο θα λειτουργεί και μετά το μεσημεριανό γεύμα, όμως δε θα είναι υποχρεωτικό, παρά μόνο μία ή δύο μέρες τις οποίες θα διαλέγει ο ίδιος ο μαθητής από την αρχή του σχολικού έτους. Αν θέλει, όμως, κάποιος μαθητής θα μπορεί να πηγαίνει καθημερινά στα απογευματινά μαθήματα. Στο σχολείο κάθε απόγευμα θα υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι θα βοηθούν τους μαθητές στις κατ' οίκον εργασίες και θα τους προσφέρουν αν χρειάζεται επιπρόσθετα βοηθητικά μαθήματα για καλύτερη εμπέδωση.

Επίσης, τα απογεύματα θα διδάσκονται μαθήματα κολύμβησης, ποδοσφαίρου, χορού, τραγουδιού, μαγειρικής αλλά και εκμάθησης μουσικών οργάνων. Όλη η φοίτηση θα είναι δωρεάν, όπως άλλωστε είναι και τώρα.

Σέβομαι, εκτιμώ και αναγνωρίζω το σημαντικό έργο που επιτέλεσαν και επιτελούν τόσο σπουδαίοι μαθηματικοί ανά τον κόσμο. Εγώ προσωπικά, όπως και πολλοί έφηβοι, έχω κλίση προς τα φιλολογικά μαθήματα. Αν και δεν επέλεξα τα μαθηματικά κατεύθυνσης (7 περίοδοι) ασχολούμαι με αυτά 3 περιόδους διδασκαλίας την εβδομάδα. Αν μπορούσε να γίνει κάτι για τη μείωση των περιόδων διδασκαλίας των μαθηματικών θα ήταν «ευχής έργο» και ανακούφιση για εμάς του φιλολογικού κλάδου. Δε νομίζω, πως θα πηγαίναμε σε μια υπεραγορά να αγοράσουμε κάτι και ενώ θα μας ζητηθεί να πληρώσουμε, να μην ξέρουμε να μετρήσουμε τα χρήματα. Σαφώς,

δε λέω πως δεν υπάρχουν και τέτοια λυπηρά περιστατικά, αλλά είναι μεμονωμένα. Ποτέ δεν πιστεύω πως θα μας ζητηθεί να βρούμε ποιο είναι το ημίτονο ενός τριγώνου, η συνεφαπτομένη ενός τριγώνου, η ακτίνα του κύκλου ή ποιος είναι ο νιοστός όρος της γεωμετρικής περιόδου. Με αυτά θα ήταν καλό να έχουν τριβή οι μαθητές που επιλέγουν το συγκεκριμένο μάθημα για περισσότερες περιόδους.

Ακόμα μια εισήγηση που θα ήθελα να κάνω, είναι να γίνει πιο ουσιαστική η χρήση της μεθόδου της αλληλοδιδασκαλίας, η οποία αν και σημαντική, έχει σχεδόν εκλείψει απ' τα σχολεία μας. Πιστεύω ακόμη πως η μέθοδος της εκμάθησης κάποιων μαθημάτων, μέσω ομαδικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων στον Η/Υ, μέσω ομαδικής έρευνας που μπορεί να προκύψει και από το διαδίκτυο θα επιτύχει όχι μόνο την όξυνση της κρίσης των μαθητών, αλλά και τη δημιουργία κλίματος συνεργασίας ανάμεσά τους.

Κάτι που δε θα ήθελα να παραλείψω, είναι το θέμα της σχολικής στολής. Πιστεύω πως θα πρέπει να υπάρχει στολή, αφού πρώτα γίνουν κάτι μικροαλλαγές στο χρώμα και τον τύπο, ώστε να είναι πιο ευχάριστη και νεανική. Με τη στολή όλοι οι μαθητές θα βρίσκονται σε ομοιομορφία και θα αρχίσουν να υποτάσσονται σε κάποιους κανόνες από μικρά και απλά πράγματα, μέσα από τη μικρή κοινωνία που λέγεται σχολείο. Μ' αυτό τον τρόπο θα αποκτήσουν πειθαρχία και θα μάθουν όλους τους συμμαθητές τους το ίδιο, είτε είναι πλούσιοι, είτε φτωχοί, είτε μπορούν να φορούν καθημερινά διαφορετικά ρούχα, είτε όχι.

Όπως έχω πει και πριν, γενικά η πειθαρχία θα είναι ένας από τους κύριους στόχους των σχολείων, γι' αυτό οι τιμωρίες οι οποίες θα δίνονται στους μαθητές, θα είναι η επιτέλεση κοινωνικού έργου. Εάν μπορεί να θεωρηθεί τιμωρία και όχι χαρά, το να προσφέρεις καθώς και υποχρέωση να κάνουν πράγματα που οι ίδιοι θα απεχθάνονται. Καταλαβαίνω πως αυτό είναι, λίγο σκληρό και αντιδημοκρατικό, αλλά γνωρίζοντας οι μαθητές ότι θα έχουν αυτή τη συνέπεια οι πράξεις τους, ίσως, οι ίδιοι να μην παρανομούν και να μην φέρονται αυθαίρετα, για να μην τιμωρούνται με αυτό τον τρόπο. Άλλωστε, είναι για το δικό τους καλό, οποιαδήποτε μέτρα και αν ληφθούν.

Τα σχολεία σίγουρα πρέπει να υπερνικήσουν πολλές προκλήσεις και εμπόδια. Παρόλα αυτά τα σχολεία όλου του κόσμου έχουν κοινούς στόχους και επιδιώξεις. Οι μαθητές τους να γίνουν πιο κοινωνικά, μορφωμένα, χρήσιμα και δημιουργικά και, κυρίως, δημοκρατικά μέλη της κοινωνίας στην οποία ζουν. Αν προσπαθήσουμε όλοι μαζί, είμαι σίγουρη πως θα πετύχουμε περισσότερα, για ένα καλύτερο και ευοίωνο μέλλον.

Όπως προείπα, η πειθαρχία θα είναι ένας από τους κύριους στόχους των σχολείων. Θα είναι η επιτέλεση κοινωνικού έργου, αν μπορεί να θεωρηθεί τιμωρία και όχι χαρά το να προσφέρεις. Γνωρίζοντας οι μαθητές ότι θα έχουν αυτή τη συνέπεια οι πράξεις τους, ίσως οι ίδιοι να μην παρανομούν, για να μην έχουν αυτή τη συνέπεια. Άλλωστε είναι για το δικό τους καλό οποιαδήποτε μέτρα και εάν ληφθούν. Τα σχολεία σίγουρα θα πρέπει να υπερνικήσουν πολλές προκλήσεις και εμπόδια.

Παρόλα αυτά, τα σχολεία όλου του κόσμου έχουν κοινούς στόχους και επιδιώξεις. Οι μαθητές τους να γίνουν πιο κοινωνικά μορφωμένα άτομα της κοινωνίας στην οποία ζουν. Αν προσπαθήσουμε όλοι μαζί, είμαι σίγουρη πως θα πετύχουμε περισσότερα για ένα καλύτερο και ευοίωνο μέλλον.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τζήκας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΖΗΚΑΣ (Νομός Σερρών): Κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, οι περισσότεροι από εμάς που βρισκόμαστε σε αυτήν την αίθουσα είμαστε 17 χρονών και του χρόνου θα κλείσουμε 18 χρόνια ζωής και 12 χρόνια στην εκπαίδευση. Αυτό σημαίνει ότι τα 2/3 της μέχρι τώρα ζωής μας τα έχουμε περάσει στο σχολείο. Ένα παιδί της ηλικίας μας έχει δεχθεί πολύ μεγάλη επιρροή από το χώρο του σχολείου.

Από τη στιγμή που ένα παιδί αρχίζει να ανακαλύπτει τι υπάρχει εντός σπιτιού, δηλαδή, γύρω στα 6 του χρόνια θα αρχίσει το σχολείο. Εκπαίδευση: Ποιος είναι ακριβώς ο όρος της εκπαίδευσης; Είναι απλά μια στείρα αποστήθιση γνώσεων και πληροφοριών; Όχι. Η εκπαίδευση σημαίνει διαμόρφωση προσωπικότητας, πνευματική καλλιέργεια, διαμόρφωση ατόμων τα οποία έχουν σωστές αρχές, σωστές ηθικές αξίες, είναι υπεύθυνοι για να πάρουν σωστές αποφάσεις για τη ζωή τους. Αυτομάτως, αυτό σημαίνει ότι οι καθηγητές αναλαμβάνουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο. Αναλαμβάνουν το ρόλο να φροντίσουν, ώστε η εκπαίδευση που παρέχει ένα σχολείο να πληροί τον ορισμό του.

Αυτό σημαίνει, εκτός από την μεταδοτικότητα που πρέπει να έχουν, πρέπει να έχουν τα κατάλληλα στοιχεία, ώστε να δώσουν το παράδειγμα στους μαθητές και να τους οδηγήσουν σωστά. Είναι απορίας άξιον πώς ένας μαθητής που γράφει 13 – 14 στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, μπορεί να αναλάβει έναν τέτοιο ρόλο μπαίνοντας σε κάποια σχολή καθηγητική. Εδώ έχουμε το πρόβλημα ότι ακατάλληλα άτομα μπαίνουν σε θέσεις που δεν θα έπρεπε.

Εγώ προτείνω για να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση να γίνουν τα εξής: Οι καθηγητικές σχολές να γινόντουσαν δημοφιλείς, έτσι ώστε το επάγγελμα του καθηγητή να είναι πρώτο στις προτιμήσεις. Αυτό θα μπορούσε να γίνει, εάν υπήρχε άμεση επαγγελματική αποκατάσταση με τη δημιουργία νέων θέσεων για τους καθηγητές, βελτίωση των συνθηκών εργασίας στα σχολεία και βελτίωση των μισθών τους. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα οι θέσεις των καθηγητών θα καταλαμβάνονταν από τα κατάλληλα άτομα με την κατάλληλη καλλιέργεια και σωστή προσωπικότητα, ώστε να μπορέσουν να βοηθήσουν τους μαθητές να προετοιμαστούν για τη ζωή.

Γίνεται διάλειμμα για 30΄.

ΔΙΑΚΟΠΗ

(Μετά τη διακοπή)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαθεοδώρου Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Α΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με ιδιαίτερη χαρά θα προσπαθήσω να μιλήσω για ένα θέμα, το οποίο έχω βιώσει και, πραγματικά, πονάω, είναι αυτό του αθλητισμού. Στις μέρες μας γίνεται λόγος για ποιοτική αναβάθμιση του σύγχρονου ελληνικού αθλητισμού, καθώς και για την προώθηση του αρχαίου ελληνικού ιδεώδους, μέσα από αυτόν στους νέους. Λέγοντας, λοιπόν, αθλητισμός εννοούμε τον κάθε ανιδιοτελή αγώνα ενός ατόμου για την κατάκτηση του «άθλου», με τον οποίο επιβραβεύεται μια νίκη. Μέσα στα πλαίσια του «ευ αγωνίζεσθαι» ενισχύεται η ευγενής άμιλλα και προωθείται το συλλογικό πνεύμα.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι αρχαίοι Έλληνες είπαν το περίφημο «νους υγιής εν σώματι υγιεί» σε μια προσπάθεια να τονίσουν τη σημασία του αθλητισμού για τη ζωή όλων των ανθρώπων της κοινωνίας. Στο σημείο αυτό οφείλω συνοπτικά να αναφέρω τα θετικά στοιχεία του αθλητισμού στον άνθρωπο. Εκτός, λοιπόν, από το ότι καλλιεργείται και ενισχύεται η σωματική υγεία και ευεξία, καθώς και η αντοχή του ατόμου (βιολογική προσφορά), παράλληλα στον πνευματικό τομέα ενισχύεται και ενδυναμώνεται η παρατηρητικότητα, οξύνεται η κρίση, καλλιεργείται η αντίληψη, καθώς και βελτιώνεται η στρατηγική-τακτική που εφαρμόζουμε στον αθλητικό αρχικά και αργότερα στον ευρύτερο χώρο. Επίσης, ενισχύεται η συνείδηση και η αυτενέργεια

του ατόμου και παράλληλα, υπακούοντας σε συγκεκριμένους κανόνες, υπακούμε αντίστοιχα και σε συγκεκριμένους νόμους, προετοιμάζοντας με αυτόν τον τρόπο νομοταγείς πολίτες.

Αλλά τι συμβαίνει, όταν μέσα στον αθλητισμό και τις αξίες που αυτός πρεσβεύει μπαίνει ο πρωταθλητισμός; Φήμη, δόξα μια λαμπρή καριέρα ανοίγεται μπροστά σου και εσύ ξεχνώντας ακόμη και το ότι είσαι άνθρωπος, υποκινούμενος από το υλιστικό πνεύμα της εποχής, καταργείς την ανθρώπινη υπόσταση και δημιουργείς κάτι άλλο που στο τέλος ούτε και συ αναγνωρίζεις. Παύεις με αυτόν τον τρόπο να υπάρχουν ως ηθικοπνευματική οντότητα και γίνεσαι μια μηχανή που ρυθμίζεται και λειτουργεί ανάλογα με τις επιθυμίες του κατασκευαστή (προπονητή) του. Προέρχομαι από τον αθλητικό χώρο και μπορώ να καταλάβω, όσο και αν αυτό ακούγεται λίγο παράξενο, γιατί οι νεαροί αθλητές αφήνονται ως έρμαιο στα χέρια πολλές φορές «αδίστακτων» προπονητών. Αυτοί τους υπόσχονται κάτι καλύτερο, μια ζωή πνευματικά και υλικά, κυρίως, ανώτερη, καθώς οι περισσότεροι προέρχονται από φτωχές οικογένειες. Πράγματι, λοιπόν, ο αθλητισμός περνάει κρίση και παρουσιάζει έντονα φαινόμενα εκφυλισμού, στοιχείο που έρχεται ως αποτέλεσμα του γενικότερου αμοραλισμού και έκπτωσης των ηθών που έχει επιβληθεί από τον πολιτισμό της εποχής μας. Στο πλαίσιο αυτό γίνεται χρήση απαγορευμένων ουσιών το λεγόμενο «doping» που μας δείχνει τι αποτέλεσμα έχουμε όταν χρησιμοποιούμε τον αθλητισμό ως μέσο κοινωνικής καταξίωσης και οικονομικής ευημερίας, δίχως να υπηρετούνται οι ανθρωπιστικές αξίες που αυτός πρεσβεύει.

Πριν συναντήθηκα με μια παλιά μου φίλη και συναθλήτρια και συνειδητοποίησα το πόσο «παραδομένη» είναι στον ψεύτικο αυτό κόσμο. Δεν λέω, βέβαια, να μείνουμε αδρανείς και παθητικοί σε αυτή την κατάσταση και να πούμε ότι θα πράξουμε κατά αυτόν τον τρόπο επειδή: «έτσι κάνουν όλοι».

Αυτό που πρεσβεύω, είναι ότι υπάρχει μια νομοτέλεια που αποκλείει μια πρώτη αξία να μην πορευτεί και που στο τέλος αποβάλλει απ' τον όποιο χώρο το ξένο, το ψεύτικο, το δήθεν. Η νομοτέλεια αυτή υπάρχει στα πάντα, σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής ζωής. Οι νέοι από την άλλη πλευρά, θεωρώ πως δεν πρέπει να υποχωρούν στο πρόσκαιρο και παροδικό - κάτι που με έκανε να διαφωνήσω κάθετα με τις απόψεις της παλιάς μου φίλης και που αποτέλεσε τροχοπέδη στη μετέπειτα επικοινωνία και σχέση μας - αλλά πρέπει να πιστεύουν στη διαχρονική ενέργεια που εκπέμπει και πολλαπλασιάζει το ατέλειωτο «σύμπαν» τους.

Έχοντας ως βάση την παραπάνω θέση, ξεκίνησα να αθλούμαι, πιστεύοντας απόλυτα στο αθλητικό ιδεώδες και να προπονούμαι στις μεγάλες αποστάσεις. Είχα, λοιπόν, ως πρότυπα διάφορες άλλες αθλήτριες του συλλόγου μου. Αρχικά, πίστευα πως τα καλογυμνασμένα σώματά τους ήταν αποτέλεσμα «σκληρής», και μόνο δουλειάς. Με τον καιρό άρχισα να τις παρατηρώ καλύτερα και συνειδητοποίησα πως, αν και ήταν πολύ νέες, είχαν χάσει κάθε αίσθηση της θηλυκότητάς τους. Πού οφείλονταν αυτό και πού οδηγούσε και οδηγεί αυτή η παράλογη και άκαιρη ανθρώπινη επέμβαση στη φύση; Σημάδια πάνω στο κορμί, μόνιμη ακμή ήταν μερικές από τις διαπιστώσεις μου. Αυτό αναρωτιόμουν και άρχισα να ρωτώ, διπλωματικά, βέβαια, γιατί αλλιώς δεν θα μπορούσα να πλησιάσω άτομα του περιέργου αυτού χώρου και να ρωτήσω την άποψή τους για κάτι τέτοιο.

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας είδαμε να παίρνουμε πολλές διακρίσεις, μάλιστα σε παγκόσμιο επίπεδο. Νιώσαμε υπερηφάνεια και ανωτερότητα πνεύματος, αλλά πόσοι από εμάς παραδεχόμαστε ότι αυτά τα καταπληκτικά ρεκόρ δεν απαιτούν εκτός από ταλέντο και μακροχρόνια προσπάθεια και χρήση αναβολικών; Βέβαια, δεν πρέπει να ταυτίσουμε με το «μερικό» και με το «όλον» καθώς παντού υπάρχουν και εξαιρέσεις, που διαψεύδουν το θλιβερό, στη συγκεκριμένη περίπτωση, κανόνα.

Κλείνοντας, όμως, το θέμα αυτό του αθλητισμού και της «πτώσης» του, που σήμερα παρατηρούμε, οφείλουμε να αναφέρουμε ότι απαραίτητη είναι η στροφή προς την ανθρωπιστική παιδεία και την πραγματική της εφαρμογή στα εκπαιδευτικά συστήματα. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε άτομα με καλλιεργημένη, αναπτυγμένη κριτική σκέψη, καθώς είναι καθαρά προσωπικός παράγοντας η «αντίσταση» μας σε τέτοιου είδους αρνητικά φαινόμενα. Το άτομο καταφέρνει να χαλιναγωγή τα πάθη και να περιορίζει τις αδυναμίες. Επίσης, μπορούμε να πούμε ότι η πολιτεία από την πλευρά της μπορεί να δημιουργήσει αθλητικούς χώρους, με προπονητές που πάνω απ' όλα είναι «παιδαγωγοί» και κάποιες φορές και «ψυχολόγοι», καθώς τα άτομα αυτά έρχονται σε επαφή με νεαρές- «εκρηκτικές» οντότητες. Υπάρχουν κάποιες στιγμές που το χρονόμετρο πραγματικά παγώνει για να αναθερμανθεί αυτή η ανθρώπινη σχέση μεταξύ αθλητή και προπονητή, μέσα από το διάλογο, τη βαθιά επικοινωνία και τη βαθιά εξομολόγηση, πάρα πολλές φορές. Τα ρεκόρ, εκ φύσεως, θα καταρριφθούν. Επιπροσθέτως, οι γονείς θα πρέπει να επιστήσουν την προσοχή τους στα φαινόμενα ρεαλιστικά, που ταυτίστηκαν στις μέρες μας με το συμφέρον. Έτσι, δεν θα πρέπει οι γονείς να εμπιστεύονται τις ζωές των παιδιών τους σε «λάθος» άτομα. Ας ελπίσουμε ότι ο ελληνικός αθλητισμός θα

επαναπροσδιοριστεί και θα περιοριστούν τα αρνητικά φαινόμενα που σήμερα λαμβάνουν χώρα «όπως η χρήση φαρμάκων». Ας χαμηλώσουμε κατά δυο πόντους τον αγωνιστικό μας πήχη αν έτσι θα κερδίσουμε κανά δυο πόντους ως «άνθρωποι». Ας μην ξεχνάμε πως η κοινωνία μας έχει ανάγκη από ανθρώπους με «Α» κεφαλαίο και όχι από θεούς με «θ» μικρό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Εμμανουήλ Χουντάσης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΟΥΝΤΑΣΗΣ (Α΄ Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να είμαστε εδώ ως Έφηβοι Βουλευτές, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι από τη Δευτέρα, θα είμαστε πάλι μαθητές ή φοιτητές και ότι θα βρισκόμαστε επί 30-35 ώρες, περίπου, μέσα σε ένα κτήριο. Το περιβάλλον πρέπει να είναι προσιτό σε εμάς, διαφορετικά δε θα υπάρχει παιδεία. Προσωπικά, ζω σε ένα σχολικό περιβάλλον, το οποίο δεν είναι και τόσο καλό. Δεν υπάρχουν ούτε φώτα και οι πίνακες δεν είναι καλοί. Όταν βρέχει, οι αίθουσες πλημμυρίζουν, καθηγητές δεν υπάρχουν και δεν γίνεται επιπρόσθετη διδασκαλία. Για όλα αυτά απογοητεύομαι. Σημειωτέον, ότι το σχολείο αυτό εθεωρείτο ως ένα από τα καλύτερα σχολεία. Φέτος είμαι πρόεδρος στην τάξη μου. Είμαι, λοιπόν, αυτός που πρέπει να μπαίνει στο γραφείο της διευθύντριας και να της εκθέτει όλα τα προβλήματα. Η απάντησή της κάθε φορά είναι «δεν υπάρχουν χρήματα». Διερωτώμαι, πού είναι η Κυβέρνηση είτε αυτή ονομάζεται Ν.Δ. ή ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θέλει να υπάρχει παιδεία στην Ελλάδα, αλλά δε δίνει χρήματα; Συγχρόνως, η Κυβέρνηση αυτή παραπονιέται για την παραπαιδεία. Πώς γίνεται αυτό, όταν δεν υπάρχουν χρήματα, πώς παραπονιόμαστε, όταν εμείς οι ίδιοι μαθητές δίνουμε χρήματα στην παραπαιδεία και όταν οι καθηγητές δουλεύουν στα φροντιστήρια και κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα στο σπίτι τους και δεν τους ελέγχει κανείς;

Στο σχολείο δεν πρέπει να διδάσκονται μόνο τα μαθηματικά ή η έκθεση. Πρέπει να γίνεται και αθλητισμός. Συγκεκριμένα, στο δικό μου σχολείο υπάρχει ένα κατεστραμμένο γήπεδο του μπάσκετ και ένα γήπεδο του βόλεϊ με σκισμένο φιλέ. Τα περισσότερα αγόρια παίζουν ποδόσφαιρο. Στην Α΄ Λυκείου έπαιξα και εγώ ποδόσφαιρο και η διευθύντρια μου έδωσε μονοήμερη αποβολή. Πού είναι η Κυβέρνηση που θέλει να υπάρχει παιδεία και αθλητισμός, όταν σπαταλάει χρήματα στους Ολυμπιακούς Αγώνες, στην Eurovision, στο Euro; Γιατί να σπαταλούνται χρήματα από εδώ και από εκεί, όταν γνωρίζουμε ότι η παιδεία μας δεν είναι καλή;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Βασιλική Μπλάνα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΛΑΝΑ (Β΄Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, για μια φορά στη ζωή μας και μάλιστα στην ηλικία που ξεκινούμε να πλάθουμε το χαρακτήρα μας και να θέτουμε τις πιο γερές βάσεις για το μέλλον μας, μάς δίνεται η ευκαιρία να πάρουμε το λόγο και να ακουστούμε σε αυτούς που πραγματικά μετράνε.

Ζούμε σε μια χώρα τόσο πλούσια σε αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία, όσο λίγες στον κόσμο. Παρόλα αυτά, η ζυγαριά ανάμεσα στον πλούτο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και του ενδιαφέροντος που δείχνουμε για να τη γνωρίσουμε και να την προστατέψουμε, δεν ισορροπεί. Φυσικά, ρίζα για την καλλιέργεια αυτού του ενδιαφέροντος είναι το σχολείο, καθώς αυτός είναι ο τόπος που μας σφυρηλατεί το χαρακτήρα και πλάθει τα ενδιαφέροντα των νέων.

Έτσι λοιπόν, για να δούμε από πού πηγάζει αυτή η αδιαφορία των ανθρώπων για τον πολιτισμό, πρέπει να ψάξουμε στην εκπαίδευση. Πιστεύω πως ο τρόπος, με τον οποίο προσεγγίζεται το θέμα του πολιτισμού μας στα σχολεία, είναι εντελώς λανθασμένος. Στα πλαίσια του μαθήματος της Ιστορίας, οι καθηγητές επιδιώκουν, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, απλά, να κάνουν το μάθημά τους. Αυτό σημαίνει πως η παράδοση περιορίζεται σε έναν κουραστικό μονόλογο από την πλευρά του καθηγητή, ο οποίος ελάχιστα ξεφεύγει από τα πλαίσια του σχολικού εγχειριδίου, στο οποίο οι μαθητές δε βρίσκουν κανένα απολύτως ενδιαφέρον. Επιπλέον, τα βιβλία της ιστορίας είναι ακατάλληλα, πεπαλαιωμένα και δεν περιέχουν τα νεότερα ευρήματα. Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτά τα βιβλία πρέπει να ανανεώνονται συχνότερα.

Δεν αρκεί μόνο να διαβάσεις κάτι σε ένα βιβλίο για να το κατακτήσεις. Είναι εξίσου σημαντικό να το νοιώσεις, να το δεις. Οι εκδρομές, όμως, είναι σπάνιες πια στα σχολεία μας, αν και τις δικαιούμαστε. Οι καθηγητές και οι μαθητές δε δείχνουν το απαραίτητο ενδιαφέρον ούτε παίρνουν πρωτοβουλίες για την οργάνωση επισκέψεων στους αρχαιολογικούς μας τόπους, στα πολυάριθμα μουσεία και στις ποικίλες εκθέσεις.

Αυτά που έχω να προτείνω για την αλλαγή αυτής της κατάστασης, που τόσο με στεναχωρεί είναι τα εξής: Πρώτον, οι καθηγητές πρέπει να είναι ειδικευμένοι στους τομείς τους και να οργανώνουν το μάθημα έτσι, ώστε να γίνονται συζητήσεις στις οποίες θα συμμετέχουν και οι μαθητές. Δεύτερον, τα βιβλία πρέπει να ανανεωθούν, να επικεντρωθούν σε βασικά στοιχεία, να μην πλατειάζουν και να μην αναλώνονται σε

ανούσιες λεπτομέρειες, αντί για τις σημαντικές πληροφορίες. Τέλος, είναι ζωτικής σημασίας να οργανώνονται σχολικές εκδρομές σε διάφορες εκθέσεις, παραστάσεις, αρχαιολογικούς χώρους με ξεναγήσεις από ειδικούς, που να μπορούν να παρουσιάσουν τα βασικά στοιχεία του κάθε μνημείου, ώστε να γίνουν αντιληπτά από τα νεανικά μυαλά.

Το μέλλον μας βασίζεται στο παρελθόν και δεν είναι ανεξάρτητο και αιωρούμενο στο κενό. Αυτό σημαίνει ότι, αν δε γνωρίζουμε το παρελθόν, δεν μπορούμε να φτιάξουμε το μέλλον. Να, λοιπόν, πόσο σημαντικό είναι να συνειδητοποιήσουν όλοι και οι παλιοί και οι καινούργιοι, την αξία του πολιτισμού και να μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις που απέκτησαν στις επόμενες γενιές.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ελένη Στεφανίδου.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν είχα σκοπό να μιλήσω αλλά στην πορεία το μετάνιωσα. Το πλήθος και το μέγεθος των προβλημάτων που υπάρχουν στον τομέα της παιδείας είναι μεγάλα. Από πού να ξεκινήσει κανείς; Από τα σχολικά κτίρια που τα περισσότερα μοιάζουν με φυλακές παρά με σχολεία; Από τον υπερβολικό αριθμό μαθητών στις τάξεις; Από την αδιαφορία των καθηγητών ή ότι υπάρχουν μαθητές λυκείου που δε γνωρίζουν τα στοιχειώδη μαθηματικά; Την ανομοιογένεια των τμημάτων ή μήπως το γεγονός ότι οι Έλληνες μαθητές πηγαίνουν δύο φορές σχολείο την ημέρα; Πέρα από όλα αυτά θα ήθελα να αναφέρω ότι σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως στο Βέλγιο και στη Σουηδία οι μαθητές παίρνουν μηνιαίο επίδομα για τα έξοδά τους. Αυτό βέβαια είναι πολύ μακρινό για την Ελλάδα.

Επίσης, θα ήθελα να αναφέρω ότι ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων είναι πολύ σπουδαίος, γιατί μπορεί να ακουστεί η φωνή μας και χαιρόμαστε, γιατί νομίζουμε ότι μας δίνεται η ευκαιρία να αλλάξουμε τον κόσμο. Δυστυχώς, όμως, δεν πιστεύω ότι τα πράγματα είναι έτσι, γιατί μπορεί να ακούγεται η φωνή μας εδώ και δέκα χρόνια, αλλά πέρα από αυτό τίποτα άλλο. Διακρίνω μία αδιαφορία. Μας ακούν οι Βουλευτές και οι πολιτικοί, αλλά δε νομίζω ότι ενδιαφέρεται κανείς πραγματικά. Πιστεύω ότι αυτός ο θεσμός θα αποκτήσει νόημα, αν υλοποιούνταν και γίνονταν πράξη, έστω και οι λίγες από τις προτάσεις μας. Δε νομίζω ότι οι προτάσεις μας είναι εξωπραγματικές και ακατόρθωτες.

Δεν πιστεύω ότι όλοι οι πολιτικοί που βρίσκονται σε αυτή τη θέση, που κάθομαι εγώ τώρα, μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν. Πρέπει να ακούν τη φωνή του λαού. Ο κόσμος αυτός δεν τους ανήκει. Τον δανειστήκαν και οφείλουν να τον παραδώσουν

στους νέους πολύ καλύτερο απ' ό τι τον παρέλαβαν. Η διαπίστωση μου είναι ό τι τα καταφέρνουν πάντα περίφημα να μας τον παραδίνουν πολύ χειρότερο. Επενδύστε στην παιδεία και κανείς δε θα βγει χαμένος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Παναγιώτης Τσεντεκίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΕΝΤΕΚΙΔΗΣ (Γερμανία): Κατά τη γνώμη μου, ο τομέας ο οποίος απαιτεί άμεση και ταχεία βελτίωση στη χώρα μας είναι η παιδεία. Τα σημερινά επίκαιρα φαινόμενα εκ των οποίων τα βασικά είναι η παγκοσμιοποίηση και η ταυτόχρονη οικονομική αναδοχή καινούριων δυνάμεων οδήγησαν στα σημερινά προβλήματα τα οποία έχει να αντιμετωπίσει η Ε.Ε. και γενικά η Δύση. Η διαφυγή ολόκληρων βιομηχανιών και κεφαλαίων ανάπτυξης προς ανερχόμενες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και χώρες της Ασίας είναι εμφανείς. Αυτές οι χώρες τα τελευταία χρόνια ανέδειξαν και αναδεικνύουν ένα ακόρεστο και διψασμένο προς επιτυχία τεχνικό προσωπικό. Το στοιχείο το οποίο με οδήγησε στο συμπέρασμα ό τι το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας χωλαίνει είναι τα πρόσφατα αποτελέσματα των εξετάσεων της Πίζας που έφεραν τη χώρα μας στην 26^η θέση. Θέλω να πιστεύω ό τι αυτό δεν οφείλεται στην αδιαφορία των αρμοδίων οργάνων, διότι τα τελευταία 20 χρόνια έχει γίνει μία υπερπροσπάθεια για τη βελτίωση της παιδείας. Ωστόσο το εκπαιδευτικό σύστημα δεν ευημερεί.

Η σωστή λειτουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, από τους καθηγητές και τους μαθητές μέχρι και την υλικοτεχνική υποδομή. Οι προτάσεις μου σύμφωνα με τις οποίες το εκπαιδευτικό σύστημα θα καταφέρει να φτάσει στο επιθυμητό επίπεδο είναι οι εξής: η ύπαρξη εκπαιδευτικών με υψηλή επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση. Συχνό είναι το φαινόμενο της ύπαρξης εκπαιδευτικών, οι οποίοι διδάσκουν μαθήματα εντελώς διαφορετικά από το αντικείμενο που έχουν ειδικευτεί. Η δεύτερη προϋπόθεση για μια καλύτερη παιδεία είναι η κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή. Είναι γνωστό το φαινόμενο της έλλειψης κατάλληλων κτιρίων για τη στέγαση σχολείων ιδιαίτερα στην επαρχία. Η βασικότερη προϋπόθεση για την ουσιαστική λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος είναι η ύπαρξη σύγχρονου περιεχομένου σπουδών, αλλά και η αντικειμενική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μαθητών.

Επίσης λυπηρό είναι ό τι λαμπροί Έλληνες επιστήμονες γυρνούν την «πλάτη» τους στη χώρα τους, γιατί εκλείπει η προώθηση της έρευνας. Η κατάλληλη παιδεία θα έπρεπε γενικά να προστατεύει τον άνθρωπο από τη στέρηση της ελευθερίας του, να

του εμπνέει αξίες και ιδανικά και να αναπτύσσει καταλλήλως τις δεξιότητες των ανθρώπων. Σύσσωμοι όλοι, λοιπόν, ας δραστηριοποιηθούμε στη σωστή κατεύθυνση. Ας συμβάλλουμε στη βελτίωση της σπουδής, της παιδείας και της έρευνας. Και αν κάποιος νομίζει ότι βρισκόμαστε έστω στην αρχή της βελτίωσης της παιδείας, τα εκπαιδευτικά και κοινωνικά προβλήματα μας προδίδουν το αντίθετο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Παναγιώτα Σταπάκη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΑΠΑΚΗ (Νομό Λακωνίας): Πολλά είναι τα προβλήματα που μαστίζουν τη χώρα μας και αναμφίβολα η αντιμετώπισή τους αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Ιδιαίτεροι προβληματισμοί δημιουργούνται στους νέους και για τις εκκλησιαστικές σχολές. Η εκκλησία γνώρισε μία πρόσφατη κρίση και είναι γνωστά σε όλους τα σκάνδαλα που ξέσπασαν στους κόλπους της πριν λίγο καιρό. Οι ιερείς κατηγορούνται για ανέντιμο και άσεμνο βίο, μητροπολίτες για ανεύθυνες και ακατάλληλες χειροτονίες. Η πίστη των λαϊκών κλονίστηκε. Το πρόβλημα είναι βαθύτατο και η επίλυσή του απαιτεί λεπτή μεταχείριση. Μερικοί βιάστηκαν να προτείνουν το διαχωρισμό εκκλησίας – κράτους, μήπως έτσι γίνουμε ευρωπαίοι. Ο διαχωρισμός όμως δεν αποτελεί λύση. Θα πρέπει ουσιαστικά η πολιτεία να σκύψει πάνω από τις εκκλησιαστικές σχολές. Όσο δε λειτουργούν σωστά, θα αυξάνεται ο αριθμός των ακατάλληλων ιερέων που αποφοιτούν από αυτές. Άραγε γίνεται έλεγχος στις σχολές αυτές; Εάν ναι, ποιοι και πόσο συχνά τις ελέγχουν; Με ποια κριτήρια διορίζονται οι καθηγητές σε αυτές; Οι νέοι ακολουθούν το μονοπάτι της εκκλησίας, επειδή πραγματικά το επιθυμούν ή για επαγγελματική αποκατάσταση;

Οι απαντήσεις αυτών των ερωτημάτων βοηθούν στον εντοπισμό της πηγής του προβλήματος. Μόνο με τον συχνό και αποτελεσματικό έλεγχο των εκκλησιαστικών σχολών θα πάψει η κρίση, διότι ο μητροπολίτης χαμηλών ηθών θα χειροτονεί και θα προωθεί άτομα της ποιότητάς του.

Επίσης, είναι σκόπιμο να τιμωρούνται προς σωφρονισμό και παραδειγματισμό όσοι ιερείς εμπλέκονται σε οικονομικά παραπτώματα. Επιπλέον, θα πρέπει να φορολογείται και η εκκλησιαστική περιουσία, να γίνει προσεκτική η ενασχόληση των Μ.Μ.Ε. με τα εκκλησιαστικά ζητήματα και τέλος να αυξηθούν οι ώρες των θρησκευτικών στο σχολείο, ώστε να συμβάλλει ενεργά και το σχολείο στη δημιουργία ισχυρού και έντονου θρησκευτικού συναισθήματος, για να μην κλονίζεται εύκολα η πίστη του λαού. Η εκκλησία πρέπει να επιτελεί σωστά το ρόλο της, ως σώμα Χριστού, για να κρατήσει τους πιστούς κοντά της.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Περνάμε στις δευτερολογίες. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Παναγιωτοπούλου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Α΄ Αθήνας): Στην πρωτολογία μου δεν πρόλαβα να σας αναλύσω, πως σκέπτομαι το σύστημα της παιδείας, θα σας το αναφέρω τώρα.

Το πρώτο βήμα θα ήταν να αποκοπεί το Υπουργείο Παιδείας από τη δικαιοδοσία της εκάστοτε Κυβερνήσεως και να γίνει Ανεξάρτητη Αρχή. Αυτό θα εξασφάλιζε τους μαθητές από τις συνεχείς αλλαγές, που συχνά παρατηρούνται. Το επόμενο βήμα θα ήταν να αποκοπεί το Λύκειο από τις πανελλήνιες εξετάσεις. Αυτό σημαίνει ότι τα τρία χρόνια του Λυκείου θα προσέφεραν γνώση με βασικές μεθόδους, την έξαψη της περιέργειας του μαθητή και την παρατήρηση, που σύμφωνα με τον Ρουσσώ είναι η «μητέρα της γνώσης». Το Λύκειο θα ήταν δεύτερου βαθμού εκπαίδευση και όχι προετοιμασία για τις πανελλήνιες.

Στη συνέχεια, όποιος το επιθυμούσε θα προετοιμαζόταν σε 3 ή 4 μαθήματα, που θα εξεταζόταν πανελλαδικώς. Το σύστημα των εξετάσεων θα διατηρούνταν ως έχει, λόγω της αξιοκρατίας του. Όποιος θα επιθυμούσε να μάθει τέχνη ή τεχνική εργασία, θα επέλεγε τα τεχνικά και επαγγελματικά εκπαιδευτήρια, με εξετάσεις σε ειδικά μαθήματα. Θα επανέφερα το βαθμό του επιθεωρητή, ο οποίος με διακριτικότητα δε θα επέτρεπε στους διδάσκοντες όλων των βαθμίδων να επωφελούνται από τη μονιμότητα που τους προσφέρει ο δημόσιος τομέας. Τα τμήματα θα αποτελούνταν από λιγότερα άτομα, ώστε να υπάρχει χώρος για προσωπική επαφή. Οι διδάσκοντες θα ήταν γνώστες της ψυχολογίας του νηπίου και του εφήβου. Τέλος, το Υπουργείο Παιδείας θα καθόριζε τις θέσεις των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, ανάλογα με τη ζήτησή τους στην αγορά εργασίας.

Κλείνοντας, θα στόχευαν να τεθεί στο κέντρο του συστήματος ο μαθητής για μια ανθρωποκεντρική προσέγγιση στον τομέα της παιδείας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αναστάσιος Τελίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΕΛΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θέλω να επισημάνω μερικά πράγματα, για όσα ακούστηκαν προηγουμένως.

Στην Ελλάδα επικρατεί μια τάση ξενομανίας. Ποτέ ο Έλληνας δεν ήταν πραγματικά τεχνοκράτης και ρεαλιστής. Όλοι παραπονούμαστε, χωρίς να σκεφθούμε ότι έχουμε ένα κράτος, που ουσιαστικά υπάρχει τα τελευταία 100 χρόνια. Δεν έχει μεγάλη παραγωγή σε συγκεκριμένο υλικό, όπως σίδηρο, πετρέλαιο, για να έχουμε

εισαγωγή χρήματος. Έχουμε μια όμορφη χώρα, που απλά έρχονται τουρίστες. Μέσα σ' αυτά τα 100 έτη έκανε μεγάλα βήματα.

Ζητάμε την αύξηση της επιδότησης για την παιδεία, αλλά ποτέ δεν σκεφθήκαμε το μεγάλο κόστος, που θα καλύψουμε εμείς οι ίδιοι. Θεωρούμε ότι το κράτος είναι ένα μεγάλο τυπογραφείο που τυπώνει ευρώ. Δεν είναι έτσι. Τα χρήματα τα παίρνουν από εμάς.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που ακούσθηκε ήταν η Σουηδία, ότι δηλαδή επικρατεί ένα πολύ ωραίο σύστημα. Υπάρχει όμως καλύτερη χρηματοδότηση. Όλοι οι άνθρωποι εκεί δουλεύουν έως τα 65 έτη. Έχουν εισφορές και το κράτος έχει μεγάλα έσοδα από τους ίδιους. Δεν μπορούμε, λοιπόν, εμείς ως ένα μικρό κράτος, να ζητάμε άλματα. Υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις στην κοινωνία, λόγω κακοδιαχείρισης, όμως, δεν μπορούμε να ζητάμε από το κράτος μας που κατάφερε να διώξει απολυταρχικά καθεστώτα, να κάνει τόσο μεγάλα βήματα. Ζητάμε τα πάντα, ενώ δε θέλουμε να δώσουμε τίποτε.

Σχετικά με το θρησκευτικό θέμα που άλλοι ζητάνε τη μείωση και άλλη την αύξηση των ωρών, θέλω να επισημάνω ότι η πλειοψηφία είμαστε χριστιανοί ορθόδοξοι. Τα Θρησκευτικά ως μάθημα, που θα έπρεπε να διευρύνει τους ορίζοντές μας, είναι ένα μάθημα που αναφέρεται μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Το βιβλίο της Β' Λυκείου για παράδειγμα ανέφερε τη Θρησκεία του Βουδισμού και κλείνοντας έλεγε ότι δεν είναι σαν τη δική μας θρησκεία. Δεν έχουμε το δικαίωμα γνώσης και επιλογής του διαφορετικού. Ακούσθηκε ότι η Εκκλησία πρέπει να διορίζει τους καθηγητές. Ζούμε σε μια ελεύθερη χώρα και δεν μπορεί ένας καθηγητής του μαθήματος των Θρησκευτικών, να είναι μόνο Χριστιανός Ορθόδοξος και να επιλέγεται από την Εκκλησία. Έτυχε στο σχολείο μου να έχω δύο τρεις συμμαθητές διαφορετικού θρησκευόμενου. Πώς θα μπορούσα να κοιτάξω ένα παιδί, λέγοντάς του ότι επειδή είμαστε πλειοψηφία, πρέπει να ακολουθήσεις τα δικά μας.

Ένα άλλο ζήτημα είναι οι εικόνες. Δεν θέλουμε να κατέβουν οι εικόνες από τις τάξεις, γιατί κάποια παιδιά παίρνουν δύναμη απ' αυτές. Όμως, σε αντιπαράθεση θα έπρεπε να δεχθούμε την ύπαρξη ενός τουλάχιστον παιδιού διαφορετικού θρησκευόμενου και το δικαίωμά του να έχει το σύμβολό του μέσα στην τάξη. Η κοινωνία μας είναι συντηρητική και τα βλέπει μόνο από την πλευρά των Χριστιανών. Πρέπει να αλλάξουμε τη νοοτροπία περασμένων ετών που ήθελε την Ελλάδα ως ένα αυστηρά χριστιανικό κράτος. Δεν πρέπει η Εκκλησία να παρεμβαίνει σε πολιτικές καταστάσεις και να τις καθορίζει. Η εκκλησία είναι κάτι το ανώτερο, όμως σήμερα

αντιμετωπίζεται ως κάτι ποταπτό, εκλογικό παραμάγαζο. Θέλουμε και είμαστε χριστιανοί. Δεν θέλουμε να είμαστε χριστιανοί, έχοντας μόνο την Ορθόδοξη Εκκλησία και χωρίς να δεχόμαστε την ύπαρξη ενός τζαμιού.

Το τελευταίο διάστημα πέθαναν δύο παιδιά σε προαύλιο του σχολείου. Το ένα όταν έπεσε ένα ποδοσφαιρικό τέρμα επάνω του, ενώ το άλλο, κάνοντας ποδήλατο, το χτύπησε φορτηγό. Είδαμε όλους τους υπεύθυνους να στενοχωριούνται και να είναι συντετριμμένοι. Κάθε χρόνο συμβαίνει κάτι τραγικό σε κάποιο σχολείο και έτσι οι διευθυντές παίρνουν κάποιες αποφάσεις. Ο Διευθυντής του Σχολείου μου πήρε την απόφαση να κλείνουν οι πόρτες του σχολείου τη στιγμή που χτυπά το κουδούνι. Έτσι βλέπεις μικρά παιδάκια να σκαρφαλώνουν σε καγκελόπορτες με κίνδυνο να πάθουν κάτι σοβαρό. Ποιός θα έχει την ευθύνη; Το σχολείο δεν είναι μόνο ο χώρος που πρέπει να είμαστε εκεί τη συγκεκριμένη ώρα. Το σχολείο είναι κάτι ανώτερο. Ποιό είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όταν μας απαγορεύουν να μπορούμε; Σκοπός του είναι να μας μάθει αρχαία μόνο;

Αποφασίσαμε, να προτείνουμε στην Ολομέλεια της Βουλής, δια μέσου της Εισηγήτριάς μας, την εκλογή Εισηγητού από την προηγούμενη χρονιά για την επόμενη, έτσι ώστε να έχει και την εμπειρία και το γνωστικό αντικείμενο, στο οποίο θα αναφερθεί.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κάθε χρόνο, όμως, συμμετέχουν καινούργιοι μαθητές στη διαδικασία. Οι προτάσεις, όμως, καταγράφονται και θα συζητηθούν.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωκράτης Πιπινάς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΙΠΙΝΑΣ (Νομός Πιερίας): Θα ήθελα να θίξω το θέμα των εκδρομών. Πριν τρία χρόνια, 28 συμμαθητές μας σκοτώθηκαν στα Τέμπη και στο Μαλιακό, γιατί κάποιοι καθηγητές ή κάποια πρακτορεία, δεν έκαναν τους κατάλληλους ελέγχους στα λεωφορεία ή κάποια έργα στους δρόμους δεν έχουν πραγματοποιηθεί.

Η πρόταση που κάνω είναι οι μαθητές να μετακινούνται με τρένα στις εκδρομές τους. Αυτές οι εκδρομές να έχουν κάποιο περιεχόμενο. Οι μαθητές να ετοιμάζουν σχετική εργασία για τον τόπο που θα επισκεφτούν. Η επίσκεψή τους να αφορά κάποια μουσεία και οτιδήποτε άλλο έχει σχέση με την εργασία τους. Θα πρέπει να διασφαλίζεται η οδική τους ασφάλεια από άποψη λεωφορείων. Η αστυνομία να συνοδεύει τα λεωφορεία. Έτσι, πιστεύω πως θα λυθούν κάποια από τα προβλήματα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νιόβη Φινοπούλου.

ΝΙΟΒΗ ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κύπρος): Θα ήθελα να θίξω το θέμα που αφορά, το μάθημα των Θρησκευτικών. Συμφωνώ, με το συνάδελφό Έφηβο Βουλευτή, όπου έθιξε το θέμα και είπε, ότι διδασκόμαστε μόνο την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Θα πρότεινα, μέχρι το Γυμνάσιο να διδασκόμαστε την Ορθόδοξη Θρησκεία, για να γνωρίζουμε και να κατέχουμε αυτό που πιστεύουμε. Στο Λύκειο, όμως, είμαστε πιο μεγάλοι να μπορούμε να κρίνουμε και να συγκρίνουμε με τις άλλες θρησκείες, τις οποίες θα πρέπει να διδασκόμαστε. Οι θρησκευτικοί προσπαθούν να δείξουν ως ανώτερη την Ορθόδοξη Εκκλησία, ενώ ο καθένας έχει τα πιστεύω του. Υπάρχουν παιδιά, που έχουν τη δική τους θρησκεία και θα έπρεπε να τη διδάσκονται. Την ώρα των θρησκευτικών, που εμείς θα διδασκόμαστε την Ορθόδοξη Εκκλησία, εκείνοι να διδάσκονται τη δική τους. Επίσης, στο Λύκειο για το ποια θρησκεία θα διδαχτούμε, η επιλογή να είναι των μαθητών. Με το να μην γνωρίζουμε τη θρησκεία των άλλων, αυτό προκαλεί κάποια επιφυλακτικότητα προς το διαφορετικό, ενώ θα έπρεπε να συμβιβαζόμαστε και να το δεχόμαστε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Παπουτσής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Θα ήθελα να θίξω κάτι, που ανέφερα και προηγουμένως. Όσον αφορά κάποια μαθήματα, ίσως, δεν θα έπρεπε και να διδάσκονται. Θεωρώ, ότι τα θρησκευτικά δεν θα έπρεπε να διδάσκονται, τουλάχιστον, με τον τρόπο που διδάσκονται. Ναι μεν, χρειαζόμαστε μια σφαιρική γνώση, όπως είναι ο σκοπός των μαθημάτων της γενικής παιδείας, η ένστασή μου, όμως, είναι ότι το βιβλίο των Θρησκευτικών ξεκινά με την εξής εισαγωγή: «Προβλήματα που διατυπώνονται από τις ερωτήσεις, τι είναι ο άνθρωπος, τι είναι ο κόσμος, ποιος είναι ο σκοπός του ανθρώπου στη ζωή;». Αν τα θρησκευτικά μελετούν αυτά τα ζητήματα, η φιλοσοφία τι μελετά;

Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω τη Φιλοσοφία, περισσότερο από τα Αρχαία, ως μάθημα γενικής παιδείας και πολύ περισσότερο, μάλιστα, από τα Θρησκευτικά.

Αυτό το βιβλίο που διδαχθήκαμε στη Β΄ Λυκείου, προσωπικά, το θεωρώ απαράδεκτο. Εντόπισα μέσα αποσπάσματα, για παράδειγμα, στο κεφάλαιο «πίστη και επιστήμη», όπου μελετούσε το αν συγκρούεται η πίστη με αυτό που μελετά η επιστήμη, η βασική αρχή του κεφαλαίου, ήταν ότι δεν συγκρούεται. Για να δικαιολογήσει τις αιώνιες διαμάχες μεταξύ επιστημόνων και θρησκειών, ανέφερε σε

μια παράγραφο ότι, εάν κάποτε υπήρχαν διαμάχες μεταξύ της πίστης και της επιστήμης, αυτό οφείλετο στην αναίδεια κάποιων επιστημόνων, οι οποίοι ασχολήθηκαν με θέματα πέραν των αρμοδιοτήτων τους. Αυτά αναφέρει αυτολεξεί. Δεν μπορούσα να το πιστέψω, όταν το διάβασα.

Διδασκόμαστε Θρησκευτικά, παραβιάζοντας τις βασικές αρχές των Μαθηματικών. Στο κεφάλαιο, που μιλά για την τριαδικότητα του Θεού, προσπαθούν «με νύχια και με δόντια» να μας αποδείξουν ένα ίσον τρία. Ναι, διδαχτήκαμε στο κατηχητικό, ότι ο Θεός είναι τριαδικός. Τι σημαίνει αυτό; Ότι έχει τρία πρόσωπα, ότι έχει τρεις μορφές, ότι παρουσιάστηκε στον κόσμο με τρεις διαφορετικούς τρόπους; Το βιβλίο τα αρνείται και τα τρία αυτά. Έλεγε, είναι ταυτόχρονα ένας και τρία. Εντάξει, το δεχόμαστε και αυτό. Όμως, θα ήθελα να πω, ότι ο Θεός, όπως τον έχει οραματιστεί μια θρησκεία, όπως ο Χριστιανισμός και με το χαρακτήρα που του έχει δώσει, πολύ αμφιβάλλω, αν θα ενδιαφέρει τους ανθρώπους, να ξεκαθαρίζουν, αν είναι τριαδικός, αν είναι μοναδικός, αν το πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα ή από τον Υιό και άλλα τέτοια δογματικά ζητήματα. Ο Χριστός, ποτέ δεν ανέφερε μέσα από το Ευαγγέλιο, τέτοια δογματικά ζητήματα. Ανέφερε μόνο ιδεολογίες. Ανέφερε, πως θα ήθελε να είναι φτιαγμένος ο κόσμος, με ρητά, όπως «ο έχων δύο χιτώνας, να δίνει τον έναν, αγαπάτε αλλήλους, ειρήνη υμίν». Ποιος απ' αυτούς, που ασχολούνται με δογματικά ζητήματα εφάρμοσε αυτά τα ρητά στη ζωή του;

Όπως, έγραψε και ο Βάρναλης σε ένα ποίημά του, μιλώντας από τη μεριά της Μητέρας Παναγιάς προς το Παιδί της, έλεγε: «Κι αν κάποτε τα φρένα σου το δίκαιο φως της αστραπής και αλήθειας, σου χτυπήσουν, παιδάκι μου, να μην τα πεις. Θερίδι οι άνθρωποι, δεν μπορούν, το φως να το σηκώσουν. Δεν είναι η αλήθεια πιο χρυσή, από την αλήθεια της σιωπής. Χίλιες φορές και αν γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν.».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χέλίου Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΧΕΛΙΟΥ (Β' ΑΘΗΝΑΣ): Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να θίξω το θέμα των μεταπτυχιακών σπουδών, μετά την αποφοίτηση από τα ΑΕΙ ή τα ΤΕΙ. Πολλοί νέοι αναγκάζονται να πάνε στο εξωτερικό για μεταπτυχιακές σπουδές, γιατί θεωρούνται απαραίτητες για την δουλειά που θα ασχοληθούν στο μέλλον. Τα έξοδα είναι πολλά, όμως υπάρχουν και στην Ελλάδα αντίστοιχα Ιδρύματα που θα μπορούσαν οι νέοι να κάνουν το μεταπτυχιακό τους. Δεν υπάρχει, όμως, η απαραίτητη καμπάνια, ώστε οι γονείς και οι μελλοντικοί φοιτητές στα μεταπτυχιακά να πάνε σε αυτά. Επομένως,

προτείνω να γίνει η απαραίτητη διαφήμιση, ώστε να μην ξενιτεύονται οι Έλληνες φοιτητές σε άλλες χώρες για το μεταπτυχιακό τους.

Η Ελλάδα μπορεί να κάνει πολλά σε αυτό το θέμα, γιατί έχει παιδεία, πολιτισμό, που καμία άλλη χώρα δεν έχει.

Θέλω να τονίσω, επίσης, το εξής: Υπάρχει κρίση όχι μόνο στα ελληνικά, αλλά και στα αρχαία ελληνικά και δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι από τα αρχαία ελληνικά προέρχονται όλες οι γλώσσες, ακόμα και το λατινικό αλφάβητο έχει τις ρίζες του στα ελληνικά.

Όσον αφορά στο θέμα της φιλοσοφίας και από τις απόψεις που ακούστηκαν, θέλω να συμπληρώσω το εξής: Θεωρώ αδιανόητο να μην γνωρίζουν παιδιά, τι είχε πει ο Πλάτωνας. Αυτά πρέπει να τα γνωρίζουμε, γιατί και οι μετέπειτα θεωρίες των διαφόρων θεωρητικών προέρχονται από τον Πλάτωνα, από τον Δημόκριτο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τρύφωνα Γεωργία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΡΥΦΩΝΑ (Κέρκυρα): Κυρία Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των εκπαιδευτικών εκδρομών. Ακούστηκε στην επιτροπή ότι οι μαθητές πρέπει να έχουν λόγο για αυτές και μάλιστα να αποφασίζουν.

Θεωρώ ότι σίγουρα έχουμε κριτική ικανότητα, ευθυκρισία και υπευθυνότητα για την ηλικία μας, για να αναλαμβάνουμε τέτοιου είδους ευθύνες, όμως, δεν μπορούμε ως ανήλικοι, αφού δεν κατοχυρώνεται και νομοθετικά. Αυτό θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει και γεννάται το ερώτημα ποιοι πρέπει να τις αναλαμβάνουν. Σήμερα, αυτή την ευθύνη την έχουν αναλάβει οι καθηγητές και, κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι το χείριστο, δεν είναι μέσα στις αρμοδιότητές τους. Συμφωνώ ότι οι μαθητές έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν σε τέτοια προγράμματα. Όμως όταν τίθενται θέματα ασφαλείας ή οι καθηγητές δεν το επιθυμούν, δεν πραγματοποιούνται. Η απόφαση αυτή, υπό τις παρούσες συνθήκες, είναι σωστή, όσο και αν αυτό ακούγεται άδικο για εμάς. Οι καθηγητές αναλαμβάνουν τη διαπαιδαγώγησή μας, όχι όμως και να μας «νταντέψουν». Θα πρέπει στις εκπαιδευτικές εκδρομές να συνοδευόμαστε ή από γονείς ή να καταργηθούν τελείως οι εκδρομές.

Διατυπώθηκε, επίσης, στην Επιτροπή η άποψη ότι το κράτος δεν έχει έσοδα. Συμφωνώ ότι η παρούσα κατάσταση στην οικονομία είναι θλιβερή, αλλά γι' αυτό δεν ευθύνεται μόνο η πολιτεία. Δεν γνωρίζω, αν είναι γνωστές σε όλους οι τελευταίες εξελίξεις στο χώρο της οικονομίας και οι συζητήσεις που έγιναν στο Κοινοβούλιο, περί παραίτησής του Υπουργού Οικονομικών. Ο λόγος, βέβαια, ήταν το προβληματικό

ισοζύγιο της χώρας. Κονδύλια που μας δόθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν κατασπαταληθεί. Πώς έγινε ο διαχειρισμός αυτών των κονδυλίων από την πολιτεία, που είναι ο κόπος και ο μόχθος του ελληνικού λαού; Πόσες φορές δεν έχουμε καταδικαστεί σε πρόστιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση γι' αυτή τη στάση μας;

Όσον αφορά στο διαχωρισμό κράτους – εκκλησίας, όπως ακούστηκε στην Επιτροπή, είμαι απόλυτα σύμφωνη. Στη Γαλλία αυτό έχει ήδη πραγματοποιηθεί από τη Γαλλική Επανάσταση και θεωρώ ότι είναι οπισθοδρόμηση το γεγονός ότι αυτό δεν έχει ήδη γίνει στην Ελλάδα. Άλλοι είναι οι στόχοι της πολιτείας και άλλοι είναι οι στόχοι της εκκλησίας. Η πολιτεία δεν πρέπει να εμπλέκεται με το θρησκευτικό συναίσθημα, το οποίο φυσικά διαφέρει. Η πολιτεία πρέπει να αποκοπεί από το θρησκευτικό συναίσθημα και πρέπει να έχει σημεία αναφοράς στον πολίτη και όχι τον ορθόδοξο ή τον οποιονδήποτε θρησκευόμενο. Σχετικά, λοιπόν, με το ζήτημα της θρησκείας, συμφωνώ απόλυτα να καταργηθούν τα θρησκευτικά και να αντικατασταθούν με την θρησκευσιολογία. Δηλαδή, να γίνεται μάθημα με στοιχεία από όλες τις θρησκείες και σε επιστημονική βάση. Η εκπαίδευση δεν σχετίζεται καθόλου με το θρησκευτικό συναίσθημα, γι' αυτό και ο μαθητής θα πρέπει να είναι ελεύθερος να αναπλάσει τις απόψεις του και να καταλήξει, μετά από μακροχρόνια αναζήτηση, στο τι πραγματικά πιστεύει.

Θεωρώ, επίσης, αντισυνταγματικό τελείως να διδασκόμαστε θρησκευτικά, εφόσον το Σύνταγμά μας ορίζει ότι υπάρχει ανεξιθρησκία. Μέσα στα ίδια πλαίσια θεωρώ ότι δεν πρέπει να γίνεται προσευχή το πρωί στα σχολεία, καθώς είναι μια πολύ υποκριτική στάση τόσο των καθηγητών όσο και των μαθητών, οι οποίοι ξαφνικά στις 8.00' η ώρα, «με την τσίμπλα στο μάτι», θέλουν να προσευχηθούν και να εκφράσουν το θρησκευτικό τους συναίσθημα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αδαμαντία Σαμίου.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΣΑΜΙΟΥ (Περιφέρεια Β' Αθήνας): Έχουμε ήδη εντοπίσει αρκετά σημαντικά προβλήματα που μαστίζουν την κοινωνία μας.

Παρόλα αυτά, ας αφήσουμε για λίγο κατά μέρος το «κατηγορώ» και τον καταλογισμό ευθυνών. Προτείνω να κάνουμε μια προσπάθεια να εντοπίσουμε τις λύσεις και αν είναι δυνατόν να υλοποιήσουμε μερικές από αυτές σε προσωπικό επίπεδο. Μέσω της άσκησης κριτικής σκέψης, του διεξοδικού διαλόγου, της συνεχούς ενημέρωσης, της ακατάπαυστης συμμετοχής στα προβλήματα που μας ενδιαφέρουν,

της τακτικής υπενθύμισης στους υπευθύνους. Γιατί ένα σύνολο συνειδητοποιημένων νέων μπορεί να αλλάξει τον κόσμο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νιόβη Φινοπούλου.

ΝΙΟΒΗ ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κύπρος): Θα ήθελα να συμφωνήσω με τους υπολοίπους που αναφέρθηκαν στο θέμα της μη προώθησης του αθλητισμού και των τεχνών.

Επίσης, θεωρητικά, στο Ενιαίο Λύκειο, οι μαθητές μπορούν να διαλέξουν τα μαθήματά τους και να ακολουθήσουν αυτό που θέλουν, χωρίς να τους περιορίζει κάποιος. Όμως, μας προσφέρουν επιλογές, οι οποίες δεν υπάρχουν, παρά μόνο στα χαρτιά και οι μαθητές αναγκάζονται να διαλέξουν τα καλούπια, τα οποία, ήδη, υπήρχαν. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην είναι κανείς ευχαριστημένος με τις επιλογές του ως προς τι του προσφέρουν τα επαγγέλματα που θα ακολουθήσει και ως προς τη φοίτηση στο σχολείο. Θα έπρεπε το σύστημα, πριν μπει στα χαρτιά, να είναι ικανό και πρακτικό, ώστε να μη γινόμαστε εμείς οι μαθητές, «πειραματόζωα» κάποιων πολιτικών, που δεν έχουν σχηματίσει άποψη για ένα σύστημα, το οποίο δεν είναι πρακτικό για εμάς.

Για τις Καλές Τέχνες που δεν προωθούνται, πιστεύω ότι θα έπρεπε να δημιουργηθεί ένα άλλο σύστημα, ξεχωριστό από το Ενιαίο Λύκειο, όπου θα δίνεται η δυνατότητα πολλών επιλογών μαθημάτων. Στο σχολείο μας διδάσκουν Τέχνη. Τέχνη δεν είναι μόνο η Ζωγραφική, όπως μπορεί να πιστεύουν πολλοί. Είναι η δημιουργία σκηνικών που έχει σχέση με το θέατρο, η γλυπτική, η δημιουργία με γυαλί και πάρα πολλές άλλες δραστηριότητες σε συνδυασμό με την καθημερινή μας ζωή. Το ίδιο ισχύει για τη Μουσική και το Θέατρο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τζήκας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΖΗΚΑΣ (Νομός Σερρών): Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο θέματα, που δεν αναφέρθηκαν.

Καταρχήν, το θέμα της αξιολόγησής μας ως μαθητών. Θεωρώ το παρόν σύστημα με τους βαθμούς, ακατάλληλο, διότι ωθεί στη «βαθμοθηρία». Προσπαθεί να μας κάνει ανταγωνιστές, ενώ θα έπρεπε μέσα στην τάξη να λειτουργούμε ως ομάδα που κατευθύνεται από έναν κοινό σκοπό. Αντίθετα, μας κάνει να ανταγωνιζόμαστε ο ένας τον άλλον, να προσπαθεί να προσπεράσει ο ένας τον άλλον. Δίνεται, δηλαδή, βάση σε λάθος πράγματα. Θα θεωρούσα, λοιπόν, πολύ ουσιώδες να καθιερωθεί ένα

άλλο είδος αξιολόγησης, το οποίο, τουλάχιστον, μέχρι τις τελευταίες τάξεις του Λυκείου θα στηρίζεται στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων και των πλεονεκτημάτων των μαθητών από τους καθηγητές.

Δεύτερον, τα μέλη που απαρτίζουν το Υπουργείο Παιδείας, τουλάχιστον να έχουν ένα minimum χρόνου στην εκπαιδευτική διαδικασία. Είναι αδιανόητο να ξέρει καλά την Παιδεία ένας πολιτικός που έτυχε να πάρει το Υπουργείο Παιδείας, την ίδια στιγμή που θα μπορούσε να είχε πάρει κάποιο άλλο Υπουργείο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Σταμπουλή.

ANNA ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Νομός Λέσβου): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της κατάργησης του μαθήματος των Θρησκευτικών. Στη σχολή που βρίσκομαι, υπάρχουν δύο – τρία κορίτσια διαφορετικής θρησκείας που πήραν απαλλαγή από το συγκεκριμένο μάθημα, παρόλο που ο καθηγητής των Θρησκευτικών έθιγε θέματα πολλών θρησκειών. Και, μάλιστα, μπορώ να πω ότι έθιγε περισσότερα θέματα άλλων θρησκειών παρά της δικής μας θρησκείας. Πιστεύω, ότι δεν πρέπει να ρίχνουμε τις ευθύνες σε συγκεκριμένα πρόσωπα είτε αυτοί είναι καθηγητές είτε είναι εκείνοι που αποφασίζουν για το ποια βιβλία θα μας διανεμούν. Έχουμε όλοι την ευθύνη. Όπως προανέφερα, τα συγκεκριμένα κορίτσια διαφορετικής θρησκείας, έφευγαν από το μάθημα, παρόλο που ο καθηγητής έθιγε και θέματα άλλων θρησκειών. Άρα, δεν είναι μόνο θέμα της πολιτείας ή του εκπαιδευτικού συστήματος. Είναι και θέμα οικογενειών.

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να θίξω είναι, παρόλο που έχουν περάσει δύο - τρία χρόνια που έχω τελειώσει το Λύκειο, ότι πολλοί καθηγητές που έκαναν φροντιστήριο σε μαθητές, έκαναν μάθημα και στο σχολείο και έδιναν βάση περισσότερο στα παιδιά που τους έκαναν φροντιστήριο. Δηλαδή, δεν παρέδιδαν το μάθημα σωστά έτσι ώστε να μπορούν και εκείνοι που δεν είχαν τη δυνατότητα του φροντιστηρίου, να μπορούν να παρακολουθήσουν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευστράτιος Τόγιας.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί φίλες και φίλοι, πιστεύω και υποστηρίζω ότι η βασική αρχή της Δημοκρατίας είναι η πολυφωνία. Προσπαθώντας να κάνω αναγωγή αυτής της αρχής στη μόρφωση, διαπίστωσα ότι συμφωνώ με την άποψη πως η σωστή παιδεία είναι η ολοκληρωμένη παιδεία, η οποία προέρχεται από τη μελέτη του επιστητού από όσο το δυνατόν περισσότερες πηγές. Αυτό δεν σημαίνει ότι διαβάζουμε ένα μάθημα από βιβλία δύο ή

τριών συγγραφέων. Για παράδειγμα, αν θέλουμε να μάθουμε περισσότερα για τη γέννηση του Σύμπαντος, θα πρέπει να μελετήσουμε, όσο το δυνατόν βαθύτερα, τόσο την άποψη της Φυσικής όσον και την άποψη της Φιλοσοφίας και της Θεολογίας.

Διασταυρώνοντας αυτές τις φαινομενικά εκ διαμέτρου αντίθετες επιστήμες, θα προσεγγίσουμε περισσότερο την αλήθεια. Θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της θρησκείας, λέγοντας ότι πραγματικά χάρηκα την περασμένη χρονιά, όταν έμαθα, ότι στο μάθημα των Θρησκευτικών θα έρθουμε σε επαφή με το περιεχόμενο άλλων διαφορετικών θρησκείων. Αναρωτήθηκα, γιατί ποτέ δεν είχαμε διδαχθεί γι' αυτές με οργανωμένο τρόπο. Γιατί μέχρι τα 17 μας χρόνια μας διαμορφώνουν άποψη για το διαφορετικό, ως κάτι άγνωστο, απόμακρο και σκοτεινό; Υπάρχει ή δεν υπάρχει ανεξιθρησκεία; Τι νόημα έχει να πιστεύουμε στον ορθόδοξο Χριστιανισμό, εάν δεν ξέρουμε σε τι διαφέρει από τις υπόλοιπες θρησκείες, άρα και τελικά να τον επιλέξουμε εμείς ελεύθερα. Πως εκφέρουμε άποψη για κάτι, γνωρίζοντας μόνο τη μια διάστασή του; Η ολοκληρωμένη άποψη διαμορφώνεται από τη διασταύρωση και τη σύγκριση. Η σύγκριση είναι από τις υψηλότερες λειτουργίες αυτού που ο άνθρωπος μπορεί να κάνει ξεχωριστά από τα υπόλοιπα όντα. Να σκέπτεται, άρα να υπάρχει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Ούζας.

ΘΩΜΑΣ ΟΥΖΑΣ (Νομός Πέλλας): Ακολουθώντας τη γραμμή των συναδέλφων μου θα ήθελα και εγώ να θίξω κάποια από τα θέματα που ακούστηκαν τώρα. Πρώτα από όλα για το θέμα των Θρησκευτικών και την αντικατάστασή τους από κάποιο άλλο μάθημα ή την τελειωτική αποξένωσή τους από τα σχολεία. Ζούμε σε μια ελληνορθόδοξη χώρα. Τα Θρησκευτικά είναι απαραίτητο κομμάτι του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Από κει και πέρα θα έπρεπε να τεθεί το δικαίωμα της επιλογής παρακολούθησης ή μη αυτού του μαθήματος. Αυτό θα έπρεπε να συμβεί και με άλλα μαθήματα. Για παράδειγμα, κάποιος που ενδιαφέρεται για κάποιο πεδίο των θετικών επιστημών δεν μπορεί να ασχολείται με Αρχαία, Φιλοσοφία κ.λπ., εφόσον, βέβαια, το επιθυμεί τότε υπάρχουν ώρες εξωσχολικές και εφόσον θέλει, μπορεί να ασχοληθεί στον ελεύθερο χρόνο του, που υποτίθεται ότι θα έχει.

Το ζήτημα των Θρησκευτικών, αν και πολύ λεπτό, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο. Όπως είπε και ο προηγούμενος συνάδελφος για να προσεγγίσουμε ένα θέμα, πρέπει να το εξετάσουμε από όλες τις οπτικές γωνίες. Οι επιστήμες υπάρχουν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Η μια συμπληρώνει τις αδυναμίες της άλλης και την

προχωρά σε έναν παραπάνω βαθμό. Δεν νοείται Φυσική χωρίς Θρησκεία ή Θρησκεία χωρίς τη Φυσική.

Ένα άλλο θέμα που ακούστηκε είναι η αύξηση των δικαιωμάτων των μαθητικών συμβουλίων για διάφορες αποφάσεις που αφορούν εκδρομές ή τη διαμόρφωση του σχολικού περιβάλλοντος. Συμφωνώ ότι η όλη κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία έχει πολλά μειονεκτήματα, ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι διαφορετικό πράγμα είναι η δημοκρατία και η ελευθερία από την πλήρη ασυδοσία, την οποία προσπαθούν να ταυτίσουν οι μαθητές. Καθημερινά βλέπω συμμαθητές μου, οι οποίοι θεωρούν το σχολείο σαν κάτι τελείως παρωχημένο και θεωρούν ότι δεν υπάρχει κανείς εκεί που μπορεί να τους περιορίσει. Δεν μπορώ να πω ότι οι καθηγητές είναι «Θεοί ή άρχοντες». Απλά, μέσα σε εκείνον το χώρο έχουν κάποια παραπάνω δικαιοδοσία, την οποία μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού μας συστήματος πρέπει να ασκούν με σύνεση στους μαθητές. Το σχολείο θα μας μάθει να έχουμε κάποια τάξη, να υπακούμε σε κάποιους κανόνες και να μην είμαστε τελείως ασύδοτοι και ελεύθεροι.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ακούσαμε πολλές απόψεις, οι περισσότερες από τις οποίες ήρθαν σε αντίθεση μεταξύ τους. Αυτό δεν πρέπει να μας δημιουργεί την ψευδή εντύπωση ότι μπορεί να εφαρμοστούν όλες οι ιδέες που ακούστηκαν εδώ μέσα. Αυτό δεν είναι καν δική μας δουλειά. Εμείς, είμαστε εδώ απλά για να πούμε τις ιδέες μας και τα αξιότιμα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου να διαλέξουν κάποιες από αυτές τις ιδέες, αφού τις μελετήσουν πολύ προσεκτικά και να θέσουν σε εφαρμογή τις πιο σωστές. Σε τελική ανάλυση οι δικές μας ιδέες, ίσως, δεν είναι αυτές που κάνουν τη γη να γυρίζει, είναι σίγουρα αυτές που κάνουν την κίνηση αυτή να αξίζει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Φράγκου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΦΡΑΓΚΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα της θρησκευτικής κρίσης και κυρίως να θίξω πως αυτό το ζήτημα το χειρίστηκαν τα Μ.Μ.Ε.. Κατά τη γνώμη μου, το θέμα διογκώθηκε αρκετά, γιατί υπήρχαν πολλές σκοπιμότητες. Όλοι μας φανταζόμαστε, ότι η εκκλησία ποτέ δεν ήταν στο απυρόβλητο και τέτοια φαινόμενα πάντα υπήρξαν και υπάρχουν και θα υπάρχουν. Αυτοί που δεν έχουν τη συνείδησή τους καθαρή θα τα βρουν με τον εαυτό τους.

Όσον αφορά το ζήτημα των Θρησκευτικών, κατά τη γνώμη μου, είχαν δίκιο πολλά παιδιά που είπαν ότι το μάθημα των Θρησκευτικών γίνεται αποκρουστικό

πολλές φορές. Κατά τη γνώμη μου, αυτό οφείλεται στον τρόπο διδασκαλίας του και στο γεγονός ότι πολλοί καθηγητές θεωρούν τον εαυτό τους αυθεντία και σε ορισμένες περιπτώσεις θέλουν να επιβάλουν κάποια άποψη. Το γεγονός, όμως, ότι υπάρχει ένας νόμος περί ανεξιθρησκείας, που, κατά τη γνώμη μου, αποτελεί την σημαντικότερη έκφραση της δημοκρατίας, δε σημαίνει ότι αφαιρεί το δικαίωμα από την πλειοψηφία των Ελλήνων που είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι να διδάσκονται τη δική τους θρησκεία. Φυσικά, δεν αφαιρεί το δικαίωμα από άλλους και μετανάστες που έρχονται στη χώρα μας να διδάσκονται και αυτοί τη δική τους θρησκεία. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να ενταχθεί μέσα στα πλαίσια της εκπαιδευτικής διδασκαλίας και το μάθημα της Θρησκευσιολογίας, που θα εξετάζει όλες τις θρησκείες σε σύγκριση μεταξύ τους, αλλά και ξεχωριστά μαθήματα με τους μετανάστες.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι Έλληνες δεν είναι ανάγκη να είναι υποχωρητικοί. Φυσικά και να υπάρχουν τζαμιά και άλλοι ναοί που εκπροσωπούν άλλες θρησκείες. Αν θέλουμε σε όλες τις πόλεις μας να ιδρύσουμε τζαμιά, τουλάχιστον, ως προϋπόθεση να διεκδικήσουμε και εμείς από τους Μουσουλμάνους – Τούρκους την επαναλειτουργία της Αγίας Σοφίας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Παρμάκη.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΡΜΑΚΗ (Νομός Λάρισας): Θέλω να θίξω ένα θέμα που δεν έθιξε κανένας συνάδελφος και είναι στην ειδικότητά μου. Φοιτώ στο Μουσικό Σχολείο και έχω κάποια παράπονα από τις εκάστοτε Κυβερνήσεις. Το πρώτο είναι ότι δεν προωθείται σωστά προς τα παιδιά των μικρότερων τάξεων το ότι υπάρχει αυτό το σχολείο και τι μπορεί να τους προσφέρει. Το δεύτερο είναι ότι δεν τους προσφέρουν κάποια πλεονεκτήματα. Δηλαδή, ως ειδικό σχολείο όπως θεωρείται, θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να δίνονται κάποια, επιπλέον, μόρια στις γραπτές εξετάσεις για τα παιδιά που θέλουν να περάσουν στα Τμήματα Μουσικών Σπουδών σε κάθε Πανεπιστήμιο της Ελλάδας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρθένα Παπαδοπούλου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Δράμας): Φοιτώ και εγώ στο Μουσικό Σχολείο της Δράμας. Τα μουσικά σχολεία είναι ένας θεσμός που θεωρώ ότι ενώνει την παιδεία με την τέχνη. Βγάζει, ίσως, καλύτερους και πιο καλλιεργημένους ανθρώπους, γι' αυτό και το επέλεξα. Τα παράπονα είναι πολλά. Στις δύο τελευταίες τάξεις το σχολείο έχει γίνει πίεση, γιατί υπάρχουν επιπλέον μαθήματα και έτσι δεν μπορούμε να

κάνουμε σωστά αυτό που αγαπάμε. Οι καθηγητές της μουσικής έρχονται το Δεκέμβριο, οι μισοί από αυτούς δεν είναι σωστά πληρωμένοι, οπότε δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους και είναι απογοητευμένοι από το αντικείμενό τους. Έτσι τα μουσικά μαθήματα παραμελούνται και το μουσικό λύκειο γίνεται σαν ενιαίο. Παρόλο που είμαστε σε ένα καινούργιο κτίριο, η τάξη μου έχει μόνο 12 παιδιά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Παναγιωτοπούλου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Α΄ Αθήνας): Θα απευθυνθώ στους συναδέλφους και θα τους πω ότι μπορούμε να κρίνουμε, μπορούμε να προτείνουμε, αλλά δεν θα πρέπει να καταφεύγουμε στην απαξίωση και να τα μηδενίζουμε όλα. Άκουσα ότι οι σχολικές εκδρομές δεν επιτελούν το λόγο για τον οποίο υπάρχουν. Οι εκδρομές αυτές λέγονται εκπαιδευτικές και όχι ψυχαγωγικές. Ο στόχος τους είναι εκπαιδευτικός και κακώς εμείς τους έχουμε δώσει ψυχαγωγικό περιεχόμενο. Παραδείγματος χάρη, δεν πρέπει να καταντούμε τις ξεναγήσεις στα μουσεία μας, στιγμές διασκέδασης.

Ακούστηκε ακόμα ότι η προσέλευση των μαθητών γίνεται μετά το άκουσμα του κουδουνιού. Τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να υφίσταται και καλά κάνουν οι αρμόδιοι και κλείνουν τις πόρτες. Το σχολείο πρέπει να μας διδάξει πειθαρχία για να πειθαρχήσουμε στους κανόνες της κοινωνίας.

Επιπλέον η γενική μόρφωση, η ανθρωπιστική παιδεία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη αξιόλογων επιστημόνων, γιατί η γνώση είναι κάτι πολύ σημαντικό. Αν ο άνθρωπος δεν έχει ολοκληρωθεί ως άτομο, δεν έχει καλλιεργήσει το χαρακτήρα του, πιστεύω ότι η γνώση μπορεί να τον οδηγήσει ακόμα και στο να καταστρέψει τον κόσμο στον οποίο ζούμε. Πάνω από όλα οφείλουμε να είμαστε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και από εκεί και πέρα μπορούμε να αναπτύξουμε την επιστήμη την οποία θα επιλέξουμε.

Τέλος, από τα παλαιά χρόνια ο λαός μας ήταν ένας λαός θρησκευόμενος και η θρησκεία μας, μας έχει στηρίξει σε πολύ δύσκολες στιγμές. Οφείλουμε, να μην ξεχάσουμε αυτό το στήριγμα που λέγεται «θρησκεία».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Πιντή.

ΜΑΡΙΑ ΠΙΝΤΗ (Α΄ Αθηνών): Ακούστηκαν πολλές απόψεις για τα θρησκευτικά και το χριστιανισμό. Διαφωνώ με τα όσα ακούστηκαν, γιατί δίνεται απαλλαγή στο μάθημα των θρησκευτικών σε όσους έρχονται από άλλες χώρες και έχουν άλλη

θρησκεία ή δεν θέλουν να τα παρακολουθήσουν. Είμαι κάθετη στο θέμα: απαλλαγή και πάλι απαλλαγή.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Ρέβης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΒΗΣ (Νομός Κερκύρας): Διαφωνώ με το συνάδελφο Ευριπίδη Τζήκα και πιστεύω ότι το σύστημα που πρότεινε δεν είναι εφικτό, γιατί οι καθηγητές θα έπρεπε να έχουν πολύπλευρες γνώσεις. Ακόμη, η βαθμολογία είναι η επιβράβευση των προσπαθειών και ο καθένας θα πρέπει να παίρνει αυτό που του αξίζει. Οι καθηγητές θα μπορούσαν με τον τρόπο τους και το ενδιαφέρον τους για τα παιδιά, να προσπαθήσουν να τα απαλλάξουν από τη βαθμοθηρία και τον ανταγωνισμό. Από την άλλη πλευρά το σχολείο είναι μια μικρογραφία της μετέπειτα ζωής. Απ' ό,τι βλέπω γύρω μου, στη ζωή δεν υπάρχει συνεργασία, αλλά ανταγωνισμός. Εν κατακλείδι, η βαθμολογία είναι ένα σύστημα που υπήρχε πάντοτε και πάντα θα υπάρχει. Είναι μια μορφή επιβράβευσης που όλοι τη χρειαζόμαστε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τζήκας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΖΗΚΑΣ (Νομός Σερρών): Θα ανταπαντήσω στο συμμαθητή μου, ρωτώντας τον, αν σκέφτηκε ποτέ, ότι ο λόγος που υπάρχει όλος αυτός ο αθέμιτος ανταγωνισμός στη ζωή μας, είναι επειδή ξεκινά από τα σχολεία. Γι' αυτό το λόγο, πιστεύω ακράδαντα ότι, αν από την σχολική ηλικία μπου οι σωστές αρχές σε ένα άτομο, αυτές οι αρχές θα τον ακολουθούν σε όλη του τη ζωή. Έτσι θα αποφευχθούν στη μετέπειτα ζωή του παρόμοια περιστατικά.

Επίσης, θα ήθελα να σχολιάσω το θέμα των θρησκευτικών. Θεωρώ αδιανόητο για ένα κράτος που έχει ανεξιθρησκεία, να έχει μάθημα θρησκευτικών. Συμφωνώ απολύτως με την καθιέρωση του μαθήματος της Θρησκευσιολογίας, και από εκεί και πέρα, όποιος θέλει να ασχοληθεί περαιτέρω με τον χριστιανισμό, μπορεί να πάει στο κατηχητικό. Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, υπάρχουν.

Το να απαλλαγεί κάποιος μαθητής άλλης θρησκείας από το μάθημα τον θρησκευτικών, τον αποξενώνει από τα υπόλοιπα παιδιά. Γίνεται «ξένο σώμα».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Φρατζέσκα Νανοπούλου.

ΦΡΑΤΖΕΣΚΑ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια, Νομός Μεσσηνίας): Όσον αφορά στην αξιολόγηση των μαθητών και στη βαθμοθηρία γενικά, εγώ πιστεύω ότι μαζί με τους μαθητές, θα πρέπει να αξιολογούνται και οι καθηγητές. Αν υπάρξει μια

επικοινωνία μαθητών με τους καθηγητές και να τους πουν, ότι ξέρεις στο μάθημα σου δεν είσαι καλός ή δεν μου αρέσει ο τρόπος που διδάσκεις, νομίζω ότι θα κάνει καλύτερους τους μαθητές και τους καθηγητές. Η μονόπλευρη αξιολόγηση δεν είναι ότι καλύτερο. Τα πολλά 19άρια και 20άρια που έχουν πολλοί, έχουν χάσει την αξία τους. Κανείς δεν μπορεί να είναι αλάνθαστος, ούτε ο ίδιος ο καθηγητής δεν μπορεί να ξέρει 19 και 20. Πριν μερικά χρόνια, ο καλύτερος μαθητής είχε 18 στην τάξη, γιατί ξαφνικά να έχουν όλοι 19 και 20 και να το ζητάμε από τον καθηγητή.

Φέτος, στην Γ΄ Λυκείου, θα κάνουμε μία ώρα επιπλέον αρχαία. Εγώ πιστεύω ότι δεν έχει τίποτα να μας ωφελήσει. Προβλήματα στη γλώσσα των νέων υπάρχουν, αλλά δεν νομίζω ότι λύνονται με μία ώρα παραπάνω. Πιστεύω ότι χρειάζονται ουσιαστικές λύσεις.

Θέλω να αναφερθώ στις σχολικές εκδρομές και σχετικά με τα ατυχήματα στους ελληνικούς δρόμους. Πιστεύω ότι μόνη λύση για όλα αυτά, είναι να φτιαχτούν οι ελληνικοί δρόμοι, διότι η νέα τεχνολογία των αυτοκινήτων, δίνει τη δυνατότητα να τρέχουν με μεγάλες ταχύτητες. Για μένα αυτό είναι αδιανόητο. Ο δρόμος Καλαμάτας – Αθήνας δεν έχει φτιαχτεί εδώ και πολλά χρόνια. Υπήρχε καινούργιος δρόμος, αλλά λόγω κακοτεχνιών έχει κλείσει. Το αποτέλεσμα είναι όση ώρα κάνουμε από Καλαμάτα για Τρίπολη, κάνουμε από Τρίπολη για Αθήνα. Το λιμάνι δεν λειτουργεί, το ίδιο και το αεροδρόμιο. Δέχεται μόνο charter. Τι ερεθίσματα να δεχτούμε εμείς οι νέοι από τις άλλες πόλεις, τα άλλα παιδιά που ούτε καν επισκέφτονται την πόλη μας.

Πώς να την επισκεφτούν, αφού οι δρόμοι είναι αποκομμένοι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Βασιλική Μπλάνα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΛΑΝΑ (Β΄ Αθήνας): Για τα θρησκευτικά, νομίζω ότι αυτό δεν είναι τι μου δίνεις, τι σου δίνω, μεταξύ χωρών, αυτό το πράγμα έχει να κάνει με σεβασμό στις άλλες θρησκείες και αυτό δεν σημαίνει αδιαφορούμε. Αν αδιαφορείς, δεν σέβεσαι. Υπάρχουν και Έλληνες αλλόθρησκοι, που μένουν στα σύνορα. Δεν μπορούμε να τους πούμε να μην μπούνε στο μάθημα. Δεν είναι μόνο το αν αποδεχόμαστε μια άλλη θρησκεία, είναι κατά πόσο μπορούμε εμείς μέσα από την γνώση των άλλων θρησκείων να γίνουμε πολύπλευροι άνθρωποι. Για τα αρχαία, εγώ νομίζω ότι είναι πολύ χρήσιμα, όχι σαν μία γλώσσα, αλλά το θέμα της δομής που έχουν, όπως γραμματική, συντακτικό που δημιουργούν ένα τρόπο σκέψης.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Βαρβάρα Ρίζου.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΙΖΟΥ (Νομός Κεφαλληνίας): Αναφέρθηκε το πρόβλημα της υπολειτουργίας των μουσικών σχολείων. Εμείς δεν διαθέτουμε καν μουσικό σχολείο. Έχουμε ένα τεχνικό και ένα ενιαίο λύκειο, τα οποία δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες της πόλης.

Ακούστηκε ότι οι Έλληνες θεωρούνται λειτουργικά αναλφάβητοι, όταν είναι γεγονός, ότι τροφοδοτούμε με επιστήμονες πολλά επιστημονικά κέντρα και θεωρούμαστε ιδιαίτερα καταξιωμένοι. Ακούστηκε για την πρόταση αλληλοβοηθείας για τα σχολεία, τη θεωρώ πολύ εποικοδομητική, καθώς παιδιά που διαθέτουν το μορφωτικό επίπεδο και μεταδοτικότητα, θα μπορέσουν να συμβάλλουν στην εξέλιξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Δεν συμφωνώ ότι ο βαθμός του απολυτηρίου θα πρέπει να είναι κριτήριο για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, διότι δεν ξέρω κατά πόσο είναι αξιοκρατικό, διότι, οι καθηγητές αξιολογούν με τα δικά τους κριτήρια και δεν είναι σίγουρα αξιοκρατικά.

Επιπλέον, αναφέρθηκε ο θεσμός της κατάληψης ως τρόπος αντίδρασης για τη λύση των προβλημάτων των μαθητών. Δε συμφωνώ. Θεωρώ ότι είναι ακραία μορφή αντίδρασης. Υπάρχει ο διάλογος.

Με ενόχλησε ότι δεν αντιμετωπίστηκε με σοβαρότητα το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. Το να κρυβόμαστε στα σοβαρά προβλήματα των εποχών μας, δεν είναι σωστή στάση. Κάπου πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε με σθένος και να τα επιλύσουμε.

Δεν συμφωνώ για το διαχωρισμό της εκκλησίας με την πολιτεία. Σίγουρα δεν πρέπει η εκκλησία να επεμβαίνει στα θέματα της πολιτείας. Θα ήταν σα να λησμονούμε την προσφορά της εκκλησίας σε δύσκολες στιγμές του ελληνισμού. Δεν είναι δίκαιο. Πιστεύω ότι η θρησκεία είναι καλό να καλλιεργεί αξίες, είτε ο Χριστιανισμός είτε οποιαδήποτε άλλη θρησκεία.

Τέλος, παρατηρείται το φαινόμενο να κατηλεύονται τη δημοκρατία. Πιστεύω ότι ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων θα πρέπει να διατηρήσει την αγνότητα του, την αντικειμενικότητά του και τα κριτήρια να είναι αξιοκρατικά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η έφηβος Βουλευτής Μαρία Πιντή.

ΜΑΡΙΑ ΠΙΝΤΗ (Α΄ Αθηνών): Θα απαντήσω στη συνάδελφό μου σε ό,τι αφορά το θέμα των θρησκευτικών, εάν θα έρθει ένας Ιεχωβάς εύχομαι να τον βάλεις μέσα στην τάξη εάν έχεις τα κότσια, που δε νομίζω, διότι τον Ιεχωβά ο Χριστιανός δεν τον θέλει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής Ευστράτιος Τόγιας.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ (Νομός Αττικής): Σε ό,τι αφορά το μάθημα των αρχαίων στην Γ΄ Λυκείου πιστεύω ότι είναι πολύτιμη η σημασία της αρχαίας γλώσσας όχι τόσο ως γλωσσικό στοιχείο, αλλά το περιεχόμενό της. Περιέχει διαχρονικές αξίες, οι οποίες είναι αρχές και πρέπει να περιέχονται στην παιδεία του κάθε παιδιού. Οι λόγοι του Αριστοτέλη είναι βασικές αρχές της φιλοσοφίας και πιστεύω ότι το μάθημα των αρχαίων θα μπορούσε να διδάσκεται όχι τόσο σαν μελέτη του κειμένου από πλευράς γραμματικής και συντακτικού αλλά του περιεχομένου, σαν αρχαία λογοτεχνία.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της βαθμολογίας, η άποψη ότι «το 20 είναι για το Θεό, το 19 για τον καθηγητή και ο μαθητής να βαθμολογείται από 18 και κάτω» θα ήταν πλήρως κατανοητή, αν αναφερόμασταν σε ολοκληρωμένες επιστήμες, όπως η βιολογία και η φυσική, των οποίων όντως το περιεχόμενό τους δεν έχει εξαντληθεί πλήρως και δεν ξέρουμε πού θα φθάσουν. Μόνο ο Θεός μπορεί να κατέχει πλήρως το τι συμβαίνει. Στο σχολείο, όμως, οι μαθητές δε διδάσκονται ολόκληρες τις επιστήμες αλλά κάποια κομμάτια, τα οποία έχουν μελετηθεί και θεωρούνται προορισμένα για αυτά που μπορούν να κάνουν. Οι βαθμοί δε θα πρέπει να δίνονται με ευκολία, όπως συμβαίνει σε κάποια δημόσια σχολεία και να θεωρηθεί ότι κάποιοι μαθητές μπορούν να κατανοήσουν, πλήρως, αυτό το οποίο καλούνται να κατανοήσουν.

Ακούστηκε η άποψη ότι ένα παιδί που απαλλάσσεται από το μάθημα των θρησκευτικών, επειδή είναι αλλόθρησκο, αποξενώνεται και αποκόπτεται πλήρως από την υπόλοιπη τάξη. Δηλαδή ό,τι είναι διαφορετικό είναι και ξένο; Δεν μπορούμε να το προσεγγίσουμε; Δεν μπορούμε να βρούμε άλλα κοινά στοιχεία; Όλοι είμαστε διαφορετικοί ακόμα και τα δίδυμα αδέρφια διαφέρουν. Πρέπει πάντα να ψάχνουμε κοινά στοιχεία, όπου μπορούμε και αν τα κοινά μας είναι πιο σημαντικά από αυτά στα οποία διαφέρουμε, τότε δε βλέπω εμπόδιο στο να έχουμε σχέσεις με διαφορετικούς ανθρώπους.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Εμμανουήλ Χουντάσης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΟΥΝΤΑΣΗΣ (Α΄ Αθηνών): Ξέρουμε ότι η Ελλάδα προσπαθεί να δείξει το επίπεδό της, κάτι το οποίο δεν θα το δείξουμε ούτε με τη Eurovision ή κάτι άλλο, θα το δείξουμε σε θέματα θρησκευτικά. Δεν πρέπει να είμαστε προκατειλημμένοι και φανατισμένοι σε τέτοια θέματα.

Αναφέρθηκε ότι θα διδαχθεί στο σχολείο η πειθαρχία. Διαφωνώ, βέβαια ένα μέρος της θα διδαχθεί στο σχολείο, όμως, πίσω μας βρίσκεται και η οικογένειά μας που πιστεύω ότι μας διδάσκει πάνω σε αυτό το θέμα.

Όσον αφορά στο να επιλέγουμε μόνοι μας τη θρησκεία, είναι αδύνατον, διότι πιστεύω ότι και σ' αυτό η οικογένειά μας, μας καθοδηγεί στο σωστό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωκράτης Πιπινάς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΙΠΙΝΑΣ (Νομός Πιερίας): Κύριε Κακλαμάνη, σας ευχαριστούμε πολύ για την ιδέα και την ίδρυση της Βουλής των Εφήβων, που με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να πούμε τη γνώμη μας.

Ήθελα να ρωτήσω, υπάρχει τόσο μεγάλο πρόβλημα με τη θρησκεία και το έχουμε κάνει ως βασικό θέμα της συζήτησής μας σήμερα; Πιστεύω πως απλώς το βιβλίο των θρησκευτικών θέλει μια ανανέωση και τίποτε άλλο.

Στο θέμα της κατάληψης που αναφέρθηκε η συνάδελφος από την Κεφαλλονιά, θέλω να απαντήσω ότι, όταν οι καθηγητές δεν μπορούν να συνομιλήσουν με τους μαθητές και να καταλήξουν σε κάποιο αποτέλεσμα, τότε οι μαθητές καταλήγουν στην κατάληψη αναγκαστικά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Μπάκος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΚΟΣ (Γερμανία): Σχετικά με αυτό που ακούστηκε για το διάλογο μεταξύ μαθητών – καθηγητών πιστεύω ότι θα ήταν το καλύτερο. Αυτό, όμως, δεν είναι εφικτό σε πολλές περιπτώσεις όπου η ελευθερία λόγου απέναντι στους καθηγητές είναι ανάλογη με την προσωπικότητα και την όρεξη του καθηγητή εκείνη τη στιγμή. Πολλές φορές, όταν εμείς θέλουμε να εκφράσουμε τη γνώμη μας και δεν τους αρέσει μας απειλούν ακόμη και με τιμωρίες. Γι' αυτό πιστεύω ότι σε αυτή την περίπτωση η κατάληψη είναι ένας καλός τρόπος να δείξεις την αντίθεσή σου. Ο χαρακτήρας των σχολείων είναι κάπως αυταρχικός. Αν κάποιος μαθητής αδικηθεί, δεν έχει πρόσβαση να απευθυνθεί κάπου και να δείξει ότι αδικήθηκε.

Σε ό,τι αφορά σε αυτά που ακούγονται για την εκκλησία, θεωρώ ότι είναι περιττά και μικροπράγματα, διότι υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα, κυρίως στην οικονομία, υπάρχουν άστεγοι και άνθρωποι που πεινάνε και το τελευταίο που θα μπορούσαμε να συζητήσουμε είναι αυτό της θρησκείας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Πέλκα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΛΚΑ (Νομός Καστοριάς): Θα διαφωνήσω με αυτό που είπε η εισηγήτριά μας ότι είναι αρκετή η γνώση που λάβαμε κατά τη διάρκεια της φοίτησής μας στο γυμνάσιο και στα δύο χρόνια του λυκείου, στο μάθημα των αρχαίων. Πιστεύω ότι έστω και μία ώρα παραπάνω να διδάσκεται το μάθημα αυτό κάνει καλό στους μαθητές, τους βάζει σε σκέψεις, παίρνουν γενικές γνώσεις και έτσι απαλλάσσονται από την μονομέρεια που τους οδηγεί η ειδίκευση, η οποία τους κάνει δυστυχισμένους. Ο άνθρωπος είναι πολύπλευρο ον σύμφωνα με τον Αριστοτέλη και θέλει να καλλιεργεί όλες τις πλευρές του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αναστάσιος Τελίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΕΛΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Νομίζω ότι παρερμηνεύτηκαν αυτά που είπα από πολλούς συναδέλφους. Εγώ δεν είπα να ανοίγουν οι πόρτες των τάξεων για να μπαίνουν μέσα οι μαθητές. Είμαι τραγικά αντίθετος και πιστεύω ότι ένας μαθητής όταν κάνει φασαρία μέσα στην τάξη, πρέπει να αποβάλλεται κατευθείαν. Είπα για τις πόρτες που βρίσκονται στις αυλές και οι οποίες είναι κλειστές και οι μαθητές είναι απ' έξω. Εννοούσα ότι ο μαθητής θα μπει στην αυλή και όχι στην τάξη. Δεν μίλησα για ασυδοσία και ότι μπορούμε να ερχόμαστε, όποτε θέλουμε.

Αναφέρθηκα στις καταλήψεις να γίνονται με όρους και ότι δεν θα καταστραφεί τίποτα και με μεγάλη πλειοψηφία. Κατήγγειλα τη σημερινή υπάρχουσα κατάσταση όπου ένα δεκαπενταμελές οδηγείται στον εισαγγελέα, αν κάνει κατάληψη. Πρέπει να υπάρχει πάνω απ' όλα διάλογος και δεν μπορούμε από τη μία να ζητάμε να υπάρχει δημοκρατία μέσα στο σχολείο και από την άλλη να λέμε ότι κάνουμε κατάληψη μόνο, επειδή το θέλουμε.

Επίσης, αναφέρθηκα στο δεκαπενταμελές και για τη δημιουργία συμβουλίου, το οποίο θα αποφασίζει για τις εκδρομές. Δεν τίθεται θέμα για το δικαίωμα του καθηγητή, αν θέλει να πάει ή όχι. Είναι επιλογή του και δεν θα το αποφασίσουν οι μαθητές. Ακούστηκε, επίσης, ότι δεν είμαστε ώριμοι για να διοργανώνουμε εκδρομές. Μίλησα για δημιουργία συμβουλίου που θα αποτελείται από όλους τους προέδρους και με πρόεδρο τον δήμαρχο. Πιστεύω ότι ο κάθε δήμαρχος είναι ικανός να το οργανώσει.

Πιστεύω, επίσης, ότι τα μουσικά σχολεία είναι αναγκαία και θυμάμαι ότι στο δημοτικό μαθαίναμε φλογέρα και ήταν το αγαπημένο μου μάθημα.

Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας κάτι που έλεγε κάποιος μεγάλος Έλληνας πολιτικός «Πρέπει να γίνει συνείδησή μας, να το πιστέψουμε και τότε μόνο θα αλλάξει

η κοινωνία». Ένας άνθρωπος, που δεν αποτελεί μέρος της λύσης ενός προβλήματος, αποτελεί, απλά, ένα τμήμα του προβλήματος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Παπουτσή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Θα ήθελα να ρωτήσω την «κακιά» συμμαθήτριά μου. Είσθε χριστιανή;

ΜΑΡΙΑ ΠΙΝΤΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Μάλιστα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Γνωρίζετε ότι μια από τις βασικότερες αρχές του Χριστιανισμού είναι το να αγαπάμε τους εχθρούς μας; Πιστεύετε ότι ο Χριστός θα ενέκρινε μια τέτοια στάση απέναντι στους συμμαθητές σας Ιεχωβάδες; Τα Ευαγγέλια αναφέρουν να μη δεχόμαστε τους Ιεχωβάδες; Ο Χριστός έλεγε να αγαπάμε τους εχθρούς μας. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στη Βουλή, τον επονομαζόμενο Ναό της Δημοκρατίας. Από τη στιγμή που μπήκαμε, λοιπόν, σ' αυτό το χώρο, θα έπρεπε να ασπασθούμε την άποψη, ότι όλες οι γνώμες, μέχρι και την τελευταία, θα έπρεπε να ακούγονται. Θα αποκλείσουμε τους Ιεχωβάδες και τους Μουσουλμάνους;

ΜΑΡΙΑ ΠΙΝΤΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Η φίλη μου είναι οπαδός του Ιεχωβά. Εάν στα σχολικά βιβλία συμπεριληφθεί και το βιβλίο του Ιεχωβά, θα την παραδεχθώ. Όμως, είμαι σίγουρη ότι δε θα τα καταφέρει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Πρέπει να την εμποδίσουμε να κάνει κάτι τέτοιο; Είπατε ότι, αν στην Αλβανία, μέσα στην τάξη, δε θα μπορούσατε να πείτε την άποψή σας, ας πούμε για τα Θρησκευτικά, δε θα αφήσετε ούτε αυτούς που είναι εδώ, να το κάνουν.

ΜΑΡΙΑ ΠΙΝΤΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αυτή είναι η γνώμη μου και είμαι απόλυτη σ' αυτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Νομός Σάμου): Με συγχωρείτε, αλλά αυτό δεν είναι προϋπόθεση για ένα σωστό διάλογο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σάρα – Σοφία Χάιντερ – Κέντρου.

ΣΑΡΑ – ΣΟΦΙΑ ΧΑΙΝΤΕΡ – ΚΕΝΤΡΟΥ (Νομός Λασιθίου): Πιστεύω ότι δεν υπάρχει λόγος να προσπαθούμε να αλλάξουμε τη γνώμη του άλλου, γιατί χάνουμε το χρόνο μας.

Πιστεύω ότι θα έπρεπε στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου, τουλάχιστον, να έχει τη δυνατότητα ο μαθητής να διαλέγει μόνος του ποια μαθήματα θα ακολουθήσει πέρα από τα βασικά.

Προσωπικά, φοιτώ σε ένα Αθλητικό Λύκειο, στην Κρήτη. Σ' αυτά τα λύκεια υπάρχει ένα πολύ περιορισμένο ωράριο και αναγκαζόμαστε, επειδή κάνουμε επιπλέον ώρες αθλητικής διαπαιδαγώγησης, να χάνουμε κάποια μαθήματα. Θα πρότεινα να διευρυνθεί το ωράριο των αθλητικών λυκείων.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Παρμάκη.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΡΜΑΚΗ (Νομός Λάρισας): Συμφωνώ και εγώ με τη συνάδελφο κυρία Χάιντερ. Αν και ξεκινούμε από τις 8 το πρωί και τελειώνουμε στις 15.30', δε διδασκόμαστε κάποια μαθήματα, τα οποία θεωρούνται «κατώτερα». Δεν τα έχουμε διδαχθεί και έτσι φθάνουμε στο Λύκειο με μειωμένες γνώσεις. Για παράδειγμα, σας αναφέρω ότι στο μάθημα της Τεχνολογίας χρειάζονται και κάποιες γνώσεις από την Πληροφορική. Αυτό το μάθημα, δυστυχώς, δεν το έχουμε διδαχθεί. Τελευταία διδάσκεται στο σχολείο μου αυτό το μάθημα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρθένα Παπαδοπούλου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Δράμας): Θεωρώ ότι είμαι τυχερή που φοιτώ σε ένα Μουσικό Σχολείο. Θεωρώ ότι είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός. Πρέπει να επεκταθεί στις μεγαλύτερες, τουλάχιστον, πόλεις της Ελλάδας, γιατί οι νέοι μέσα σ' αυτά τα σχολεία έρχονται πιο κοντά στη μουσική.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νιόβη Φινοπούλου.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση.

ΝΙΟΒΗ ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κύπρος): Θα ήθελα να σχολιάσω το ζήτημα της έλλειψης του διαλόγου και της επικοινωνίας μεταξύ των νέων. Πολλές φορές, στην παρέα μας δε μιλούμε μεταξύ μας, γιατί κάποιοι είναι απασχολημένοι με τα κινητά τους. Επίσης, σε κάποια ραδιοφωνική εκπομπή κύρους, συμβαίνει οι συμμετέχοντες να διαφωνούν μεταξύ τους έντονα και να μην αφήνουν τον παρουσιαστή να μεσολαβήσει, ώστε να ηρεμήσουν τα πνεύματα. Πιστεύω ότι αυτό το φαινόμενο οφείλεται στο ότι το μάθημα των Νέων Ελληνικών δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα στο γραπτό λόγο. Στο μάθημα αυτό δε γίνεται διάλογος. Αν κάποιος μαθητής ζητήσει από

τον καθηγητή να μιλήσουν π.χ. για την παραπαιδεία ή τα Μ.Μ.Ε., εκείνος του απαντά ότι δεν υπάρχει χρόνος για κάτι τέτοιο, γιατί πρέπει να καλυφθεί η σχολική ύλη. Θα έπρεπε να αφιερώνεται στο μάθημα αυτό εξίσου χρόνος και για τον προφορικό λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τη συνεδρίαση παρακολουθεί ο Πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης. Κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε, γιατί χάρη σε εσάς, πριν από αρκετά χρόνια ξεκίνησε η τόσο σημαντική διαδικασία. Θα θέλατε να πάρετε το λόγο;

(Χειροκροτήματα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θέλω να εκφράσω τη χαρά μου και τη συγκίνησή μου, γιατί δεν είναι μικρό πράγμα να βλέπει κανείς μια ιδέα που ξεκίνησε, πριν από αρκετά χρόνια, όταν εσείς ήσασταν 6,7,8 χρονών και κράτησε μέχρι να προφτάσετε και σεις να έρθετε στη Βουλή των Ελλήνων και να μιλήσετε έτσι αυθόρμητα για μικρά και μεγάλα ζητήματα.

Δεν έχει σημασία αυτό τόσο, ως συνέχει το γεγονός ότι αυτός ο θεσμός έδωσε ήδη τη δυνατότητα σε 250.000 περίπου νέους, έφηβους, από τους οποίους 3.000 έφθασαν εδώ, αλλά και αυτοί που δεν έφτασαν, ωφελήθηκαν απ' αυτό το θεσμό, γιατί αποφάσισαν «να βγουν έστω για λίγο απ' το καβούκι τους» και να πουν κάποια άποψή τους, να τη διατυπώσουν. Βέβαια, άλλοτε το κατόρθωσαν όπως το ήθελαν, άλλοτε άλλοι δεν το κατόρθωσαν, διότι υπάρχει και η μαμά και ο παππούς και ο καθηγητής, που θέλει να έρθει κάποιος απ' το σχολείο εδώ. Αυτά είναι τα αρνητικά του θεσμού, όπως αρνητικό είναι και το κείμενο που το γράφουμε και καμιά φορά το γράφουμε και εκεί που οι ιδέες οι δικές μας και οι σκέψεις μας πρέπει να είναι αυθεντικές, κάποιος αποπειράται να περάσει τη δική του άποψη και έτσι δίνεται η ευκαιρία σε αυτούς που με κακή πίστη αντιμετώπισαν ευθύς εξ αρχής αυτό το θεσμό να μιλούν για παιδιά που αντιγράφουν τους μεγάλους, που παπαγαλίζουν διάφορα πράγματα κ.λ.π.. Αυτή είναι, όπως είπα, η κακή πίστη που αντιμετωπίζει αυτό το θεσμό.

Εγώ έχω ζήσει τόσα χρόνια αυτό το θεσμό και επικοινωνώ με πάρα πολλά από τα παιδιά που έχουν έλθει εδώ, γιατί κάθε χρόνο και αυτές τις μέρες, καλούνται παιδιά των προηγούμενων συνόδων και έρχονται πολλά απ' αυτά εδώ. Η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Μπενάκη και η Επιτροπή του προγράμματος έχει καλέσει φέτος και τα παιδιά που ήταν στις προηγούμενες συνόδους, εάν θέλουν να έρθουν και στη δεξίωση

και στο Ηρώδειο. Αυτό που έχω ως συμπέρασμα και αισθάνομαι μεγάλη ικανοποίηση για αυτό, είναι ότι πολλά απ' αυτά τα παιδιά - και είμαι βέβαιος ότι θα συμβεί και με αρκετούς από εσάς - θα ξεκινήσετε απ' αυτήν την εμπειρία για να ασχοληθείτε περισσότερο με τα κοινά. Δεν υπάρχει παιδιά, πιο όμορφη εμπειρία, ιδιαίτερα όταν έχουν περάσει τα χρόνια, καλά ή κακά, δημιουργικά ή όχι, να έχει κανείς να θυμάται ότι δεν ακολούθησε μόνος του ένα μονοπάτι στη ζωή, αλλά προχώρησε με πολλούς μαζί. Ότι δεν ασχολήθηκε μόνο με το μικρό και μίζερο εαυτούλη του, αλλά ασχολήθηκε και με τους άλλους γύρω του. Ότι αντάλλαξε ιδέες, έδωσε, πήρε, εισέφερε κάτι στην κοινωνία σ' αυτή στην οποία εσείς μετά από κάμποσα χρόνια θα είστε αυτό που λέμε οι «μπροστάρηδες». Αυτό που κάνετε εδώ, όσοι έρχεστε, αυτό που έχουν κάνει πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά, που ήρθαν με εκδρομές εδώ στη Βουλή, είναι μεγάλη υπόθεση για το λαό μας και για τον τόπο μας. Αυτό δεν το βλέπουν εκείνοι που μιλάνε απαξιωτικά για την ενασχόληση με τα κοινά. Γιατί αυτό είναι η πολιτική. Οι πολιτικοί και η πολιτική δεν είναι ούτε αυτά που λέει η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση, ούτε αυτά που λένε ή κάνουν οι 300 κάθε 4 χρόνια ή και λιγότερο που έρχονται εδώ στη Βουλή. Πολιτική είναι τα κοινά και πολιτικοί είναι όσοι νοιώθουν την ανάγκη να είναι όχι ο λύκος που πάει μόνος του, αλλά άνθρωποι ζωντανοί, δημιουργικοί που δίνουν αγώνες, μάχες ανεξάρτητα και από την έκβαση των αγώνων και των μαχών που δίνουν. Θα έχετε διαβάσει όλες και όλοι την Ιθάκη του Καβάφη. Σημασία δεν έχει η «Ιθάκη» και αν θα φτάσεις, είναι η απόφαση για τον «πηγαιμό στην Ιθάκη». Αυτό τα λέει όλα.

Εγώ σ' αυτή την ηλικία που είμαι, είμαι πάρα πολύ ευτυχής, γιατί μπορεί να έζησα λιγότερο άνετα, λιγότερες χαρές, αλλά έζησα μία ζωή γεμάτη συγκινήσεις και συμμετοχή. Προσφορά ή όχι, είναι άλλο πράγμα αυτό. Κατάκτηση στόχων είναι άλλο πράγμα ή φιλοδοξιών που μπορεί να είναι ματαιοδοξία. Θα είστε ευτυχέστεροι στη ζωή σας, εάν κάθε μέρα βγαίνετε και περισσότερο απ' το καβούκι σας και κοιτάζετε δεξιά, αριστερά, μπροστά, πίσω, τι γίνεται στη ζωή και στον τόπο αυτό που θα ζήσετε ακόμα και εάν πάτε στην άλλη άκρη της γης, δεν θα παύετε να ζείτε και εδώ, όπως λέει πάλι ο Καβάφης: «Σε αυτή την πόλη εκεί θα γυρνάς, ξανά στους ίδιους δρόμους, όπου κι αν είσαι».

Σας ευχαριστώ, διότι μου δώσατε αυτή τη χαρά. Σήμερα και αύριο πετάξτε τα χαρτιά και μιλήσετε από στήθους. Όσες φορές, όταν πριν από 30 χρόνια έγινα Βουλευτής, ετοίμαζα ένα σχέδιο και ένα κείμενο, στο τέλος απογοητευόμουν. Όσες φορές ανέβαινα στο βήμα, είχα βέβαια κάποια πράγματα στο μυαλό μου να πω και τα

έλεγα ελεύθερα, ένοιωθα και είχα την εντύπωση ότι τα κατάφερνα καλύτερα και με πρόσεχε και το ακροατήριό μου περισσότερο και ίσως, να ήταν αυτό που θα έπρεπε να το είχα κάνει ευθύς εξ αρχής. Έχει δίκιο η μαθήτρια εκ Κύπρου ότι στο σχολείο πρέπει να υπάρχει πιο πολύς διάλογος και συζήτηση παρά ανταλλαγή κειμένων. Και με αφορμή τον λόγο της μαθήτριας από την Κύπρο, θέλω να σας πω το εξής. Προσπαθούσα πάρα πολύ να καταλάβω τι λέγατε, μην ξεχνάτε ότι άλλος είναι από την Κύπρο, εγώ είμαι απ' τη Λευκάδα, η κυρία Γκερέκου είναι από την Κέρκυρα, άλλοι είναι από τη Δράμα, πολλές φορές η ντοπιολαλιά μας που πρέπει να τη διατηρήσουμε, μας εμποδίζει και στην εκφορά του λόγου. Να μιλάτε δυνατά, καθαρά με σαφήνεια όσο μπορείτε, για να ακούγεστε κιόλας. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θέλω να σας ευχαριστήσω πραγματικά γι' αυτή την εμπειρία που έζησα μαζί σας. Να ανανεώσουμε τη συνάντησή μας για αύριο στις 13:00'. Ήταν εξαιρετικά παραγωγική διαδικασία σκέψης και απόψεων και μέσα από τις διαφορετικές απόψεις που υπήρχαν αναδείχθηκε ότι, όντως, η διαφορετικότητα είναι αυτή που εξελίσσει τον κόσμο μας.

Τέλος και περί ώρα 13:40' λύθηκε η συνεδρίαση.

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

**ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Β΄ Τμήμα)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 13.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Κερκύρας, κυρίας Αγγελικής Γκερέκου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι' Σύνοδος 2004 – 2005. (2^η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μπάκος Απόστολος (Γερμανία), Μπαλατσού Θωμαή (Ν. Τρικάλων), Μπαλντούμη Κωνσταντίνα (Ν. Γρεβενών), Μπλάνα Βασιλική (Β΄ Αθήνας), Νανοπούλου Φραντζέσκα (Ν. Μεσσηνίας), Ντάνα Βασιλική (Ν. Ιωαννίνων), Ούζας Θωμάς (Ν. Πέλλας), Παναγιωτοπούλου Κυριακή (Α΄ Αθήνας), Παπαδοπούλου Παρθένα (Ν. Δράμας), Παπαθεοδώρου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Παπαϊωσήφ Θάλεια (Κύπρος), Παπαντωνίου Άννα (Κύπρος), Παπουτσή Νικόλαος (Ν. Σάμου), Παρμάκη Ιωάννα (Ν. Λάρισας), Πατσιαντά Κωνσταντίνα (Α΄ Αθήνας), Πέλκα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Περπινιά Σοφία (Ν. Κυκλάδων), Πιντή Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πιπινάς Σωκράτης (Ν. Πιερίας),

Πλωμαρίτη Χαρίκλεια (Ν. Αχαΐας), Ρέβης Γεώργιος (Ν. Κέρκυρας), Ρίζου Βαρβάρα (Ν. Κεφαλλονιάς), Σακουλά Κατερίνα (Αυστραλία), Σαμίου Αδαμαντία (Β΄ Αθήνας), Σαμπάτης Νικόλαος (Ν. Μεσσηνίας), Σταμπουλη Άννα (Ν. Λέσβου), Σταπάκη Παναγιώτα (Ν. Λακωνίας), Στεφανίδου Ελένη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τελίδης Αναστάσιος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τζήκας Ευριπίδης (Ν. Σερρών), Τόγιας Ευστράτιος (Ν. Αττικής), Τρύφωνα Γεωργία (Ν. Κέρκυρας), Τσεντεκίδης Παναγιώτης (Γερμανία), Τσιότσιου Αντιγόνη (Ν. Άρτας), Φατούρου Αλίκη (Λευκάδα), Φιλίππου Μαίρη (Κύπρος), Φινοπούλου Νιόβη (Κύπρος), Φράγκου Κυριακή (Β΄ Θεσσαλονίκης), Φώτη Σταματίνα (Α΄ Αθήνας), Χάιντερ-Κέντρου Σάρα - Σοφία (Ν. Λασιθίου), Χατζηπέμου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Χέλιου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Τιακούδη Βασιλική (Ν. Δωδεκανήσου) και Χουντάσης Εμμανουήλ (Α΄ Αθήνας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη το μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Χρίστος Σιγάλας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας καλωσορίζουμε και πάλι στη δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

Το λόγο έχει η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Σταματίνα Φώτη, Α΄ Αθηνών.

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΦΩΤΗ (Α΄ Αθηνών): Θα ήθελα να εκφράσω τις ανησυχίες μου για ένα θέμα που αφορά όλους μας, αλλά κυρίως εμάς, τους υποψήφιους εργαζόμενους και τους φοιτητές. Πρόκειται για την έλλειψη διαφάνειας. Ένα φαινόμενο επιεικώς απαράδεκτο, πόσο μάλλον όταν «δηλητηριάζει» θεσμούς όπως η παιδεία. Δυστυχώς, έχω συναντήσει τέτοια φαινόμενα στο πλησίον μου περιβάλλον. Από προσωπική μου εμπειρία, γνωρίζω ότι συχνά άτομα που στερούνται ικανοτήτων και ουσιαστικών προσόντων, προωθούνται με αθέμιτα μέσα έναντι των πραγματικά ικανών. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρώ ότι απουσιάζει η διαφάνεια στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, καθώς και για τα επιδοτούμενα εκπαιδευτικά προγράμματα και τις υποτροφίες. Πρώτιστα υπολογίζονται οι γνωριμίες με άτομα της εξουσίας και έπειτα οι βαθμοί που μετά πολλές ώρες υπομονετικής μελέτης πετυχαίνουν οι φοιτητές. Μοναδική τους λύση, είναι η εγγραφή στην αντίστοιχη φοιτητική παράταξη που, ίσως, τους εξασφαλίσει ως δια μαγείας την επιτυχία. Ωστόσο, σ΄ αυτές τις περιπτώσεις είναι αδύνατη η ονομαστική καταγγελία για ευνόητους λόγους. Σας ρωτώ, ποιος από εσάς προτιμά μια υποτροφία με δόλια μέσα από την αυτοεκτίμησή του; Σίγουρα όχι κάποιος που σέβεται τον εαυτό του.

Η αναξιοκρατία διαλύει τα νεανικά οράματα, αποθαρρύνει τους νέους, εγκλωβίζει τη φαντασία τους, ακυρώνει την προσωπικότητά τους, καταστρέφει την

αυτοεκτίμησή τους και τους προκαλεί αισθήματα αβεβαιότητας και πλήρους απογοήτευσης, δεδομένου ότι δεν αναγνωρίζεται η αξία τους. Η πολιτεία οφείλει να πατάξει την αναξιοκρατία, τουλάχιστον στο χώρο της παιδείας, όπου χτίζουν τη ζωή τους αμέτρητοι νέοι με οράματα και ελπίδες.

Ελπίζω ότι οι επισημάνσεις μου για περισσότερο διαφανείς διαδικασίες στους εκπαιδευτικούς κόλπους να συμβάλουν στην προσπάθεια για ένα ευνοϊκότερο εκπαιδευτικό μέλλον που θα βασίζεται στα δικά μας όνειρα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πιπινάς Σωκράτης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΙΠΙΝΑΣ (Νομός Πιερίας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω για το εκπαιδευτικό σύστημα και για τους μαθητές που έχουν γίνει πειραματόζωα καθώς έχουν καταργηθεί οι εξετάσεις της Β΄ Λυκείου και ετοιμαζόμαστε για τις Πανελλήνιες και οι μαθητές είναι αγχωμένοι. Οι καθηγητές, κατά τη γνώμη μου, δεν έχουν σωστή κατάρτιση. Για το λόγο αυτό οι μαθητές οδηγούνται στα φροντιστήρια με αποτέλεσμα να δημιουργείται η παραπαιδεία. Το σχολείο από την πλευρά του δεν παρέχει τις κατάλληλες υλικοτεχνικές υποδομές. Κάθε τετραετία που αλλάζει η Κυβέρνηση αλλάζει και το σύστημα της παιδείας με αποτέλεσμα οι μαθητές να γίνονται πειραματόζωα κάθε φορά. Η παράδοση, είναι ένα βασικό θέμα, όπου ξεκινάει από τις μικρές ηλικίες. Τα παιδιά στις μέρες μας δεν ασχολούνται καθόλου με τον παραδοσιακό ελληνικό χορό, διότι δεν το βλέπουν σαν διασκέδαση, το βλέπουν σαν μια δραστηριότητα που έχει να τους προσφέρει γνώσεις και δεν το δέχονται. Οι εκδρομές πιστεύω ότι θα πρέπει να γίνονται με τρένα και με κάποιο λόγο. Η παθητικοποίηση των Μ.Μ.Ε. έχει εισβάλει στα σπίτια μας, με αποτέλεσμα οι νέοι να μη σκέπτονται λογικά, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αντιδράσουν σωστά.

Συμφωνώ στο να υπάρχουν μουσικά σχολεία, όπως επίσης και να αναπτυχθεί και η μουσική στα ενιαία Λύκεια. Είχε γίνει ρεπορτάζ για ένα σχολείο του εξωτερικού, που παρείχε αίθουσα μουσικής, μαθήματα ντι τζέη, μαθήματα χορού και μαθήματα ξυλουργίας. Πιστεύω, ότι είναι μια καλή δραστηριότητα για τους μαθητές να ξεφεύγουν από την καθημερινότητα της ζωής.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σαμπάτης Νικόλαος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΜΠΑΤΗΣ (Νομός Μεσσηνίας): Υπάρχουν πολλά προβλήματα στην παιδεία. Ακούστηκαν διάφορες απόψεις για πολλά θέματα. Για τη λειτουργία των 15μελών οργάνων, την εξειδίκευση, τη διατήρηση της παράδοσης, την αλλοίωση της

γλώσσας και του πολιτισμού και για τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Κυρία Πρόεδρε είπατε χθες στην εισαγωγή σας ότι εμείς βρισκόμαστε εδώ, ώστε να σας κάνουμε να δείτε μέσα από τα δικά μας μάτια και τη δική μας σκοπιά, προβλήματα που εσείς, ίσως, να μην τα θεωρείτε υψίστης σημασίας και απασχολούν την πατρίδα μας είτε αυτή λέγεται Ελλάδα είτε Κύπρος.

Η παιδεία για μένα προσωπικά αποτελεί την αρχή των πάντων για τη σωστή ή όχι λειτουργία ενός κράτους. Την παιδεία μας την εξωτερικεύουμε παντού. Στο δρόμο, στο γήπεδο, στην πολιτική μας ζωή, στην επαγγελματική μας ζωή, για παράδειγμα στον τρόπο που κάνουμε την φορολογική μας δήλωση και συναντάμε μόνο αποθαρρυντικά στοιχεία, χειρονομίες στο δρόμο, φρικτά επεισόδια στο χώρο του αθλητισμού καθώς και ασυνείδητους πολιτικούς, οι οποίοι συχνά κοκορομαχούν μέσα στο ναό της δημοκρατίας.

Τα πάντα μπορούν να αλλάξουν. Συχνά λέμε ότι δεν υπάρχει δεν μπορώ, αλλά δεν θέλω και προσωπικά δεν καταλαβαίνω, γιατί να υπάρχει έστω και ένας που να μην θέλει το καλό του τόπου του. Η αναζήτηση του καλύτερου για τον καθένα λέγεται όνειρο. Το να πιστεύεις στις δυνατότητές σου και να μην παραμένεις στάσιμος σε καταστάσεις που δεν καλύπτουν τα ιδανικά σου είναι κάτι άπιαστο, αλλά κάτι αναγκαίο.

Έγινε αναφορά στο ότι πρέπει να ακολουθήσουμε το πρόγραμμα του εκπαιδευτικού συστήματος ξένων λαών, έτσι ώστε να βοηθηθούμε είτε και ακόμα να το αφομοιώσουμε. Αυτό, κατά την άποψή μου, δεν είναι σωστό, γιατί ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός. Πόσο σωστό είναι άρα να ξεπατικώνεις στοιχεία άλλων, όταν δε έχεις μέχρι ήθη και έθιμα που δεν ταιριάζουν.

Θα ήθελα να πω ότι η Βουλή των Εφήβων μας προσφέρεται, έτσι ώστε να ακουστούν οι απόψεις μας. Δυστυχώς, όλα αυτά τα χρόνια οι μαθητές που έρχονται συχνά επαναλαμβάνουν θέματα και προβλήματα. Θα ήταν κάτι ευχάριστο, εάν κάποια χρονιά οι μαθητές δεν είχαν τόση δουλειά. Θα ήθελα να ακούσω κάποια απάντηση στις ερωτήσεις μου και στις ερωτήσεις των συμμαθητών μου και να γίνει κάποιο είδος διαλόγου, ώστε να αισθανθούμε και εμείς ότι εισακουγόμαστε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πέρα από αυτά που μπορεί να μας πληγώνουν, εμείς πρέπει να συνεχίσουμε να κυνηγάμε το όνειρό μας και κάποια μέρα θα γίνει πραγματικότητα. Το λόγο έχει η “Εφηβος Βουλευτής Θωμαή Μπαλατσού.

ΘΩΜΑΗ ΜΠΑΛΑΤΣΟΥ (Νομός Τρικάλων): Θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που αφορά την εκπαίδευση στα σχολεία μας και αυτό είναι της ιστορίας της πατρίδας μας. Πρόκειται για τη διδασκαλία του μαθήματος και περισσότερο για τα εγχειρίδια που χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτό. Πρώτα απ'όλα τα βιβλία της ιστορίας του Γυμνασίου και κυρίως της Β' Λυκείου είναι γραμμένα πολύ συνοπτικά, ενώ δίνεται μεγαλύτερη προσοχή από ότι θα έπρεπε στην ιστορία των άλλων εθνών από ότι της ελληνικής. Έχουν αφαιρεθεί ή είναι γραμμένα περιληπτικά σημαντικά κομμάτια της ιστορίας μας, ενώ αυξήθηκε η διδακτέα ύλη των άλλων ανατολικών χωρών.

Επίσης σημαντικά κομμάτια που αφορούν για παράδειγμα τον Μέγα Αλέξανδρο ή την άλωση της Κωνσταντινούπολης είναι γραμμένα προς το τέλος του βιβλίου, με αποτέλεσμα οι καθηγητές να μην προλαβαίνουν να μας τα διδάξουν. Δεν μαθαίνουμε εξονυχιστικά την ιστορία της πατρίδας μας αλλά την αγγίζουν συνοπτικά. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να απομακρύνονται όλο και πιο πολύ οι νέες γενιές που έρχονται από την Ιστορία του τόπου μας. Γι'αυτό είναι συχνό το φαινόμενο κάθε 25ης Μαρτίου και 28ης Οκτωβρίου οι μαθητές να μην γνωρίζουν τί έγινε. Το ίδιο ισχύει και για αρχαιολογικά μνημεία όπως η Ακρόπολη. Εάν ο λαός χάνει την επαφή με το παρελθόν του είναι σαν να κόβει τις ρίζες του. Γι' αυτό προτείνω να γίνεται με περισσότερο πάθος η διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας και με περισσότερο ενδιαφέρον ώστε να προσελκύσει τους μαθητές. Επίσης καλό θα ήταν να γίνεται με διαλογικό τρόπο και όχι να μιλάει μόνο ο καθηγητής όλη την ώρα του μαθήματος. Πρέπει να γραφθούν καινούργια εγχειρίδια από διακεκριμένους ιστορικούς με διδακτική πείρα. Τέλος, η ιστορία θα πρέπει να διδάσκεται από ιστορικούς και όχι από φιλολόγους. Με αυτό τον τρόπο θα λύσουμε και ένα μέρος του προβλήματος της ανεργίας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νιόβη Φινοπούλου.

ΝΙΟΒΗ ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κύπρος): Μέσα από τα πολλά προβλήματα που έχει η παιδεία θα ήθελα να θίξω το λεγόμενο θεσμό του ενιαίου Λυκείου, ο οποίος λειτουργεί εδώ και μερικά χρόνια στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Η αξία αυτού του θεσμού είναι η προσφορά περισσότερων επιλογών, έτσι ώστε ο μαθητής να μπορέσει να επιλέξει τα μαθήματα που τον εκφράζουν. Αυτό το σύστημα θεωρείται το ιδανικότερο για τους μαθητές αφού έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν οι ίδιοι για το μέλλον τους. Δυστυχώς, όμως, αυτό το σύστημα υπάρχει μόνο στα χαρτιά και πρακτικά είναι ουτοπιστικό. Ο μαθητής δεν έχει επιλογές με αποτέλεσμα να γίνεται

πειραματόζωο. Λόγω ελλείψεων δημιουργούνται καλούπια, τα οποία περιορίζουν τους μαθητές. Παρόλο που αυτός ο θεσμός θεωρείται ιδανικός πρέπει σιγά σιγά να εγκαταλειφθεί και να δημιουργηθεί ένας νέος θεσμός, ο οποίος θα στηρίζεται στα διάφορα συστήματα. Πρέπει να δημιουργηθούν διαφορετικά συστήματα για κάθε κλάδο, και επιτέλους να διαχωριστούν τα μαθήματα.

Χρειαζόμαστε ένα σύστημα, ειδικό για τις κλασικές σπουδές που θα προσφέρει όλα τα σχετικά, ένα για τις θετικές επιστήμες κ.ο.κ.. Επίσης πρέπει να δημιουργηθεί ένα σύστημα για τις καλές τέχνες, όπως το θέατρο, τη μουσική. Τέχνη δεν είναι μόνο η ζωγραφική, όπως μας την προσφέρουν τώρα, θέατρο δεν είναι μόνο η απόδοση ενός ρόλου και η μουσική δεν είναι απλώς το παίξιμο ενός οργάνου. Είναι πάρα πολλά πράγματα που συνδυάζονται μεταξύ τους και πρέπει επιτέλους να δημιουργηθεί ένα σύστημα, που θα τα προσφέρει όλα, για να μπορέσει το άτομο να ολοκληρωθεί καλλιτεχνικά. Θα πρέπει να γίνουν οι ανάλογες προετοιμασίες πρακτικώς και γραπτώς και ύστερα να εφαρμοστεί το σύστημα, ώστε να μην είναι ελλιπής ο θεσμός του Ενιαίου Λυκείου, όπως είναι σήμερα και να καταλήξουμε και πάλι από εκεί που ξεκινήσαμε, δηλαδή το πουθενά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τρύφωνα Γεωργία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΡΥΦΩΝΑ (Νομός Κέρκυρας): Θα ήθελα να θίξω κάποιες προτάσεις που έχω σκεφτεί. Έγινε λόγος από την Εισηγήτρια για την αξιολόγηση των καθηγητών. Οι αιφνιδιαστικοί έλεγχοι που προτάθηκαν, δεν θεωρώ ότι είναι αποτελεσματικό μέτρο, γιατί μπορεί να εμπλακούν κομματικές προκαταλήψεις στην αξιολόγηση της παιδείας. Η αξιολόγηση των καθηγητών δεν θα πρέπει να γίνεται από την παρουσία ενός ξένου προς την τάξη προσώπου, γιατί μετράει και η δική μας ψυχολογία στην παράδοση του μαθήματος, αλλά και του καθηγητή. Η αξιολόγηση πρέπει να ξεκινάει από το πανεπιστήμιο.

Στην Ελλάδα συμβαίνει το εξής: Όταν κάποιος τελειώνει τη σχολή της Φιλολογίας, κυνηγώντας το ΑΣΕΠ, μπαίνει στο δημόσιο. Κατά συνέπεια, γίνεται καθηγητής. Είναι μια νοοτροπία αποκλειστικά της χώρας μας. Τα πανεπιστήμια θα πρέπει να προωθούν και άλλους τομείς, όπως η έρευνα, ώστε να αποφευχθεί ο συνωστισμός στα σχολεία από τους κλάδους της φυσικής, των φιλολογικών μαθημάτων κ.λπ.. Μετά τη φοίτηση των τεσσάρων χρόνων στο Πανεπιστήμιο, αυτοί που θέλουν να ακολουθήσουν την εισαγωγή τους στην εκπαίδευση, να κάνουν επιπλέον μαθήματα για ένα – δύο χρόνια και να διδάσκονται ψυχολογία, παιδαγωγικά

και θα εξετάζονται με τον παρακάτω τρόπο. Θα μπαίνουν σε μία τάξη, θα τους δίνεται περίπου μία εβδομάδα, κατά τη διάρκεια της οποίας θα μπορούν να παραδίδουν μάθημα, να το εξετάσουν και να αναπτύξουν σχέσεις με τους μαθητές. Η αξιολόγησή τους θα μπορούσε να γίνει από τους Καθηγητές των Πανεπιστημίων, χωρίς την παρουσία τους στην τάξη, αλλά με ένα σύστημα υψηλής ακουστικής τεχνολογίας, να αξιολογείται η ορθοφωνία του καθηγητή και όλα όσα συμβάλλουν στην ανάπτυξη των σχέσεων και τη μετάδοση των μαθημάτων.

Σχετικά με το θέμα των πανελλαδικών εξετάσεων, θα πρότεινα ένα σύστημα που έχει υιοθετήσει η Αγγλία. Δεν έχουν το σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων, με τον τρόπο που το έχουμε εμείς. Έχουν εξετάσεις που διενεργούνται σε όλη τη χώρα, σε τέσσερα βασικά μαθήματα, που ο μαθητής επιλέγει, προετοιμάζεται κατά τη διάρκεια της χρονιάς και δηλώνει την προτίμησή του να εξεταστεί στα μαθήματα έξι μήνες πριν τη διενέργεια των εξετάσεων. Στη συνέχεια, δίνονται οι εξετάσεις και ζητούν από το μαθητή να γράψει μια συγκεκριμένη βαθμολογία, που είναι συγκεκριμένη για κάθε πανεπιστήμιο. Εάν ο μαθητής καταφέρει τη βαθμολογία που του ζητείται, τότε εισάγεται στο Πανεπιστήμιο. Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ θετικό, γιατί μπαίνουν στα πανεπιστήμια αυτοί που πραγματικά θέλουν και βγαίνουν επιτυχημένοι επαγγελματίες, γιατί οι ίδιοι έχουν επιλέξει τη σχολή που πέρασαν.

Όσο για το σύστημα της παράδοσης μαθήματος στην τάξη, θεωρώ ότι είναι παρωχημένο. Πρέπει να γίνει πιο μαθητοκεντρικό. Πρέπει να απαλλαγούμε από τη νοοτροπία να ανεβαίνει ο καθηγητής στην έδρα και να παρασύρεται σε ένα λογύδριο, που ο μαθητής σχεδόν ποτέ δεν παρακολουθεί. Ένα σύστημα που έχουν εισάγει οι ευρωπαϊκές χώρες είναι το εξής: Κατά τη διάρκεια των τριμήνων, επιλέγουμε ένα θέμα. Αυτό ξεκινά από το δημοτικό, το γυμνάσιο και το λύκειο. Για παράδειγμα, επιλέγουν το θέμα θάλασσα και το εξετάζουν από όλες τις πλευρές. Αναλαμβάνουν ομάδες μαθητών να ασχοληθούν με τη λογοτεχνία και την ποίηση, που έχουν ως θέμα τους τη θάλασσα. Άλλη ομάδα αναλαμβάνει να εξετάσει οργανισμούς που ζουν στη θάλασσα. Με αυτό τον τρόπο, καλύπτουμε και το θέμα της Βιολογίας. Αυτός ο τρόπος είναι επαναστατικός και απαιτεί μεγάλη προσοχή και οργάνωση. Όμως, έτσι το μάθημα γίνεται μαθητοκεντρικό και αναπτύσσεται η έρευνα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαρία Χέλίου.

ΜΑΡΙΑ ΧΕΛΙΟΥ (Β' Αθήνας): Θέλω να αναφερθώ σε ένα κενό που υπάρχει στην εκπαίδευση, πέρα του θέματος της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης που ανέφερα,

τα μαθήματα επιλογής. Στην Α΄ Λυκείου μας δίνουν μια λίστα μαθημάτων, που θα επιλέξουμε για να τα κάνουμε μια ώρα την εβδομάδα. Ενώ τα μαθήματα είναι αρκετά, λόγω έλλειψης καθηγητών, μας επιβάλλεται από το σχολείο να διδασκόμαστε μαθήματα, ανεξαρτήτως των επιλογών μας, ανάλογα με τον καθηγητή που είναι εύκαιρος.

Όταν πήγαινα στην Α΄ Λυκείου, ενώ είχε συμπληρωθεί ο απαραίτητος αριθμός μαθητών για να δημιουργηθεί τμήμα Θεατρολογίας, επειδή δεν υπήρχε καθηγητής, μας ανάγκασαν να παρακολουθήσουμε πληροφορική. Παίρνοντας αφορμή αυτό, θέλω να μιλήσω για την έλλειψη θεατρικής παιδείας. Υπάρχει το έδαφος και δεν βοηθάνε να αναπτυχθεί. Στη Β΄ Λυκείου, μέσω του μαθήματος της Αντιγόνης, στην εισαγωγή μαθαίνουμε την ιστορία του αρχαίου θεάτρου.

Όμως και πάλι δεν παίρνουμε κάτι από αυτό. Αφού ο καθηγητής μέσα σε μία μέρα παραδίδει δέκα σελίδες, όπου είναι όλη η εισαγωγή και πρέπει εμείς την επόμενη φορά να την έχουμε αποστηθείσει, να την πούμε για να πάρουμε τον βαθμό, χωρίς έτσι να μας μένει κάτι και χωρίς να εμβαθύνουμε στα ουσιαστικά σημεία. Προτείνω να υπάρχουν σε κάθε δήμο ή κοινότητα θεατρικά εργαστήρια που θα είναι προαιρετικά για όποιον θέλει. Στο μάθημα της Αντιγόνης θα πρέπει ο καθηγητής να επιμένει και όχι μετά από την πίεση του Υπουργείου να τελειώσει γρήγορα το βιβλίο και έτσι εμείς να μην αποκομίζουμε αυτά που διδασκόμαστε. Η νέα γενιά που μεγαλώνει δεν έχει θεατρική παιδεία. Να οργανωθούν από τα σχολεία περισσότερες εκπαιδευτικές εκδρομές σε θέατρα με ανεβασμένο επίπεδο. Επίσης θέλω να προτείνω στη Γ΄ Λυκείου να μην υπολογίζονται καθόλου οι βαθμοί του ελέγχου, αλλά μόνο ό,τι γράφουμε. Επειδή πολλοί αδικούνται που, ενώ γράφουν καλά στο τέλος, λόγω συμπάθειας ή αντιπάθειας καθηγητών δεν ανταποκρίνονται σε αντικειμενική βαθμολογία και έτσι οι μαθητές χάνουν τη σχολή που επιθυμούν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής Απόστολος Μπάκος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΚΟΣ (Γερμανία): Σκεφτόμουν την κατάσταση που επικρατεί στα δικά μας σχολεία της ομογένειας και θεώρησα καλό να σας ενημερώσω, γιατί δεν ξέρω, κατά πόσο, σας είναι γνωστή. Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω τα γερμανικά σχολεία από την αρχή της μαθητικής μου ζωής. Τα κτίρια είναι όλα σε άθλια κατάσταση. Δεν υπάρχει καμία υποδομή. Οι τοίχοι είναι κατεστραμμένοι και η ατμόσφαιρα μέσα στην αίθουσα είναι αντιαισθητική. Για παράδειγμα στις τουαλέτες δεν υπάρχουν καν πόρτες. Κυλικεία δεν υπάρχουν ούτε χώροι για γυμναστική. Τα δε

εργαστήρια είναι εντελώς άγνωστα και δεν είχαμε ποτέ τη δυνατότητα να κάνουμε πειράματα πάνω στα μαθήματά μας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην αίθουσα η Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε την Πρόεδρο της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΑΚΟΣ (Γερμανία): Γίνονται πάρα πολλές προσπάθειες από τους γονείς και από τους ίδιους τους καθηγητές για αναβάθμιση των χώρων διδασκαλίας. Υπάρχει, όμως, μεγάλη έλλειψη χρημάτων και τα προβλήματα είναι πολλά που μόνο «μπαλώματα» μπορούν να γίνουν. Το σχολείο το δικό μας ήταν τόσο ακατάλληλο και δεν αντιδρούσε κανείς γι' αυτό, ώσπου παρενέβη το γερμανικό κράτος και μας απείλησε ότι θα το κλείσει εάν δε γίνει κάποια ανανέωση. Αναγκαστήκαμε να κάνουμε μία μικρή ανανέωση ώστε να μείνουμε εκεί και να μη φύγουμε. Πιστεύω ότι ο ρόλος των σχολείων της ομογένειας είναι ίσος σημαντικότερος και αυτών της Ελλάδας. Απ' ό,τι έχω προσέξει στα παιδιά της ομογένειας το σχολείο και η ελληνική παιδεία είναι ο ενωτικός τρόπος για να κρατήσουν τον ελληνικό τρόπο σκέψης. Πολλοί φίλοι μου Έλληνες οι οποίοι πήγαν μόνο σε γερμανικό σχολείο, είχαν αποκτήσει μία γερμανική νοοτροπία, η οποία δεν είχε καμία σχέση με τους Έλληνες. Θα πρέπει να υπάρχει περισσότερη φροντίδα από το κράτος για τα σχολεία της ομογένειας, διότι με αυτά ίσως είναι ο μοναδικός τρόπος να κρατήσουν οι Έλληνες του εξωτερικού την ελληνικότητά τους. Σας ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής Ευριπίδης Τζήκας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΖΗΚΑΣ (Νομός Σερρών): Θέλω να σχολιάσω πάνω σ' αυτά τα οποία είπε η συνάδελφός μου για το μάθημα της Ιστορίας. Συμφωνώ απόλυτα μαζί της ότι τα τελευταία κεφάλαια των βιβλίων της Ιστορίας ποτέ δε διδάσκονται, με αποτέλεσμα να υπάρχουν ολόκληροι περίοδοι της Ιστορίας – και σημαντικές περίοδοι – όπως η Ιστορία της Νεότερης Ελλάδας που δεν έχουν διδαχθεί ποτέ. Εγώ, για παράδειγμα, ό,τι έμαθα για τους παγκοσμίους πολέμους, το έχω μάθει από ντοκιμαντέρ στην τηλεόραση. Ουσιαστικά την περίοδο αυτή δεν τη διδάχθηκα ποτέ. Αν και πρέπει να γνωρίζουμε καλύτερα και ουσιαστικότερα την ελληνική ιστορία, θα πρέπει να δοθεί περισσότερο βάση και στα υπόλοιπα έθνη, διότι είναι πολύ σημαντικό, εκτός από τη δική μας ιστορία, τα δικά μας στοιχεία και πολιτισμό, να μαθαίνουμε και τις σκέψεις των άλλων και τον πολιτισμό τους. Στην ουσία η ιστορία γι'

αυτό το λόγο προχώρησε, επειδή υπήρχε η διασταύρωση ιδεών και πολιτιστικών στοιχείων.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ σε ένα θέμα που θίχτηκε χθές. Στο θέμα του μαθήματος σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία. Είτε το πιστεύετε είτε όχι το σημαντικότερο ένστικτο στη φύση είναι το ένστικτο της αναπαραγωγής. Όταν μιλάμε για ένα τόσο σοβαρό θέμα, πρέπει να δοθεί και ανάλογη σημασία. Τί θα παρέχει μια ενημέρωση; Διότι στην ουσία η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στα σχολεία θα δώσει βάση στην ενημέρωση και η ενημέρωση μπορεί να κάνει κινδύνους να αποφευχθούν. Παρόμοια για παράδειγμα ενημέρωση θα μπορούσε να γίνει για τα ναρκωτικά και το αλκοόλ. Είναι δεδομένο ότι πολλά άτομα στην ηλικία μας είναι διαρκώς εκτεθειμένα σε τέτοιους κινδύνους. Οπότε μια ενημέρωση σε ένα τόσο λεπτό θέμα, όπως είναι η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση είναι πολύ σημαντική. Ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, είναι η δεύτερη επίσκεψη την οποία κάνω στις Επιτροπές, αφού έχω παρακολουθήσει από το εσωτερικό κύκλωμα της Βουλής στο γραφείο μου εναλλάξ τις συζητήσεις που γίνονται στις Επιτροπές και πιστεύω ότι τα πράγματα πήγαν πολύ καλά. Η συμμετοχή των εφήβων Βουλευτών είναι πολύ ζωντανή και τεκμηριωμένη και αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Έγινε ένας γόνιμος διάλογος που σε άλλα θέματα κατέληξε σε προτάσεις και σε άλλα όχι. Έτσι γίνεται συνήθως στις συζητήσεις αυτές. Από τη δική μας πλευρά οι προτάσεις αυτές είναι σημαντικές. Για τους πολιτικούς είναι πάντα σημαντικό ό,τι λέει η νεολαία, έστω κι αν δεν έχει τη μεγάλη εμπειρία για να βλέπει τα πράγματα σφαιρικά από όλες τις πλευρές. Πάντως, ο τρόπος με τον οποίο η νεολαία αντιμετωπίζει ιδίως τα θέματα τα δικά της είναι πρωταρχικός και πολύ σημαντικός για τον κάθε πολιτικό. Γι' αυτό και οι συζητήσεις αυτές και τα αποτελέσματα θα εκδοθούν από τη Βουλή σε ένα τόμο – όπως γίνεται κάθε φορά – αλλά ο τόμος αυτός δεν είναι για να μπει στις βιβλιοθήκες μας. Θα σταλεί στα μέλη της Κυβέρνησης που καταστρώνουν την πολιτική αυτή τη δεδομένη κοινοβουλευτική περίοδο. Θα σταλούν στα κόμματα και σε φορείς που είναι επιφορτισμένοι με ειδικά θέματα με ειδικά κεφάλαια του δημόσιου βίου.

Υπάρχουν φορείς εξαιρετικής σημασίας για τα εκπαιδευτικά θέματα, όπως ο Ο.Σ.Κ., ο Ο.Ε.Δ.Β., το Κέντρο Μελετών Εκπαιδευτικών κ.λπ.. Αλλά και στον τομέα του

πολιτισμού υπάρχουν ειδικοί φορείς, οι οποίοι ασχολούνται με αυτό το αντικείμενο και ενδιαφέρονται για τις προτάσεις τους.

Μετέχοντας στις Επιτροπές, πήρατε μια εικόνα, έστω και μερική, αν όχι συνολική –πάντως έγκυρη- για το πώς δουλεύουν οι Βουλευτές στις Επιτροπές της Βουλής. Βέβαια, δεν είχατε την ακριβή εικόνα. Αυτό δε θα μπορούσε να γίνει - και θα σας εξηγήσω γιατί- αλλά εν πάση περιπτώσει είδατε ότι ένα πολύ σημαντικό κοινοβουλευτικό έργο γίνεται στις Επιτροπές της Βουλής. Συνήθως, παρακολουθούμε τις μεγάλες συζητήσεις στην Ολομέλεια, «τις μεγάλες κόντρες», όπως λέγονται και βλέπουμε να μιλούν κατά προτεραιότητα και σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα ορισμένοι μόνο βουλευτές. Μιλούν οι πολιτικοί αρχηγοί, οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι κατ' επανάληψη, οι Εισηγητές των Κομμάτων και ίσως, αν ο χρόνος το επιτρέπει και κάποιος βουλευτής. Όμως, δεν είναι δυνατόν να μιλήσουν και οι 300 βουλευτές. Αντίθετα, στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, οι οποίες είναι πάρα πολλές –καλύπτουν και τις πέντε μέρες της εβδομάδας επί πολλές ώρες- μετέχουν όλοι οι βουλευτές μοιρασμένοι κατ' αντικείμενο. Επειδή ακριβώς είναι λιγότεροι, έχουν τη δυνατότητα να μιλήσουν περισσότερο. Επιπλέον, έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν το κάθε θέμα σε βάθος. Έχουν τη δυνατότητα να επικεντρωθούν σε ορισμένα άρθρα των νομοσχεδίων. Έτσι, ο διάλογος δεν είναι απλά πολιτικός, όπου κυριαρχεί, πολλές φορές, η εικόνα των εντυπώσεων, αλλά είναι ένας πολιτικός πάλι διάλογος, που, όμως, έχει περισσότερη ουσία. Αυτό θελήσαμε να το «γευθείτε», κατά κάποιο τρόπο, στις Επιτροπές, παρόλο που δεν οργανώθηκε εδώ ο διάλογος, όπως συμβαίνει στις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές και την Ολομέλεια της Βουλής, όπου η συζήτηση είναι προσαρμοσμένη στο κομματικό κοινοβουλευτικό σύστημα.

Η Δημοκρατία μας, όπως όλες οι Δημοκρατίες, είναι κομματική, δηλαδή στηρίζεται πολύ στα κόμματα. Τα κόμματα είναι οι βασικοί φορείς άσκησης της πολιτικής. Γι' αυτό και ο διάλογος, γίνεται μεν επί της ουσίας, αλλά έχει έντονο πολιτικό χαρακτήρα. Αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει στη Βουλή των Εφήβων. Στερηθήκατε το κομμάτι αυτό της πολιτικοκομματικής αντιπαράθεσης, που οργανώνεται στη Συμπολίτευση και την Αντιπολίτευση.

Ζήσατε, όμως, το άλλο κομμάτι, την ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων, την αντιπαράθεση και την προσπάθεια κατάληξης σε ένα συμπέρασμα.

Με πολύ ενδιαφέρον θίξατε τα καίρια θέματα της Εκπαίδευσης, που ταλαιπωρούν τη νεότητα εδώ και πολλές δεκαετίες, όπως τις αλλαγές του εκπαιδευτικού συστήματος, την έλλειψη εμπάθουσας στα θέματα διδασκαλίας, την

έμφαση στην αποστήθιση, που συνήθως, κυριαρχεί, το πρόβλημα των διδακτικών βιβλίων. Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον τις απόψεις του Έφηβου Βουλευτή από τη Γερμανία. Έχω σπουδάσει στη Γερμανία και έχω ζήσει πάρα πολλά χρόνια της ζωής μου εκεί. Ως πανεπιστημιακός και ως πολιτικός έχω ταξιδέψει πολύ στις ελληνικές κοινότητες του εξωτερικού, ιδίως, της Γερμανίας και γνωρίζω και από μέσα και απ' έξω το βασικό εκπαιδευτικό πρόβλημα. Ειδικά στη Γερμανία, με τους διάφορους τύπους σχολείων που εξελίσσονται, τα αμιγή, τα δίγλωσσα, τα σχολεία που έχουν και ελληνικό κομμάτι διδασκαλίας, το εκπαιδευτικό πρόβλημα είναι εξαιρετικά πολύπλοκο και δυσεπίλυτο.

Το άλλο κομμάτι σας ήταν ο Πολιτισμός. Είμαστε εξαιρετικά εκτεθειμένοι σ' αυτό, ως χώρα, γιατί είμαστε η κατ' εξοχήν χώρα του πολιτισμού. Είμαστε η χώρα που έδωσε τον πολιτισμό στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Έχουμε αξεπέραστα μνημεία πολιτισμού και το ερώτημα είναι τι κάνουμε εμείς σήμερα, τι πολιτισμό δημιουργούμε και κυρίως, πώς τον προβάλλουμε.

Ένα άλλο στοιχείο είναι το ότι εμείς εξελισσόμαστε ως μια πολυπολιτισμική κοινωνία –θέμα που και αυτό αναπτύχθηκε στην Επιτροπή σας με πολύ ενδιαφέρον και σοβαρότητα. Επομένως, ενώ μέχρι τώρα εμείς οι μεγαλύτεροι δεν είχαμε καν αυτό τον προβληματισμό, γιατί ήμασταν μια ενοποιημένη και ομογενής κοινωνία, τώρα, όπως και σε όλη την Ευρώπη, έχουμε χρέος να συμβιώσουμε με όλους τους πολιτισμούς, που βρίσκονται στη χώρα μας, ως προς τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τη θρησκεία.

Άκουσα, μάλιστα, πολύ ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις για το πνεύμα ανοχής και ανεξιθρησκείας, που πρέπει να περάσει στη χώρα μας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η πίστη μας, που τη συμμερίζεται η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν είναι εκείνη που διαμορφώνει τις νοοτροπίες και την ηθική υπόσταση των παιδιών. Ανεξάρτητα απ' αυτό που το καλλιεργούμε και το σεβόμαστε, είμαστε υποχρεωμένοι να καθιερώσουμε κανόνες συμβίωσης και ανοχής, ώστε και οι άλλοι άνθρωποι, που προέρχονται από άλλους πολιτισμούς και βρίσκονται ανάμεσά μας, να μπορούν να ενσωματωθούν ομαλά στην ελληνική κοινωνία και να ασπασθούν και εκείνοι, αν το θέλουν και με την πλήρη ελευθερία που τους παρέχουμε, αρχές και αντιλήψεις του τόπου μας.

Πρέπει να ευχαριστήσω την Προεδρεύουσα της Επιτροπής, κυρία Γκερέκου και εσάς που την παρακολουθείτε. Προπαντός, να σας ευχαριστήσω γιατί δείξατε τον καλύτερο εαυτό σας, συμμετέχοντας σωστά σ' αυτό το διάλογο.

Έχουμε διοργανώσει μια ευχάριστη βραδιά για σας και αύριο θα κλείσουμε με τη συζήτηση στην Ολομέλεια και με όλη την επισημότητα που επιβάλλεται σε μια Βουλή των Εφήβων. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η παρουσία της Προέδρου της Βουλής στην Επιτροπή μας ήταν, πράγματι, πολύ ευχάριστη έκπληξη. Ελπίζω ότι συνειδητοποιήσατε πως ό,τι λέτε στην Επιτροπή μας, μόνο χαμένα δε θα πάνε. Ήδη, η εντόπιση και η ανάδειξη των θεματικών θέσεών σας ήταν σημαντική. Το κατέθεσε και η ίδια η Πρόεδρος της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Ούζας.

ΘΩΜΑΣ ΟΥΖΑΣ (Νομός Πέλλας): Σήμερα και χθες, σ' αυτό το χώρο ακούσαμε πολλές ιδέες και προτάσεις, για αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, τελειοποίηση κάποιων μαθημάτων ή ακόμα, και εισαγωγή στα σχολεία κάποιων νέων μαθημάτων. Ωστόσο, το ζήτημα της παιδείας είναι κάτι πιο πολύπλοκο απ' ό,τι φαίνεται, για την ακρίβεια το ακανθώδες αυτό ζήτημα, είναι τόσο μπλεγμένο και πολυδιάστατο, που δύσκολα θα μπορέσουμε, με τέτοιες πολύπλευρες προτάσεις, να δώσουμε μια ουσιαστική λύση.

Αυτό που εγώ προτείνω είναι να εξετάσουμε το ζήτημα πιο ρεαλιστικά και να ελπίζουμε πρώτα από όλα, σε μια συστηματική και σε βαθμίδες ανανέωση του συστήματος. Δεν μπορούμε να μιλάμε δηλαδή, για την εισαγωγή νέων μαθημάτων ή για τη τελειοποίηση των σχολικών βιβλίων, όταν την ίδια στιγμή σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, υπάρχουν ελλείψεις σε κτιριακές εγκαταστάσεις, σε σωστούς καθηγητές, με την έννοια δάσκαλος σε όλο του το μεγαλείο ή και ακόμα κάποια άλλα βασικά στοιχεία, που ενώ σε κάποιες περιοχές φαίνονται ότι είναι κάτι το καθημερινό, σε κάποιες άλλες περιοχές φαντάζει όνειρο ζωής για τους μαθητές.

Για αυτό προτείνω πρώτα απ' όλα να σταματήσουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις να πειραματίζονται με τα εκπαιδευτικά συστήματα, που εφαρμόζουν. Ας μελετήσουν, επιτέλους, ένα σύστημα και ας το εφαρμόσουν μέχρι να δουν ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Δεν μπορούμε κάθε τέσσερα ή οχτώ χρόνια, στην καλύτερη περίπτωση, να αλλάζουμε σύστημα, επειδή έτσι το θέλουν οι κυβερνήσεις μας.

Εμείς, φέτος, ως τελειόφοιτοι Λυκείου θα φύγουμε από το εκπαιδευτικό σύστημα, δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν πρέπει να αγωνισθούμε για τους επόμενους. Πολλοί από εμάς έχουν αναρωτηθεί πολλές φορές, γιατί είναι τόσο πολύπλοκο το ισχύον σύστημα. Αυτή την απορία έχω και εγώ και θα ήθελα κάποτε να μου το εξηγήσουν. Επιτέλους, ας κάνουν κάτι για να απλουστευθεί. Δεν είναι δυνατόν ένας μαθητής, μέσα στα τόσα

προβλήματά του, φροντιστήρια, ο χρόνος που καταναλώνει για το διάβασμα, ψυχοσωματικά προβλήματα που του δημιουργεί αυτό, να υπολογίζει και τους συντελεστές των μαθημάτων, τις σωστές επιλογές των πεδίων ή ακόμα και το χρόνο, που πρέπει να παραχωρεί σε μαθήματα, που δεν ενδιαφέρουν τα σχέδιά του για την άμεση επαγγελματική αποκατάσταση. Για παράδειγμα, δεν μπορεί ένας που στοχεύει για την Ιατρική ή σε κάποιο άλλο επάγγελμα των θετικών επιστημών, να διδάσκεται τόσες ώρες την εβδομάδα αρχαία και άλλες επιστήμες των θεωρητικών επιστημών. Είναι οπωσδήποτε απαραίτητο, δεν αντιλέγω. Όμως, πρέπει να εφαρμοστεί μια διακλάδωση σε όλο αυτό, ώστε οι μαθητές να έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ποια μαθήματα θα παρακολουθούν και η παρακολούθηση αυτών των μαθημάτων να γίνεται, όχι μόνο, μέσα σε συνθήκες σωστής συνεργασίας και αρμονικού και υγιούς διαλόγου μέσα στην τάξη τόσο μεταξύ καθηγητού και μαθητή όσο και μεταξύ των ίδιων των μαθητών.

Το επόμενο βήμα στην αναβάθμιση αυτού του συστήματος είναι, οπωσδήποτε, εκσυγχρονισμός των σχολικών βιβλίων, τα οποία είναι, επιεικώς, απαραίτητα σε ορισμένα θέματα, όπως απαρχαιωμένα βιβλία ιστορίας ή εντελώς κουραστικά βιβλία αρχαίων και αντίστοιχων μαθημάτων. Επιτέλους, η παιδεία είναι από τα πιο μείζονα θέματα για κάθε κράτος.

Σε αυτό που ακούγεται, συνήθως, ότι δεν υπάρχουν χρήματα που περισσεύουν για την παιδεία, θα έλεγα ότι δεν υπάρχει λόγος να περισσέψουν χρήματα. Υπάρχουν σπατάλες χρημάτων, σε τομείς που μπορούν άνετα να περικοπούν. Για παράδειγμα, είμαστε μια μικρή χώρα, δεν έχουμε να φοβόμαστε τον κίνδυνο της εισβολής, ούτε πετρέλαιο έχουμε ούτε άλλα κοιτάσματα, που θα μπορούσαν να προκαλέσουν ένα πόλεμο. Την ίδια στιγμή για την ασφάλεια της χώρας, δαπανώνται τεράστια χρηματικά ποσά, τα οποία έστω και στο ¼ αν θα μπορούσαν να περικοπούν, θα χιτίσαμε πολλά περισσότερα σχολεία.

Ένα άλλο θέμα, είναι ο συστηματικός έλεγχος των καθηγητών και η τακτική επιμόρφωσή τους, με τη διοργάνωση σεμιναρίων ή το διορισμό κατάλληλων επιμορφωτών και συμβούλων. Τις περισσότερες φορές, τα άτομα αυτά, όχι μόνο, δεν βοηθούν τον καθηγητή στο έργο του, αλλά αντιθέτως, το γεμίζουν με άγχη και κόμπλεξ, που αργότερα τα περνούν στους μαθητές.

Γι' αυτό, έχοντας υπόψη μας όλα αυτά, ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί, να στοχεύσουμε πρώτα από όλα σε μια γενικότερη αναβάθμιση του παρόντος συστήματος. Και όταν, πλέον, μετά από δέκα-είκοσι χρόνια- γιατί δεν είναι εφικτό να

γίνουν όλες αυτές οι αλλαγές αμέσως- ας προβλέψουμε και τις υπόλοιπες σημαντικότερες και μη ουσιαστικές αλλαγές. Ευχαριστώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρθένα Παπαδοπούλου.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Δράμας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα, που θίξαμε πριν, για τη Θεατρική Αγωγή. Το συγκεκριμένο μάθημα είχα την τύχη να το διδαχθώ ένα χρόνο στο σχολείο μου, κάνοντας μάθημα δύο ώρες την εβδομάδα. Προέβλεπε, κυρίως, ιστορία του θεάτρου, αλλά εμείς, το κάναμε θεατρικό παιχνίδι. Ήταν ένα μάθημα που μας χαλάρωνε και μας ένωνε ως ομάδα. Θεωρώ, ότι πρέπει να υπάρχει αυτό το μάθημα, όχι μόνο, στα Μουσικά Λύκεια, αλλά σε όλα τα γυμνάσια και τα λύκεια, τουλάχιστον για μια ώρα την εβδομάδα και σε συνδυασμό με ένα σωστό οργανωμένο τρόπο διδασκαλίας, σε συνεργασία με το μάθημα της Μουσικής, να γίνει ένα κομμάτι της σχολικής μας ζωής. Έτσι, εκτός από τη χαλάρωση της πίεσης των μαθημάτων, θα μας κάνει και ολοκληρωμένους πνευματικά ανθρώπους.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Τιακούδη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΙΑΚΟΥΔΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Καταρχήν, θα ήθελα να σχολιάσω την πρόταση συναδέλφου μου, η οποία είπε ότι, θα πρέπει να καταργηθεί ο βαθμός των τετράμηνων στα προφορικά και να έχει σχέση μόνο ο βαθμός των εξετάσεων, για την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτό το θεωρώ πάρα πολύ άδικο, διότι υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά τα οποία, λόγω άγχους και πίεσης, δεν γράφουν καλά, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι η προσπάθεια ενός ολόκληρου χρόνου θα πρέπει να πάει χαμένη. Απλά, θα πρέπει να ισοροπήσουμε λίγο το κατά πόσο θα μετρά η βαθμολογία των τετράμηνων και φυσικά πολύ περισσότερο ο βαθμός των εξετάσεων.

Με αφορμή την τοποθέτηση συναδέλφου μου χθες σε ένα θέμα, που δεν συζητήθηκε πολύ, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ τις ανησυχίες μου, καθαρά ως έφηβη, και να πω όσα νιώθω, για την κοινωνία που ζω. Βλέπω γύρω μου να γεφυρώνονται τείχη, γιατί φοβούνται οι νέοι να εμπιστευθούν τους άλλους, εμποδίζοντας να πλησιάσουμε και να επικοινωνήσουμε μεταξύ μας. Οι νέοι χρησιμοποιούν ως άμυνα τη μοναξιά τους, διότι πιστεύουν, ότι η επιτυχία στη ζωή τους θα έλθει, αν παύσουν να εμπιστεύονται τους άλλους, που είναι ικανοί να τους καταστρέψουν. Όλα αυτά πιστεύω πως έχουν κίνητρο, να βγάλουν χρήματα, κάνοντας

άθλια όλα τα συναισθήματα που μπορούμε να νιώσουμε. Πιστεύω, πως όλα, γενικώς, τα συναισθήματα έχουν εκφυλισθεί, ακόμα και τα πιο αγνά, όπως είναι ο έρωτας. Ο έρωτας, ο οποίος έχει μετατραπεί απλά σαν μία εκτόνωση και μία ικανοποίηση των σαρκικών μας αναγκών, γιατί μας διεγείρουν τα πάντα γύρω μας που μπορούν να γίνουν απρόσμενα και ανήθικα. Όλα αυτά πιστεύω ότι γίνονται από αντίδραση, στους ηθικούς συνδυασμούς που προσπαθούν να μας εισχωρήσουν οι μεγάλοι παραβλέποντας τις ασυδοσίες που οι ίδιοι διαπράττουν. Μας προβάλλουν και μας επηρεάζουν στα λάθος πρότυπα και νοιώθω πως απλά διασχίζω την πορεία, που χάραξαν κάποιοι άλλοι για μένα. Εγώ, θέλω να αφήσω το στίγμα μου εδώ πέρα, αλλά έχω χάσει τα όνειρά μου. Βασικά, θα πρέπει να αλλάξω και εγώ, θα πρέπει να βρω κάποια άλλα κίνητρα, αλλά θέλω να αρχίσω να ονειρεύομαι γιατί πιστεύω ότι ούτε κι αυτό πλέον γίνεται χωρίς κάποιο τίμημα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Σοφία Περπινιά.

ΣΟΦΙΑ ΠΕΡΠΙΝΙΑ (Νομός Κυκλάδων): Θα ήθελα να θίξω το θέμα των εικαστικών μαθημάτων στο λύκειο. Θέλοντας να περάσω αρχιτεκτονική αναζήτησα καθηγητές που να μου διδάξουν ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο, που είναι απαραίτητο για την εισαγωγή μου σ' αυτό το τμήμα του Πολυτεχνείου. Στη συνέχεια, κατάλαβα, ότι αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, ειδικά στην Τήνο που ζω, γιατί ούτε η δημόσια εκπαίδευση, αλλά ούτε και η ιδιωτική μπορούσαν να ικανοποιήσουν αυτή μου την επιθυμία. Στο σχολείο τα μαθήματα Καλλιτεχνικών, Μουσικής και Ιστορίας Τέχνης είναι βασικά επιλογής και διδάσκονται, αν συμβαίνει αυτό από ανειδίκευτους καθηγητές, που συνήθως θέλουν να συμπληρώσουν το ωράριό τους. Για το σχέδιο συγκεκριμένα, που με ενδιαφέρει, ο καθηγητής κ. Ανέστης, σίγουρα δε θα είναι στη θέση του από την αρχή της σχολικής χρονιάς, αλλά κοντά στα Χριστούγεννα. Για τα φροντιστήρια δεν τίθεται λόγος, γιατί το σχέδιο θεωρείται είδος πολυτελείας. Γενικά, πιστεύω ότι η τέχνη έχει εξορισθεί από το σχολείο και οι μαθητές καθημερινά, γίνονται δέκτες πληθώρας θεωρητικών και πρακτικών γνώσεων συχνά παρωχημένων, που απλά η αποστήθισή τους θα εξασφαλίσει μία θέση στα ΑΕΙ.

Η καλλιέργεια της φαντασίας, της κριτικής ικανότητας, της ευαισθησίας, της αίσθησης του ωραίου, του μέτρου, της αρμονίας, αποτελούν αξίες που έχουν παραγκωνισθεί και θεωρούνται υποδεέστερες έναντι γνώσεων που αφορούν μαθήματα παραδοσιακά, όπως είναι η Ιστορία, τα Μαθηματικά, η Φυσική κ.λ.π..

Πιστεύω ότι ο νέος σήμερα έχει χάσει κάθε επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό και στην ουσία αυτό οδηγεί στην υποβάθμισή του, την πνευματική αλλά και την ηθική.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Νικόλαος Σαμπάτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΜΠΑΤΗΣ (Νομός Μεσσηνίας): Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να διευκρινίσω κυρία Πρόεδρε, ότι είστε η μόνη πολιτικός εδώ μέσα και δε θα ήθελα να φανεί η ομιλία μου ως κάποια μορφή επίθεσης προς εσάς, απλά αντιπροσωπεύετε την πολιτική και την Κυβέρνηση.

Ο συμμαθητής μου προηγούμενως, μίλησε για τον ρεαλισμό των απόψεών μας. Εάν σκεφτούμε τις προτάσεις που έγιναν στις επιτροπές αυτές σήμερα και χθες, όχι μόνο στη δική μας αλλά και σε άλλες, μπορούμε να πάρουμε μία πρόγευση αυτών, αν μελετήσουμε την ανάλυση των κειμένων που μας δώσατε. Συχνά βρίσκουμε τη φράση ότι χρειάζεται μία γενναία χρηματοδότηση.

Αν σκεφτούμε την κατάσταση της οικονομίας, η οποία υπάρχει με ένα έλλειμμα το οποίο, κυμαίνεται 100% - 110% του ΑΕΠ, τότε χρειάζεται κάτι άλλο από χρήματα. Χρειάζεται μία λέξη «μεράκι». Θα αναρωτηθείτε από ποιους. Μα από τους πολιτικούς, οι οποίοι κρατούν τις τύχες μας στα χέρια τους. Πολλοί σκέφτονται ότι ίσως η πολιτική είναι ένα βιοποριστικό επάγγελμα, όμως δεν είναι έτσι. Χρειάζονται κάποιες αλλαγές, που θα πραγματοποιηθούν, αν αποταμιευθούν κονδύλια από κάποιες πηγές και διοχετευθούν κατάλληλα. Όπως είπα η κατάσταση της Οικονομίας δεν είναι καλή, οπότε πρέπει να γίνουν κάποια πράγματα και αυτός που θα εξοικονομήσει τα χρήματα να κάνει κάτι παραπάνω. Δε πρέπει να είναι ένας σωστός οικονομολόγος, αλλά κάτι περισσότερο. Από την πλευρά των πολιτικών θέλω να πω ότι δε φτάνει να φεύγουν απ' τη δουλειά τους και να πηγαίνουν στα γραφεία τους, αλλά να σκέφτονται ότι αντιπροσωπεύουν κάποιους ανθρώπους και έχουν χρέος και ευθύνη.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Αναστάσιος Τελίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΕΛΙΔΗΣ(Α΄ Θεσσαλονίκης): Ο προηγούμενος συνάδελφός μου είπε, ότι οι πολιτικοί αφού φύγουν από το γραφείο τους ή από τη Βουλή αισθάνονται ελεύθεροι, κάνουν βόλτες κ.λ.π.. Εμείς είδαμε αυτές τις δυο μέρες ότι είναι πολύ δύσκολο να λειτουργήσεις μέσα στο Κοινοβούλιο. Όταν φεύγαμε από εδώ, δεν τελειώνανε οι υποχρεώσεις μας. Όλοι κάτσαμε το βράδυ και σκεφτήκαμε και προβληματιστήκαμε για πολλές ώρες. Σκεφτείτε λοιπόν, πως ένας Βουλευτής, ο οποίος έχει να διοικήσει ένα ολόκληρο κράτος, πόσες ώρες δουλεύει και πόσα

πράγματα στερείται. Θα μου πείτε ότι παίρνει καλή αποζημίωση. Σίγουρα, αλλά στερείται την οικογένειά του, γιατί αναγκάζεται να είναι για μεγάλο χρονικό διάστημα στην πρωτεύουσα και στερείται προσωπικές στιγμές. Άρα, ας μην είμαστε απόλυτοι.

Θα ήθελα να μιλήσω για πολλά ζητήματα αλλά μόνο πάνω σε προτάσεις. Χθες μιλήσαμε, κάναμε τις εισηγήσεις μας. Θα ήθελα να προτείνω την εισαγωγή ενός μαθήματος στην Α΄ Λυκείου, το οποίο θα αποτελείται από τέσσερις εκπαιδευτικούς κύκλους. Ο πρώτος θα αφορά τα ναρκωτικά, ο δεύτερος το περιβάλλον, ο τρίτος τον αλκοολισμό και ο τέταρτος τη σεξουαλική αγωγή. Οι τρεις εκπαιδευτικοί κύκλοι δεν θα είναι απλά θεωρητικά μαθήματα, τα οποία θα μαθαίνουμε μέσα από ένα βιβλίο. Θα πρέπει να γίνονται διάφορες εξορμήσεις των παιδιών έξω, να μαζεύουν απόψεις από μεγαλύτερους ανθρώπους, να στηρίζουν κοινωνικά διάφορες ομάδες, να γίνονται περιβαλλοντικές εργασίες, όπως γίνονταν κάποτε.

Στο θέμα της σεξουαλικότητας δεν μπόρεσα να καταλάβω κάτι. Ζητάμε το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, αλλά δεν κατάλαβα τι ακριβώς ζητάμε. Χρειάζεται να μάθουμε, πέρα απ' το θέμα πρόληψης, να αγαπάμε; Το πώς θα συμπεριφερόμαστε αύριο μέσα στην οικογένειά μας με το έτερό μας ήμισυ; Πιστεύω ότι αυτό το κομμάτι θα έπρεπε πρωτίστως να κυμαίνεται μόνο στην πρόληψη, κατά την άποψή μου, και στην αποβολή των προκαταλήψεων εναντίον ανθρώπων που έχουν σεξουαλικά νοσήματα και όλοι το γνωρίζουμε. Μπορεί να υποστηρίξουμε ότι κανείς δεν απομακρύνει κάποιον, αλλά αν μάθουμε ότι ο διπλανός μας έχει κάποιο νόσημα τότε όλοι θα τον κοιτάμε σίγουρα με μισό μάτι.

Ακούστηκε το θέμα της ιστορίας. Το πρόβλημα δεν είναι ότι εμείς δε μαθαίνουμε την ελληνική ιστορία. Το πρόβλημα είναι ότι εγώ στην γ΄ δημοτικού, έκανα το Μινωικό Πολιτισμό, στην έκτη τελείωσα με την Κωνσταντινούπολη, στην α΄ γυμνασίου πάλι ξεκινήσαμε τα ίδια, τελειώσαμε στη γ΄ γυμνασίου με τα ίδια. Στην α΄ λυκείου ξεκινήσαμε πάλι με τα ίδια και λογικά στη γ΄ λυκείου θα τελειώσουμε με τα ίδια. Θέλουμε μια γενική αναδιαμόρφωση. Να ξεκινάμε ένα πράγμα, να το τελειώνουμε και να εμβαθύνουμε σε αυτό. Όταν κάνουμε για την κλασσική Αθήνα, να μαθαίνουμε μέσα από κείμενα διαφόρων φιλοσόφων, οι οποίοι εκφράζανε το δημοκρατικό πολίτευμα, στο γυμνάσιο να αναφερόμαστε στη βυζαντινή εποχή αλλά, όχι απλά μέσα από ένα βιβλίο, αλλά από επισκέψεις σε βυζαντινούς χώρους και σε βυζαντινά πολιτιστικά κέντρα. Να μαθαίνουμε την Ιστορία άλλων κρατών. Υπάρχουν πράγματα τα οποία πρέπει και αξίζει να μάθουμε. Το ότι εμείς έχουμε, ίσως, την πιο μεγάλη ιστορία δεν σημαίνει ότι κάποια άλλη χώρα που έχει ιστορικά στοιχεία δεν την αποδεχόμαστε.

Είναι ανάγκη να μάθουμε τα όσα έζησε ο διπλανός μας, πώς ήταν οι κοινωνικές καταστάσεις για εκείνον στη διάρκεια μιας μεγάλης περιόδου, έτσι ώστε να μάθουμε να εκτιμούμε άλλους ανθρώπους από άλλα κράτη.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόσθετη διδακτική στήριξη. Είναι ένας θεσμός, στον οποίο όποιοι συμμετείχαν βοηθήθηκαν πάρα πολύ. Έδωσε την ευκαιρία στις οικογένειες, να μη στείλουν τα παιδιά τους στο φροντιστήριο για την Α΄ και Β΄ Λυκείου και να διδάσκονται με δωρεάν συμμετοχή. Επίσης, πρέπει να γίνει γρήγορη καταβολή των δεδουλευμένων των καθηγητών, επαρκής τοποθέτηση καθηγητών και αύξηση ωρών στο πρόγραμμα.

Ένα άλλο θέμα, το πιο σημαντικό, είναι η χρηματοδότηση. Υπάρχει δέσμευση από την Κυβέρνηση ότι θα φτάσει στο 5%. Εμείς ελπίζουμε ότι θα το δούμε. Από κει και πέρα, η υποτίμηση των γνώσεων που παρέχει το σχολείο δεν εξαρτάται από τις εκάστοτε καταλήψεις. Εξαρτάται άμεσα από τη μειωμένη χρηματοδότηση, η οποία πρέπει να αυξηθεί.

Η εκπαίδευση σε σχέση με τους κομματικούς μηχανισμούς αποτελεί ένα ακόμα θέμα. Οι περισσότεροι Λυκειάρχες που γνωρίζω, ανήκουν σε κάποια παράταξη. Όταν αλλάζει η κυβέρνηση τοποθετούνται άλλοι. Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα πιο δημοκρατικό πλαίσιο, διότι σήμερα το σχολείο αποτελεί ένα κομματικό φέουδο και επιτροπές θα επιλέγουν, αξιοκρατικά πάντα, τους υπευθύνους. Επίσης, να υπάρξει και κάποια έμμεση ψηφοφορία του συλλόγου των καθηγητών, οι οποίοι είναι οι αμέσως επόμενοι αρμόδιοι για το εκπαιδευτικό μας σύστημα και να διαλέγουν μόνοι τους τον διευθυντή του εκάστοτε σχολείου.

Είμαι παλλινοστούντας από την πρώην Σοβιετική Ένωση. Η γιαγιά μου, όταν μεταναστεύσαμε εκεί, κατάφερε να πάει σε ελληνικό σχολείο. Πήρε ελληνική παιδεία. Δυστυχώς, οι γονείς μου εξαιτίας διαφόρων πολιτικών θέσεων που είχαν, αναγκάστηκαν να πάνε σε σχολεία του εκάστοτε κράτους, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ελληνικά σχολεία. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Όλα τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, δίνουν το δικαίωμα στην Ελληνική Κυβέρνηση να ανοίξει ελληνικά σχολεία. Όσο απίστευτο και αν ακούγεται, πολλά παιδιά που είναι Ελληνόπουλα θέλουν να μάθουν ελληνικά και να πάνε σε ένα ελληνικό σχολείο. Είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία για το Ελληνικό Κράτος να περάσει τις απόψεις του μέσα από τα παιδιά που αγαπούν την Ελλάδα. Επομένως, ζητώ να αυξηθεί η χρηματοδότηση των ήδη υπαρχόντων και να δημιουργηθούν ελληνικά σχολεία εκεί που δεν υπάρχουν. Όπως για παράδειγμα, στα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης

που υπάρχουν μόνο κάποιοι καθηγητές που στέλνονται να κάνουν κάποιες ώρες Ιστορίας. Επίσης, θα μπορούσε κατ' αυτόν τον τρόπο, και ανταλλαγή μαθητών, έτσι ώστε τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού να παραμείνουν Ελληνόπουλα. Να μπορούν να έρχονται εδώ, να μάθουν τον πολιτισμό μας, τα μνημεία μας και να ζουν με εμάς. Να μπορούν να αισθάνονται τη σιγουριά ότι εκεί που βρίσκονται, υπάρχει η πατρίδα και δεν είναι ανάγκη να μετατραπούν σε κάτι άλλο επειδή δεν έχουν τίποτε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αντιγόνη Ηρακλή από το Νομό Χαλκιδικής, νέα δημοσιογράφος, που παρακολουθεί τη συνεδρίασή μας και έχει βραβευθεί με το βραβείο Αντιλογίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΗΡΑΚΛΗ (Νομός Χαλκιδικής): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της πρόσθετης διδακτικής στήριξης που τα τελευταία χρόνια έχει εφαρμοστεί στα σχολεία σε έναν πάρα πολύ μεγάλο βαθμό.

Αυτό το ζήτημα έχει πολλά θετικά στοιχεία αλλά και πολλά αρνητικά. Το πρώτο θετικό είναι ότι βοηθά στην πάταξη της ανεργίας πολλών καθηγητών, οι οποίοι προσπαθούν να βρουν κάποια δουλειά για να μπορέσουν να κερδίσουν τα προς το ζην. Επιπλέον, μπορώ να πω ότι σίγουρα βοηθάει τους μαθητές που δεν καλύπτονται από τις έξι – επτά ώρες του σχολείου και ζητούν κάτι παραπάνω. Αυτό, όμως, που πιστεύω ότι πρέπει να απασχολήσει όλους μας είναι το γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο, δηλαδή, να υπάρχει σε όλα τα σχολεία το πρόγραμμα της πρόσθετης διδακτικής στήριξης και εν τούτοις να υπάρχει ανεπάρκεια. Θα πρέπει να έχουμε όλοι στο νου μας ότι η παραπαιδεία πρέπει να παταχθεί και όχι να δημοσιοποιηθεί. Να μην κατηγορούμε, δηλαδή, τα φροντιστήρια, αλλά να έχουμε υπόψη μας ότι κάτι ανάλογο είναι και η πρόσθετη διδακτική στήριξη. Οι αρμόδιοι φορείς θα πρέπει να σκεφτούν ότι ο μαθητής πρέπει να αρκείται σ' αυτές τις 6 – 7 ώρες του σχολείου, διότι κάθε επιπλέον ώρα που κάθονται τα παιδιά στο σχολείο τους για να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, θα έπρεπε να χρησιμοποιείται ως ώρα διαβάσματος και προετοιμασίας για τις πανελλήνιες εξετάσεις.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αδαμαντία Σαμίου.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΣΑΜΙΟΥ (Β' Αθήνας): Σκοπός του σχολείου δεν είναι μόνο η στείρα μετάδοση γνώσεων και πληροφοριών. Το εκπαιδευτικό σύστημα έχει πρωταρχικό ρόλο να δημιουργήσει πεπαιδευμένους ανθρώπους και να εμφυσήσει νέες αξίες και ιδέες. Να ξυπνήσει τη φαντασία και να χρησιμοποιήσει δημιουργικά τον

αυθορμητισμό των νέων. Στόχοι που μπορούν να υλοποιηθούν μέσω της ποίησης, της λογοτεχνίας, των εικαστικών και μιμητικών τεχνών.

Προσπάθειες, όμως, δεν γίνονται από τα σχολεία, όπως έχουμε παρατηρήσει. Στο Δημοτικό, το Γυμνάσιο, τα Ενιαία Λύκεια, οι μαθητές έρχονται σε επαφή με την Τέχνη, μόνο μέσω του μαθήματος των Καλλιτεχνικών που τις περισσότερες φορές αντικαθίσταται αυτό το μάθημα, αφού οι καθηγητές δεν το θεωρούν τόσο σημαντικό. Οι νέοι, όμως, φωνάζουν πως έχουν ανάγκη να εκφραστούν. Αυτό γίνεται φανερό μέσα από πράξεις αντίδρασης. Τα συναισθήματα συσσωρεύονται και έτσι είναι αναπόφευκτη η έκρηξη με δυσάρεστα αποτελέσματα. Μουτζουρώνουν θρανία, ζωγραφίζουν με graffiti στους τοίχους, γράφουν στίχους σε ώρα μαθήματος, επιδίδονται με μανία σε ανάγνωση περιοδικών μόδας και αποκτούν είδωλα από τον χώρο της μουσικής και της τηλεόρασης.

Σχετικά με το μάθημα της Αντιγόνης. Θα ήταν πιο ευχάριστο η αποστήθιση της μετάφρασης να αντικατασταθεί από μια θεατρική παράσταση ανεβασμένη από τους ίδιους τους μαθητές.

Για το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. Η ενημέρωση κρίνεται απαραίτητη, και ο συνδυασμός της με τον αυτοσεβασμό και την αγάπη που κάθε νέος τρέφει για τον εαυτό του, ώστε να φροντίζει για τη σωματική του και την ψυχική του υγεία κρίνεται ιδανικός. Γιατί σίγουρα μέσα από τη δημιουργία ο άνθρωπος μπορεί να αγαπήσει τον εαυτό του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Ρέβης Γεώργιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΕΒΗΣ (Νομός Κερκύρας): Με αφορμή την ομιλία της κυρίας Άννας Μπενάκη – Ψαρούδα θα ήθελα να θίξω ένα δικό μου προβληματισμό. Πολλές φορές έχει τύχει να παρακολουθήσω συνεδριάσεις της Ολομέλειας στη Βουλή. Αυτό που παρατήρησα, είναι οι μεγαλοστομίες και οι στομφώδεις εκφράσεις που χρησιμοποιούνται από τους Βουλευτές, προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις τους σχετικά με διάφορα θέματα. Οι Βουλευτές απευθύνονται κυρίως στο λαό και γνωρίζουμε ότι το μορφωτικό επίπεδο δεν είναι ακόμα αρκετά υψηλό, έτσι ώστε να καταλαβαίνουν όλα όσα λέγονται. Γιατί οι Βουλευτές δεν προσπαθούν να απλοποιήσουν τη γλώσσα τους, ώστε να γίνονται κατανοητοί από τους περισσότερους πολίτες; Έτυχε να παραβρεθώ σε μια ομιλία κατά την προεκλογική περίοδο του Πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή. Είχε μαζευτεί πραγματικά

πολύς κόσμος. Πολλοί, λοιπόν, χειροκροτούσαν και έδειχναν να συμφωνούν με αυτά που έλεγε. Λίγο αργότερα όμως άκουγε κανείς; Κατάλαβε τι εννοούσε;

Εκείνο που θα ήθελα να πω εν κατακλείδι είναι ότι οι Βουλευτές θα γίνουν περισσότερο προσιτοί και κατανοητοί, εάν απλοποιήσουν το λόγο τους. Βέβαια κάποιος μπορεί να απαντήσει και να μας πει ότι αυτός ο τρόπος ομιλίας δεν είναι τίποτε άλλο από μια συνήθεια. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι η γλώσσα εξελίσσεται είτε καλώς είτε κακώς και θα πρέπει να προσαρμόζονται σε αυτή και οι πολιτικοί. Εκτός, βέβαια, και αν υποκρύπτονται πονηροί σκοποί δημαγωγίας, που εγώ προσωπικά, ούτε πιστεύω αλλά ούτε θα ήθελα να το πιστέψω, αν συνέβαινε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπλάνα Βασιλική.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΠΛΑΝΑ (Β΄ Αθηνών): Θα σταθώ σε κάτι που ακούστηκε πολλές φορές. Είναι η ψυχοσωματική υγεία των μαθητών. Υπήρχαν ήδη κάποιες προτάσεις από τους Βουλευτές, αλλά πιστεύω ότι δεν έχουν εφαρμοστεί. Αφορά την ύπαρξη γιατρού και ψυχολόγου στις σχολικές μονάδες. Πολλές φορές μέσα στο σχολείο συμβαίνουν σοβαρά ατυχήματα για τα οποία χρειάζεται άμεσα γιατρός.

Όσο για το θέμα του ψυχολόγου, σε κάποια ιδιωτικά σχολεία υπάρχει αυτή η ειδικότητα. Ο ψυχολόγος μπορεί να συζητά με τους γονείς και τους μαθητές για να αντιμετωπιστούν ορισμένα προβλήματα που συνήθως υπάρχουν στην ηλικία που βρισκόμαστε. Γι' αυτό πιστεύω ότι το κράτος θα πρέπει να θεσπίσει το γιατρό και τον ψυχολόγο στα σχολεία.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Παπαντωνίου.

ANNA ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Κύπρος): Μετά λύπης μου έχω προσέξει ότι οι μαθητές της Ελλάδος δεν διδάσκονται αρκετά για την κυπριακή ιστορία. Αυτές τις ημέρες συζήτησα με πολλούς Έλληνες μαθητές και συμπέρανα ότι έχουν ελάχιστη γνώση για την κυπριακή ιστορία. Αρκετοί με ρώτησαν το τι σημαία έχουμε και το τι γλώσσα μιλάμε. Μα προς Θεού έχουμε την ίδια σημαία, μιλάμε την ίδια γλώσσα και τον ίδιο εθνικό ύμνο. Προτείνω να διδάσκονται περισσότερα για την ιστορία του νησιού μας, γιατί Έλληνες και Κύπριοι είμαστε αδέρφια και μην ξεχνάμε πως κάποτε αναζητούσαμε την ενοποίησή τους.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σάρα - Σοφία Χαίντερ - Κέντρου.

ΣΑΡΑ - ΣΟΦΙΑ ΧΑΙΝΤΕΡ - ΚΕΝΤΡΟΥ (Νομός Λασιθίου): Θα αναφερθώ στο θέμα της Ιστορίας. Όλους τους μαθητές τους έχει απασχολήσει ότι την Ιστορία και τα γεγονότα της δεν τα μαθαίνουμε με χρονολογική σειρά. Σε αυτό συμφωνούν πάρα πολλοί μαθητές.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στα προγράμματα ανταλλαγής μαθητών που δυστυχώς στην Ελλάδα δεν έχουν προωθηθεί καθόλου. Όλοι μας γνωρίζουμε τα προτερήματα αυτού του θεσμού.

Στο θέμα των ξένων γλωσσών καλό θα ήταν να αυξήσουμε τις ώρες διδασκαλίας ούτως ώστε οι μαθητές να μην χρειάζονται να πηγαίνουν σε φροντιστήρια. Στο εξωτερικό σε σχολικό επίπεδο κάνουν τόσες ώρες σε ξένες γλώσσες και έχουν την δυνατότητα να πάρουν ένα πιστοποιητικό γλωσσομάθειας σε εθνικό επίπεδο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στεφανίδου Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα αναφερθώ λίγο γενικά. Πιστεύω ότι το πρώτο βήμα αναβάθμισης των σχολείων θα είναι η δημιουργία ενός εντελώς νέου συστήματος. Δηλαδή, θα πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές και όχι μικροαλλαγές όπως μείωση των μαθημάτων. Θα πρέπει να ξεκινήσουμε από νέες βάσεις για να αποκτήσει ξανά το σχολείο το νόημα του, δηλαδή την ουσιαστική μας μόρφωση. Πιστεύω ότι έτσι θα λυθούν τα προβλήματα και μόνο τότε θα μπορέσουν να υλοποιηθούν οι προτάσεις μας. Αυτή η αλλαγή δεν πρέπει να γίνει μόνο από τους πολιτικούς και τους υπουργούς, αλλά θα πρέπει όλοι μαζί καθηγητές, μαθητές και πολιτικοί να κάνουμε έναν ουσιαστικό διάλογο. Μόνο όσοι αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της σχολικής ζωής μπορούν να δώσουν τη λύση. Προτείνω την εκ νέου δημιουργία ενός συστήματος που να ανταποκρίνεται στον ουσιαστικό ρόλο του σχολείου, να ξεχάσουμε εξετάσεις, φροντιστήρια και όλα τα άλλα.

Μου κάνει εντύπωση ότι προσπαθούμε να πείσουμε ότι οι εξετάσεις μας δημιουργούν προβλήματα και δεν αποδίδουν, κάνουμε αγώνα για την κατάργησή τους και μετά από όλα αυτά ακούμε ότι θέλουν να εισάγουν εξετάσεις και στο Δημοτικό.

Πρέπει να αυξηθεί ο συντελεστής του προφορικού λόγου για την εισαγωγή μας στα ΑΕΙ – ΤΕΙ. Για τη λύση των προβλημάτων είναι να ξεκινήσουν όλα από το μηδέν και να φτιάξουμε κάτι που να ανταποκρίνεται στα ελληνικά δεδομένα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαθεοδώρου Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Α΄ Αθηνών): Θέλω να σας δείξω πόσο παραδομένοι είμαστε στην επιβολή των ΜΜΕ, του καταναλωτισμού και της τηλεόρασης. Θα σας αναφέρω ένα περιστατικό. Όλοι γνωρίσαμε έναν άθλο που έκανε ένας πρωταθλητής για να κερδίσει τη μάχη με τον καρκίνο. Τον γνωρίσαμε, τον χειροκροτήσαμε, τον θαυμάσαμε και τον χρήσαμε «ήρωα» των ημερών μας. Προωθήθηκε από τον ίδιο ένα προϊόν, το οποίο είχε τεράστια επιτυχία και απήχηση στους νέους. Ο καρκίνος είναι μια ασθένεια που μαστίζει τον κόσμο σήμερα και δεν γνωρίζουμε πώς θα μπορέσουμε να τον καταπολεμήσουμε.

Αυτός ο αθλητής ανακαλύφθηκε ότι έκανε χρήση απαγορευμένων ουσιών φέτος, μιας απαγορευμένης ουσίας που δεν ήταν ανιχνεύσιμη πριν από έξι χρόνια. Βλέπω αυτό το προϊόν στα χέρια πολλών παιδιών, το οποίο λέει «ζήσε δυνατά». Τους ρωτάω, γιατί το φοράνε και μου λένε, γιατί είναι μόδα. Επειδή κάτι είναι μόδα και μας έχει επιβληθεί, πρέπει εμείς παθητικά να το αποδεχόμαστε; Τουλάχιστον, ας γνωρίζουμε, γιατί πράττουμε με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο στη ζωή μας. Αναρωτιέμαι, αυτός ο άνθρωπος ήταν πραγματικά ήρωας ή χρησιμοποιήθηκε από κάποιους για οικονομικούς λόγους;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμα.

ΔΙΑΚΟΠΗ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή/είσα συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο νέος δημοσιογράφος Νικόλαος Ευφραιμίδης από το Νομό Ροδόπης, που παρακολουθεί τις συνεδριάσεις μας και έχει βραβευθεί με το βραβείο Αντιλογίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, που μου δώσατε τη δυνατότητα να μιλήσω.

Θα ξεκινήσω τα λεγόμενά μου με αφορμή αυτό που είχε πει ο συνάδελφος Νίκος, για το ποιος θα μας δώσει τις απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτουμε. Προσωπικά, πιστεύω ότι οι απαντήσεις θα δοθούν από εμάς τους ίδιους, γιατί είμαστε κοντά στο πρόβλημα.

Παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τα λεγόμενά σας για τις βελτιώσεις που επιθυμείτε να γίνουν σε διάφορα μαθήματα, όπως για την προσθήκη της σεξουαλικής αγωγής, την αύξηση των ωρών στα Θρησκευτικά, την αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας

στην Ιστορία, καθώς και για το συνδυασμό των μαθημάτων, όπως Φιλοσοφία, Γεωγραφία και Ιστορία. Όλα αυτά είναι πολύ ωραία, αλλά πρέπει να αναλογιστούμε ότι μπορεί να είναι μη καρποφόρα στο υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα. Αν αναλογιστούμε, ότι η κοινή γραμμή αυτού του εκπαιδευτικού συστήματος, που είναι η είσοδος στα Πανεπιστήμια, με βάση τις πανελλήνιες εξετάσεις, ξεκίνησε πριν από 17 χρόνια με το σύστημα των δεσμών, μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα έχει υποστεί τρεις με τέσσερις τροποποιήσεις. Αυτό έχει οδηγήσει το σύστημα σε ένα όριο κατάρρευσης. Δεν γίνεται να μπουν ή να βγουν μαθήματα. Αυτό που πρέπει πραγματικά να μας προβληματίσει, είναι ένα καινούργιο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα φτιάξουμε εμείς οι ίδιοι. Πρώτα από όλα θα πρέπει να αποφασίσουμε, αν θα θέλουμε το λύκειο να δημιουργεί ολοκληρωμένους πολίτες ή αν θα πρέπει να σχετίζεται με την είσοδό μας στα πανεπιστήμια. Ανάλογα με το τι θα αποφασίσουμε, θα δημιουργηθεί μια εντελώς διαφορετική πορεία.

Θίχτηκε πολλές φορές το θέμα, σχετικά με τα φροντιστήρια και την παραπαιδεία. Δυστυχώς, η νοοτροπία του Έλληνα γονιού είναι ότι όσο μπορεί, θα δώσει ό,τι έχει, έτσι ώστε το παιδί του να προχωρήσει ένα βήμα, παραπάνω από τους υπόλοιπους. Εμείς οι ίδιοι δεν έχουμε κάνει κάτι για να σταματήσουμε τα φροντιστήρια. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς, έχουν ζητήσει ενισχυτική διδασκαλία και ποιος θα τολμήσει να το ζητήσει στη Γ' Λυκείου.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η οικονομική κατάσταση της χώρας δεν είναι και τόσο καλή. Είναι, λοιπόν, ουτοπικό να ζητάμε αυτή τη στιγμή την κατάργηση των φροντιστηρίων. Εάν αυτή τη στιγμή, είναι 60.000 οι φιλόλογοι που δουλεύουν, σκεφτείτε πόσοι είναι αυτοί που είναι άνεργοι και πόσοι περισσότεροι θα ήταν, αν δεν ήταν τα φροντιστήρια. Το ίδιο συμβαίνει και με όλους τους καθηγητές. Άρα, τα φροντιστήρια είναι απαραίτητα γιατί είναι ένα κεφάλαιο στη χώρα. Τα μόνα έσοδα της χώρας είναι ο τουρισμός και η επιστήμη. Είναι ο μόνος τρόπος για να αντλήσουμε χρήματα, τα οποία είναι απαραίτητα για την κατασκευή δρόμων και για την προστασία και συντήρηση αρχαιολογικών χώρων.

Επίσης, αναφερθήκατε ότι υπάρχουν πολλοί καθηγητές που δεν μας ικανοποιούν γιατί δεν είναι επιστημονικά καταρτισμένοι. Για αυτό, μπορούμε να κάνουμε κάτι και εμείς. Μπορούμε προσωπικά ή και ομαδικά να κάνουμε παρατήρηση στον καθηγητή. Εάν δεν υπάρχει αποτέλεσμα μπορεί να γίνουν αναφορές. Είναι ριζοσπαστικές ιδέες, αλλά είναι ένας τρόπος να αλλάξει η κατάσταση.

Ας μη παρακολουθήσει το μάθημά του όλη η τάξη δύο με τρεις φορές και θα δούμε αν μετά θα ευαισθητοποιηθεί ο καθηγητής ή όχι.

Αναφέρθηκε να αλλάξει το σύστημα εκπαίδευσης και να γίνει όπως το αγγλικό. Αυτό είναι παρακινδυνευμένο. Πρέπει πρώτα να σκεφτούμε τη νοοτροπία των Ελλήνων, όπως και την οικονομική κατάσταση της χώρας. Η Αγγλία είναι μια χώρα με πολλαπλάσιο προϋπολογισμό σε σχέση με την Ελλάδα και τα έσοδα των πανεπιστημίων στην Αγγλία είναι πολύ μεγαλύτερα. Άρα, μπορούν να στηρίξουν πολλές χιλιάδες φοιτητών. Εάν ισχύσει το αγγλικό σύστημα στην Ελλάδα, όλοι οι γονείς θα θέλουν τα παιδιά τους να γίνουν γιατροί, δικηγόροι με αποτέλεσμα να γεμίσουν τα αστικά κέντρα με υπεράριθμους φοιτητές, οι οποίοι θα είναι αποκλειστικά και μόνο σε αυτές τις σχολές. Αυτό δεν μπορούν να το αντέξουν τα ελληνικά πανεπιστήμια και στη συνέχεια, πολλά τμήματα θα κλείσουν. Είναι ένα ωραίο σύστημα, το οποίο πιστεύω ότι στην Ελλάδα δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να εφαρμοστεί, λόγω παιδείας και ιδιαίτερης κουλτούρας του μεσογειακού λαού.

Δεν είναι δύσκολο να σκεφτείς κάποια τολμηρά πράγματα, αλλά δύσκολο είναι να τολμήσεις να τα κάνεις και για αυτό είμαστε εδώ εμείς, για να τολμήσουμε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και ολοκληρώθηκε η συζήτηση.

Θα αρχίσουμε τη διαδικασία των ψηφοφοριών. Θα γίνουν τέσσερις ψηφοφορίες. Η πρώτη αφορά στη «Σύνθεση Κειμένων», είναι επί της αρχής και αυτό σημαίνει ότι ψηφίζουμε τις γενικές αρχές των κειμένων που βρίσκονται εδώ. Όσοι συμφωνούν σηκώνουν το χέρι ψηλά, το ίδιο και όσοι διαφωνούν. Στη συνέχεια ακολουθεί η καταμέτρησή τους.

Μετά από την ψηφοφορία επί της αρχής, θα έχουμε την ψηφοφορία επί των θεμάτων. Μέσα στο βιβλίο που σας δώσαμε υπάρχουν τα θέματα και ένα-ένα από τα θέματα αυτά με τις επισημάνσεις και τις προτάσεις τους θα ψηφίζονται με τον ίδιο τρόπο.

Η τρίτη ψηφοφορία θα είναι οι καινούργιες προτάσεις. Κατά τη διάρκεια των τοποθετήσεών σας υπήρξαν και προτάσεις που δεν υπάρχουν μέσα σε αυτά τα κείμενα. Θα ψηφισθούν λοιπόν μία-μία αυτές οι προτάσεις. Στο τέλος θα ψηφίσουμε επί του συνόλου των προτάσεων.

Στη συνέχεια επακολούθησαν ψηφοφορίες δια ανατάσεως της χειρός.

Κατ' αρχήν, η «Σύνθεση Κειμένων», αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (Τμήμα Β΄) έγινε δεκτή, ομόφωνα επί της αρχής.

Τα κεφάλαια: Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά, έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα κεφάλαια: Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), «Βουλή των Εφήβων», έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Τα κεφάλαια: Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, απορρίφθηκαν, κατά πλειοψηφία.

Μετά επακολούθησε ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός στις παρακάτω νέες προτάσεις που προέκυψαν από τη συζήτηση.

Η Έφηβος Βουλευτής **Βαρβάρα Ρίζου (Ν. Κεφαλληνίας)** πρότεινε:

- Πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού για την προστασία των μνημείων (δεκτή κατά πλειοψηφία)
- Θέσπιση μέτρων, για το χαρακτηρισμό περιοχών της Κεφαλλονιάς ως παραδοσιακών. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Ο Έφηβος Βουλευτής **Νικόλαος Παπουτσής (Ν. Σάμου)** πρότεινε:

- Εισαγωγή νέων εκπαιδευτικών συστημάτων ως προς το περιεχόμενο της διδακτέας ύλης και τον τρόπο διδασκαλίας των μαθημάτων. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).
- Καθιέρωση του μαθήματος της φιλοσοφίας ως μαθήματος γενικής παιδείας. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Ο Έφηβος Βουλευτής **Αναστάσιος Τελίδης (Α΄ Θεσσαλονίκης)** πρότεινε:

- Νομιμοποίηση των καταλήψεων κάτω από ειδικές προϋποθέσεις. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).
- Κατάρτιση του προγράμματος των εξετάσεων από το μαθητικό συμβούλιο. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).
- Καθιέρωση τριών δίωρων συνελεύσεων των μαθητικών συμβουλίων (Νοέμβριος – Ιανουάριος – Μάρτιος), αντί των δύο τριώρων. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Γεωργία Τρύφωνα (Ν. Κέρκυρας)** πρότεινε:

- Κατασκευή Μεγάλου Όπερας. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).
- Πειραματική διδασκαλία των καθηγητών συνοδευόμενη από εποπτικά μέσα για καλυτέρευση της παρουσίασης της διδακτέας ύλης. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Αδαμαντία Σαμίου (Β' Αθήνας)** πρότεινε:

- Διδασκαλία του μαθήματος των καλλιτεχνικών μόνο από επαγγελματίες του είδους. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).
- Ύπαρξη ενός γιατρού παθολόγου σε κάθε σχολική μονάδα. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Μαίρη Φιλίππου (Αμμόχωστος – Κύπρος)** πρότεινε:

- Μείωση των ωρών διδασκαλίας των μαθηματικών για τους μαθητές που προσανατολίζονται σε θεωρητικές κατευθύνσεις. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).
- Επανακαθιέρωση της σχολικής στολής με μικρές αλλαγές στο χρώμα και τον τύπο της. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Θάλεια Παπαϊωσήφ (Κύπρος)** πρότεινε:

- Δραστική αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στα Πανεπιστήμια, με στόχο την εξάλειψη του φαινομένου της παραπαιδείας. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Παναγιώτα Σταπάκη (Ν. Λακωνίας)** πρότεινε:

- Οργάνωση διοίκησης και έλεγχος των εκκλησιαστικών σχολών από την πολιτεία. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).
- «Αύξηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Κυριακή Παναγιωτοπούλου (Α' Αθήνας)** πρότεινε:

- Ανακήρυξη του Υπουργείου Παιδείας ως Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).

Ο Έφηβος Βουλευτής **Σωκράτης Πιπινάς (Ν. Πιερίας)** πρότεινε:

➤ Διασφάλιση συνοδείας αστυνομικών οχημάτων στα λεωφορεία που πραγματοποιούν σχολικές εκδρομές. (Η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία).

➤ Η διδασκαλία της Ιστορίας να γίνεται με διαλογικό τρόπο και να διδάσκεται μόνο από ιστορικούς και όχι φιλολόγους. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Νιόβη Φινοπούλου (Κύπρος)** πρότεινε:

➤ Διδασκαλία των Θρησκευτικών μόνο μέχρι το Γυμνάσιο. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία).

➤ Διδασκαλία σε αλλόθρησκους μαθητές του θρησκευμάτός τους, την ώρα της διδασκαλίας των Θρησκευτικών στους ορθόδοξους μαθητές. (δεκτή, κατά πλειοψηφία).

Η Έφηβος Βουλευτής **Μαρία Χέλιου (Β΄ Αθήνας)** πρότεινε:

➤ Ανάληψη διαφημιστικής εκστρατείας για την πραγματοποίηση μεταπτυχιακών σπουδών στην Ελλάδα. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβος Βουλευτής **Σάρα – Σοφία Χάιντερ - Κέντρου (Ν. Λασιθίου)** πρότεινε:

➤ Διεύρυνση του ωραρίου των Αθλητικών Λυκείων. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής **Απόστολος Μπάκος (Γερμανία)** πρότεινε:

➤ Ενίσχυση της κρατικής μέριμνας για τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Τέλος έγινε δεκτή και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία η «Σύνθεση Κειμένων», αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Επακολούθησε κλήρωση για την ανάδειξη ομιλητών για την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων».

Κληρώθηκαν για να μιλήσουν στην Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»: Ρίζου Βαρβάρα (Ν. Κεφαλονιάς), Σταπάκη Παναγιώτα (Ν. Λακωνίας), Τζήκας Ευριπίδης (Ν. Σερρών).

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να σημειώσω ότι η συντριπτική πλειοψηφία είναι γυναίκες σ' αυτή την Επιτροπή. Εύχομαι

αυτό να είναι ένας προάγγελος για να αλλάξουν τα ποσοστά προς τα πάνω συμμετοχής των γυναικών στη Βουλή.

Σας ευχαριστούμε πολύ που ήρθατε εδώ να μας καταθέσετε την ψυχή σας, το μυαλό σας, αυτό που αισθάνεστε και αυτό που σκέπτεσθε. Θέλω να σας συγχαρώ πραγματικά για ό,τι έχετε καταφέρει και μέχρι τώρα. Καταφέρατε με μελέτη, με προβληματισμό, κυρίως με διάθεση προσφοράς να εκλεγείτε από χιλιάδες άλλα παιδιά, να είστε σήμερα εδώ και να μας πείτε αυτά που πραγματικά θέλατε.

Αναδείχθηκαν πολύ ώριμες στοχευμένες απόψεις και να είσθε σίγουροι πως θα μας βοηθήσουν. Ακούστηκαν από μερικούς κάποια σχόλια, που είναι πολύ δικαιολογημένα, αλλά δεν θα ήθελα με τίποτα αυτές οι «διαπιστώσεις» να ανακόψουν τη δική σας οραματική πορεία. Κάποιος είπε ότι ένα σύνολο συνειδητοποιημένων ανθρώπων μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Αυτό το πιστεύουμε όλοι. Επίσης, ο συγγραφέας Θανάσης Βαλτινός είπε ότι ένα πραγματικά σωστό εκπαιδευτικό σύστημα πάνω από όλα φτιάχνει ευτυχισμένους ανθρώπους. Όλοι, λοιπόν, πρέπει να προσπαθήσουμε και εμείς και εσείς από την πλευρά σας το να παραμείνετε αυτοί που είστε και να διατηρήσετε τις αρχές, τις αξίες, το ήθος σας και τη δύναμή σας να ονειρεύεστε. Θα προσπαθήσουμε γι' αυτό. Είναι ένα πολύ δύσκολο στοίχημα που πρέπει, όμως, να το καταφέρουμε. Σήμερα η αίθουσα γέμισε με ελπίδα για το μέλλον και είμαι σίγουρη ότι πολλοί από εσάς θα ασχοληθείτε και με τα κοινά, το έχω δει στο βλέμμα σας, είμαι σίγουρη ότι θα συμβάλλετε θετικά όλοι σας στη θετική εξέλιξη του κόσμου μας.

Θα σας ευχηθώ μέσα από την καρδιά μου καλά ταξίδια στη ζωή σας γεμάτα δημιουργία, γεμάτα όραμα και, κυρίως, να διατηρήσετε ή να αποκτήσετε αυτήν την ισορροπία που έχει να κάνει με τρία επίπεδα. Την ψυχική, την πνευματική και τη σωματική ισορροπία. Αυτό είναι το πιο σημαντικό από όλα. Ποιότητα ζωής.

Τέλος και περί ώρα 17.30' λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Ι΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2004 - 2005

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Β΄ Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι΄ Σύνοδος 2004 – 2005.

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 2005, σε δύο συνεδριάσεις, που διήρκεσαν συνολικά περίπου 7 ώρες, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Κερκύρας, κυρίας Αγγελικής Γκερέκου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μπάκος Απόστολος (Γερμανία), Μπαλατσού Θωμαή (Ν. Τρικάλων), Μπαλντούμη Κωνσταντίνα (Ν. Γρεβενών), Μπλάνα Βασιλική (Β΄ Αθήνας),

Νανοπούλου Φραντζέσκα (Ν. Μεσσηνίας), Ντάνα Βασιλική (Ν. Ιωαννίνων), Ούζας Θωμάς (Ν. Πέλλας), Παναγιωτοπούλου Κυριακή (Α΄ Αθήνας), Παπαδοπούλου Παρθένα (Ν. Δράμας), Παπαθεοδώρου Μαρία (Α΄ Αθήνας), Παπαϊωσήφ Θάλεια (Κύπρος), Παπαντωνίου Άννα (Κύπρος), Παπουτσής Νικόλαος (Ν. Σάμου), Παρμάκη Ιωάννα (Ν. Λάρισας), Πατσιαντά Κωνσταντίνα (Α΄ Αθήνας), Πέλκα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Περπινιά Σοφία (Ν. Κυκλάδων), Πιντή Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πιπινας Σωκράτης (Ν. Πιερίας), Πλωμαρίτη Χαρίκλεια (Ν. Αχαΐας), Ρέβης Γεώργιος (Ν. Κέρκυρας), Ρίζου Βαρβάρα (Ν. Κεφαλλονιάς), Σακουλά Κατερίνα (Αυστραλία), Σαμίου Αδαμαντία (Β΄ Αθήνας), Σαμπάτης Νικόλαος (Ν. Μεσσηνίας), Σταμπουλη Άννα (Ν. Λέσβου), Σταπάκη Παναγιώτα (Ν. Λακωνίας), Στεφανίδου Ελένη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τελίδης Αναστάσιος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τζήκας Ευριπίδης (Ν. Σερρών), Τόγιας Ευστράτιος (Ν. Αττικής), Τρύφωνα Γεωργία (Ν. Κέρκυρας), Τσεντεκίδης Παναγιώτης (Γερμανία), Τσιότσιου Αντιγόνη (Ν. Άρτας), Φατούρου Αλίκη (Λευκάδα), Φιλίππου Μαίρη (Κύπρος), Φινοπούλου Νιόβη (Κύπρος), Φράγκου Κυριακή (Β΄ Θεσσαλονίκης), Φώτη Σταματίνα (Α΄ Αθήνας), Χάϊντερ-Κέντρου Σάρα - Σοφία (Ν. Λασιθίου), Χατζηπέμου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Χέλιου Μαρία (Β΄ Αθήνας), Τιακούδη Βασιλική (Ν. Δωδεκανήσου) και Χουντάσης Εμμανουήλ (Α΄ Αθήνας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, έλαβαν το λόγο η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Φραντζέσκα Νανοπούλου και οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλίκη Φατούρου, Βαρβάρα Ρίζου, Νικόλαος Παπουτσής, Αναστάσιος Τελίδης, Κωνσταντίνα Πατσιαντά, Άννα Σταμπουλη, Γεωργία Τρύφωνα, Αντιγόνη Τσιότσιου, Κυριακή Φράγκου, Μαρία Χέλιου, Απόστολος Μπάκος, Κυριακή Παναγιωτοπούλου, Άννα Παπαντωνίου, Θάλεια Παπαϊωσήφ, Κωνσταντίνα Μπαλντούμη, Σάρα - Σοφία Χάϊντερ-Κέντρου, Μαίρη Φιλίππου, Ευριπίδης Τζήκας, Μαρία Παπαθεοδώρου, Εμμανουήλ Χουντάσης, Βασιλική Μπλάνα, Ελένη Στεφανίδου, Παναγιώτης Τσεντεκίδης, Παναγιώτα Σταπάκη, Νιόβη Φινοπούλου, Σωκράτης Πιπινας, Αδαμαντία Σαμίου, Ευστράτιος Τόγιας, Θωμάς Ούζας, Κυριακή Φράγκου, Ιωάννα Παρμάκη, Παρθένα Παπαδοπούλου, Μαρία Πιντή, Γεώργιος Ρέβης και Αγγελική Πέλκα., οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής **Φραντζέσκα Νανοπούλου (Ν. Μεσσηνίας)** είπε τα εξής: «Ως Εισηγήτρια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, θα μιλήσω για θέματα σχετικά με την εκπαίδευση, την παιδεία, τη μόρφωση των νέων στη σημερινή Ελλάδα, τις ανάγκες των νέων και τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Στη σημερινή εποχή, το σχολείο καλείται όχι μόνο να διδάξει τα μαθήματα μέσω καθηγητών ή δασκάλων στα παιδιά, μα πάνω απ' όλα να τους δώσει εφόδια και τα σωστά πρότυπα καθώς και να τους δημιουργήσει κριτική σκέψη, προκειμένου από μόνα τους να διαχωρίζουν τις πληροφορίες που δέχονται - και αυτές δεν είναι λίγες - είτε τώρα είτε στο μέλλον είτε σε όλη τους τη ζωή. Φυσικά, το έργο αυτό το έχουν αναλάβει οι εκπαιδευτικοί, που, ως παιδαγωγοί, οφείλουν να δίνουν όχι μόνο τις γνώσεις τους στους νέους μα και την ψυχή τους. Είναι αυτοί, που οφείλουν να καθοδηγήσουν και όχι να εξουσιάζουν, να διδάσκουν και όχι να παριστάνουν ότι διδάσκουν. Είναι αυτοί, οι οποίοι γίνονται πρότυπα (καλά ή άσχημα) για τα παιδιά και είναι αυτοί, που τα βοηθούν στο να προχωρήσουν. Όταν, όμως, έχουν τα δικά τους προβλήματα, ξεσπούν στα παιδιά ή όταν δεν έχουν διάθεση να διδάξουν, δείχνουν ότι βαριούνται και κάνουν τα παιδιά να απωθήσουν τόσο το μάθημα του καθηγητή όσο και τον ίδιο. Πολλές, δε, φορές οι ίδιοι οι καθηγητές βρίζουν τα παιδιά στην τάξη, προκειμένου να φανούν ανώτεροι.

Μερικοί από αυτούς, προκειμένου να βρουν παιδιά για ιδιαίτερα μαθήματα, βάζουν δύσκολα θέματα στα διαγωνίσματα. Φυσικά, υπάρχουν και εξαιρέσεις, δηλαδή καθηγητές - άνθρωποι που νοιάζονται για τα παιδιά και θέλουν να διδάξουν. Γι' αυτά που συμβαίνουν δεν θα πρέπει να υπάρχει έλεγχος; Πρέπει να γίνονται αιφνιαδιαστικοί έλεγχοι από Σχολικούς Συμβούλους. Εκτός αυτού, οι προσλήψεις καθηγητών στα σχολεία δεν πρέπει να γίνονται αφού αυτοί εξεταστούν με συνέντευξη και έπειτα από ψυχολογική εξέταση. Διότι πρόκειται να απευθυνθούν σε παιδιά και όχι σε ανόητα όντα. Σε νέους, οι οποίοι τώρα πλάθουν την προσωπικότητά τους. Δεν θέλω να κατηγορήσω τους καθηγητές, μιας και πιστεύω πως, σε μεγάλο βαθμό, επηρεάζονται από τις συνθήκες ζωής και εργασίας τους, - που, όταν είναι άσχημες, η προσωπικότητά τους επηρεάζεται αρνητικά - αλλά ζητώ δικαιοσύνη απέναντι στους μαθητές.

Προσωπικά, πιστεύω πως το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας είναι η πηγή τόσων και τόσων προβλημάτων, διότι, εφόσον το Λύκειο έχει γίνει τόπος προετοιμασίας και εκπαίδευσης για την εισαγωγή σε ανώτερες και ανώτατες σχολές, η εκπαίδευση έχει χάσει το νόημά της και έχει καταντήσει στείρα εκμάθηση συγκεκριμένης ύλης, που οδηγεί στην απουσία κριτικής σκέψης από τους μαθητές. Το αποτέλεσμα είναι αφενός οι ίδιοι να καταρρακώνονται από το άγχος και από την πίεση για να βγει η ύλη και αφετέρου να βρίσκονται, μετά τις εξετάσεις, σε άλλη σχολή ενδεχομένως σε μια άλλη πόλη, μόνοι τους. Αρχίζουν τις σπουδές τους

εκπαιδευόμενοι στο αντικείμενό τους, που σιγά – σιγά γίνεται και σκοπός ζωής γι' αυτούς, μέχρι που, μετά από κάποια χρόνια, θα έχουν γίνει και αυτοί εκπαιδευμένοι εργαζόμενοι, όπως βέβαια το σχολείο φρόντισε μια χαρά γι' αυτό, με τις κατευθύνσεις από το Λύκειο. Άλλοι στρέφονται στη διασκέδαση, μιας και «φοιτητής θα πει καλή φοιτητική ζωή», χωρίς μέτρο όμως και «πετούν στα σκουπίδια» όλη την προσπάθειά τους για να φτάσουν εκεί όπου έφτασαν. Με την ανοχή και των πανεπιστημίων, τα 5 χρόνια της σχολής γίνονται 7, τα 7 10 κ.ο.κ.. Κάποιοι άλλοι αποτυγχάνουν, μα με λίγα φροντιστήρια ακόμα θα ξαναδώσουν άλλη μια φορά για μια καλύτερη σχολή. Και πάλι άγχος και πάλι πίεση και ξανά από την αρχή.

Το θέμα των φροντιστηρίων: Ο ρόλος τους είναι να προετοιμάσουν τους μαθητές για τις πανελλαδικές εξετάσεις και όχι μόνο, αφού από το Γυμνάσιο ο γονιός βάζει το χέρι στην τσέπη. Τα φροντιστήρια βοηθούν στην προετοιμασία για τις εξετάσεις, αλλά τα παιδιά στρέφονται σε αυτά και παύουν να ενδιαφέρονται για το σχολείο. Αν δεν υπήρχαν οι «απουσίες», δεν θα πήγαινε κανείς στο σχολείο. Ας σκεφτούμε, όμως, ότι συνεχίζουν να υπάρχουν και μαθήματα γενικής παιδείας και θρησκευτικά. Μπορούμε να πούμε ότι το σχολείο κάνει μια ύστατη προσπάθεια, ώστε να περάσει μερικές γνώσεις στα παιδιά. Το θέμα είναι ότι όλοι μας το υποβιβάζουμε. Θεωρώ πως τα παιδιά εξειδικεύονται μονόπλευρα ή τουλάχιστον παίρνουν τις βάσεις προς την εξειδίκευση στο σχολείο και δεν αποκτούν γνώσεις και εφόδια για να αντιμετωπίσουν την υλιστική πραγματικότητα, τον μηχανοποιημένο τρόπο ζωής και τον καταϊγισμό πληροφοριών των Μ.Μ.Ε.. Όταν το σχολείο δεν διαθέτει την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή και κατάλληλο έμπυχο δυναμικό, πώς να μιλήσουμε για παιδεία; Οι βιβλιοθήκες είτε εκλείπουν είτε δεν λειτουργούν, οι τοίχοι των σχολείων είναι ετοιμόρροποι, το ίδιο και οι οροφές, αλλά οι αρμόδιοι αδιαφορούν, μέχρι να γίνει κάποιο ατύχημα. Δεν υπάρχουν κλειστά γυμναστήρια για το χειμώνα και τα παιδιά δεν εξοικειώνονται με τον αθλητισμό. Όταν έχουν έτσι τα πράγματα, πώς να μιλήσουμε για κάτι παραπάνω από απλή κατάρτιση των νέων; Η ουσιαστική, όμως, μόρφωση έρχεται με την αληθινή παιδεία, η οποία, μέχρι σήμερα, έχει αντικατασταθεί από τη στείρα μάθηση, αφού οι σχολικές δραστηριότητες έχουν αντικατασταθεί από μια βόλτα για καφέ και τα «θέλω» των μαθητών δεν εκφράζονται από τα μαθητικά συμβούλια. Πείτε μου, σας παρακαλώ, πώς εγώ και οποιοσδήποτε άλλος μπορεί να πει αυτό που θέλει, αυτό που θέλουμε να καταδικάσουμε ή να επιδοκιμάσουμε ή να προτείνουμε; Σε ποιον να μιλήσουμε για τις ανησυχίες μας, όταν καθημερινά δεν προλαβαίνουμε να αναπνεύσουμε από την πίεση των μαθημάτων; Πώς να γνωρίσουμε τον εαυτό μας,

πώς να δούμε τι πραγματικά θέλουμε στη σχολή που βάζουμε για πρώτη προτίμηση, όταν γονείς και δάσκαλοι ζουν στο δικό τους κόσμο, τον κόσμο της δουλειάς τους, στο κυνήγι για το χρήμα και δεν έχουν χρόνο και όρεξη να συζητήσουν μαζί μας; Γιατί, όταν εμείς φωνάζουμε και λέμε τι θέλουμε, μας λένε επιπόλαιους και ανώριμους και, όταν ζητάμε πραγματικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, οι αρμόδιοι, που υποτίθεται ότι ξέρουν καλά τι κάνουν, μειώνουν τα μαθήματα από 9 σε 6; Είναι λύση αυτή; Θα μου πείτε ότι υπάρχουν και πολλά παιδιά που περνούν με κάθε νέο σύστημα σε σχολές πολύ καλές. Φυσικά η Ιατρική, η Νομική, τα Πολυτεχνεία θα γεμίσουν είτε το σύστημα είναι αυτό είτε αλλάξει. Το θέμα, όμως, δεν είναι να εισάγονται παιδιά σε σχολές με ένα νέο σύστημα, το θέμα είναι τα παιδιά να μαθαίνουν από το σχολείο, να αποκτούν γνώσεις πρώτα από όλα και να έχουν στη ζωή τους ως βάση αξίες και πρότυπα που θα μεταδίδονται μέσω του σχολείου και όχι από τα «σκουπίδια» της τηλεόρασης. Το θέμα είναι οι νέοι να ζήσουν ελεύθεροι και ξέγνοιαστοι και να θυμούνται κάτι καλό από την εφηβεία τους.

Αν το εξεταστικό σύστημα και οι πανελλήνιες εξετάσεις ανεξαρτοποιηθούν από τα σχολεία και αν η λειτουργία αυτών γίνει σωστά και μεθοδικά, δεν θα βγει κανείς χαμένος. Το σχολείο θα πρέπει να δίνει στα παιδιά γνώσεις πραγματικές για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Ελπίζω, τουλάχιστον τις ημέρες που θα είμαστε εδώ, να καταφέρουμε να κάνουμε τη φωνή μας να φτάσει στ' αυτιά αυτών που καθορίζουν το παρόν και το μέλλον αυτής της χώρας. Το μέλλον ανήκει σε εμάς και, αν κρατήσουμε μέσα μας την ορμή που νιώθουμε τώρα, θα μας βοηθήσει να φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο και να τον χαρίσουμε στις επόμενες γενιές, με πρώτο μέλημα τη διαμόρφωση της παιδείας, γιατί η παιδεία δημιουργεί τον Άνθρωπο.

Οι Έφηβοι Βουλευτές Βαρβάρα Ρίζου, Νικόλαος Παπουτσής, Αναστάσιος Τελίδης, Γεωργία Τρύφωνα, Αδαμαντία Σαμίου, Μαίρη Φιλίππου, Θάλεια Παπαϊωσήφ, Παναγιώτα Σταπάκη, Κυριακή Παναγιωτοπούλου, Σωκράτης Πιπινάς, Νιόβη Φινοπούλου, Μαρία Χέλιου, Σάρα – Σοφία Χάιντερ – Κέντρου και Απόστολος Μπάκος διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Όσες από τις νέες προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, καταγράφονται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Βουλή των Εφήβων» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Τα θέματα: «Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός» έγιναν δεκτά ομόφωνα.

Το θέμα: «Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία» απερρίφθη, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β' Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων κατά την εξέταση των θεμάτων «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία - Ιδιόλεκτοι των Νέων), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικό Σύστημα – Εξετάσεις (ΤΕΕ, Μουσικά Σχολεία, Εσπερινά και Νυχτερινά Σχολεία), Παιδεία – Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Ελληνική Παράδοση, Παραπαιδεία, Κλήρος – Ορθόδοξη Εκκλησία, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνη – Μουσική – Χορός κ.λπ., Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ι' Σύνοδος 2004 – 2005, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας

Φραντζέσκας Νανοπούλου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση των Κειμένων, κατ' αρχήν, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω **νέων προτάσεων**, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές.

1. Πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού για την προστασία των μνημείων. (κατά πλειοψηφία)
2. Θέσπιση μέτρων, για το χαρακτηρισμό περιοχών της Κεφαλλονιάς ως παραδοσιακών. (κατά πλειοψηφία)
3. Εισαγωγή νέων εκπαιδευτικών συστημάτων ως προς το περιεχόμενο της διδακτέας ύλης και τον τρόπο διδασκαλίας των μαθημάτων. (κατά πλειοψηφία)
4. Καθιέρωση του μαθήματος της φιλοσοφίας ως μαθήματος γενικής παιδείας. (κατά πλειοψηφία)
5. Νομιμοποίηση των καταλήψεων κάτω από ειδικές προϋποθέσεις. (κατά πλειοψηφία)
6. Κατάρτιση του προγράμματος των εξετάσεων από το μαθητικό συμβούλιο. (κατά πλειοψηφία)
7. Κατασκευή Μεγάρου Όπερας. (κατά πλειοψηφία)
8. «Πειραματική διδασκαλία» των καθηγητών συνοδευόμενη από εποπτικά μέσα για καλυτέρευση της παρουσίασης της διδακτέας ύλης. (κατά πλειοψηφία)
9. Διδασκαλία του μαθήματος των καλλιτεχνικών μόνο από επαγγελματίες, του είδους. (κατά πλειοψηφία)
10. Ύπαρξη ενός γιατρού παθολόγου σε κάθε σχολική μονάδα. (κατά πλειοψηφία)
11. Καθιέρωση τριών δίωρων συνελεύσεων των μαθητικών συμβουλίων (Νοέμβριος – Ιανουάριος – Μάρτιος), αντί των δύο τρίωρων. (κατά πλειοψηφία)
12. Διασφάλιση συνοδείας αστυνομικών οχημάτων στα λεωφορεία που πραγματοποιούν σχολικές εκδρομές. (κατά πλειοψηφία)
13. Η διδασκαλία της Ιστορίας να γίνεται με διαλογικό τρόπο και να διδάσκεται μόνο από ιστορικούς και όχι φιλολόγους. (κατά πλειοψηφία)

14. Διδασκαλία σε αλλόθρησκους μαθητές του θρησκειού τους, την ώρα της διδασκαλίας των θρησκευτικών στους ορθόδοξους μαθητές. (κατά πλειοψηφία)
15. Ανάληψη διαφημιστικής εκστρατείας για την πραγματοποίηση μεταπτυχιακών σπουδών στην Ελλάδα. (κατά πλειοψηφία)
16. Να μην προσμετράται η βαθμολογία των προηγούμενων ετών της Γ΄ Λυκείου, για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. (κατά πλειοψηφία)
17. Διεύρυνση του ωραρίου των αθλητικών λυκείων. (κατά πλειοψηφία)
18. Ενίσχυση της κρατικής μέριμνας για τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού. (κατά πλειοψηφία)

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2005

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Β΄ Τμήμα)**

**ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ**